

GANESAR COLLEGE OF ARTS AND SCIENCE

(Accredited with 'B' grade by NAAC)

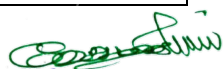
MELAISIVAPURI - 622 403, PUDUKKOTTAI, TAMILNADU

Phone: 04333 - 247218, 247603

3.3.1: Number of research papers published per teacher in the Journals notified on UGC care list during the last five years

ACADEMIC YEAR 2022-2023

Sl .No	Title	Name of the Author/s	Name of the Journal, Year, Volume	ISSN
1	Seerur mannargal Kurnila mannargal vendharkalin valkaiym uravu nuraigalum	M. Kalaivani VA palaniappan	Pudhuppunal Jan 2023	Issn 2278- 1641
2	Pandaikkaaka naalvagaip padagal	M. Kalaivani VA palaniappan	Pudhuppunal Feb 2023	Issn 2278- 1641
3	Kurundhogiel thalaivi	A. Thamayanthi VA. Palaniapan	Pudhuppunal Jan 2023	Issn 2278- 1641
4	Kurundhogai kuriinji mullai thinaialil thinai mayakkam	A. Thamayanthi VA. Palaniapan	Pudhuppunal Feb 2023	Issn 2278- 1641
5	Thirukkuralil arasiyal sindhanaikal	Dr. Pon.Kthiresan V,ranjith	Pudhuppunal May 2023	Issn 2278- 1641
6	Thagaval thodarpiyal nookkil puranaanuru	Dr. Pon.Kthiresan M.sudhagar	Pudhuppunal May 2023	Issn 2278- 1641

PRINCIPAL
Ganesar College Of Arts & Science
MELASIVAPURI - 622 403

GANESAR COLLEGE OF ARTS AND SCIENCE

(Accredited with 'B' grade by NAAC)

MELASIVAPURI - 622 403, PUDUKKOTTAI, TAMILNADU

Phone: 04333 - 247218, 247603

ACADEMIC YEAR 2021-2022

Sl.No	Title	Name of the Author/s	Name of the Journal, Year, Volume	ISSN
1	The revolutionary spirit in Langston Hughes and Subramanya Bharathi	S.Kulandhaivelu	International journal of Tamil language and literature studies July 1 2021	2581-7140

ACADEMIC YEAR 2020-2021

Sl.No	Title	Name of the Author/s	Name of the Journal, Year, Volume	ISSN
1	Unexplored source of source in thirukkural	S. Kulandhaivelu	International journal of Tamil language and literary studies July 2020	2581-7140

PRINCIPAL
Ganesar College Of Arts & Science
MELASIVAPURI - 622 403

ISSN 2278 - 1641
UGC Approved Magazine

புதுப்புனைல்

கலை இலக்கிய மாத இதழ்

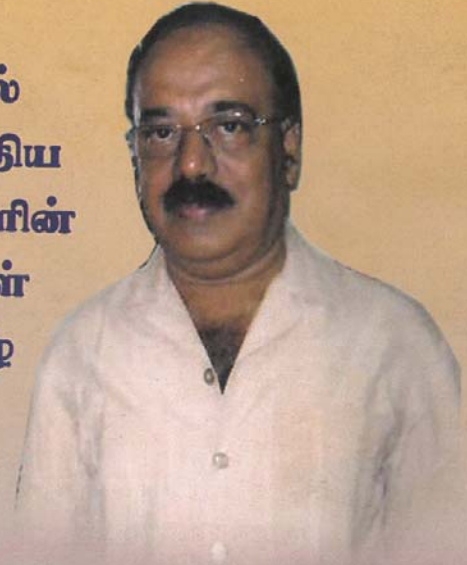
மலர் : 14 இதழ் : 1

ரூ. 100/-

ஜனவரி 2023

ஆய்வு கட்டுரை
புத்தாண்டு சிறப்பிதழ்

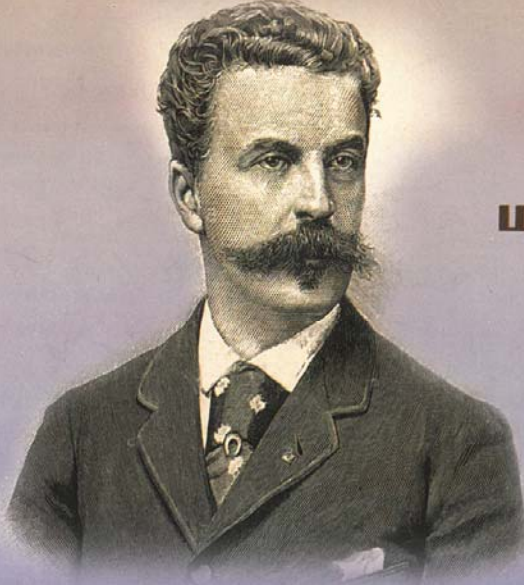
நவீன இலக்கியத்தில்
ஒரு பாய்ச்சல் நிகழ்த்திய
எம்.ஜி.சுரேஷ் அவர்களின்
70ஆவது பிறந்தநாள்
முன்னிட்டு சிறப்பிதழ்

மாப்பாசானின்

சிறுகதை

தமிழில் கோ. பிரேம்குமார்

புதுப்புனல் சந்தாதாரர்களுக்கு ஓர் வேண்டுகோள்!
தங்கள் சந்தாக்களை புதுப்பிக்க வேண்டுகிறோம்

ஆண்டு சந்தா : ரூ. 600

சந்தாக்கள் அனுப்ப வேண்டிய முகவரி

புதுப்புனல்

117, திருவல்லிக்கேணி நெடுஞ்சாலை, (முதல் மாடி) திருவல்லிக்கேணி,

சென்னை - 600 005. (ரத்னா கேப் எதிரில்)

தொலைபேசி : 98844 27997, 9962376282

சந்தாதாரர்கள் தவறாமல் தங்களின் தொலைபேசி எண்ணை எழுதவும்.

கட்டுரை			
நவீன இலக்கியத்தில் ஒரு பாய்ச்சல்	4	சங்க இலக்கியங்களில் நெல்	மா.மலர்க்கொடி, 41
சிறுகதை		ஞானக்கூத்தன் கவிதைகளில் ஐம்பெரும் பூதங்கள்	46
மெய்ப்பொருள் காண்பது அறிவு	7	பெ.ராஜேந்திரன்	
கவிதை		திருக்கண்டியூர் ஹரஶாப விமோசனப் பெருமாள்	49
சென்னிமலை தண்டபாணி	9	வைணவத் திருக்கோயில் வரலாறு	ப.ராஜேஸ்வரி
மொழிபெயர்ப்பு சிறுகதை மாப்பாசான் சிறுகதைகள்		திருக்குறள் காட்டும் அறச் செய்திகள்	க.கண்ணகி 53
தமிழில் கோ. பிரேம்குமார்		சுகிர்தராணி கவிதைகளில் உளவியல் நோக்கில் பெண்	ந.சித்ரா 55
ஒரு விற்பனை	10	சிறுநிலக்கியங்களில் உலா ஓர் ஆய்வு	நா.மலர்விழி 60
ஆய்வுக் கட்டுரை		குறுந்தொகையில் தலைவி	அ.தமயந்தி 66
தி.ஜானகிராமன் சிறுகதைகளில் மனித வாழ்வியலும்	15	சீறூர் மன்னர்கள், குறுநில மன்னர்கள் வேந்தர்களின்	வாழ்க்கையும் உறவுமுறைகளும்
சமூகச் செயல்பாடும்	முனைவர் ஜெ.பி.இரவி	மா.கலைவாணி	70
நற்றிணை காட்டும் குறுநில மன்னர்கள்	பி.ராமர்	பக்தி இலக்கியங்களில் ஓர் எளிமை நோக்கு	73
கவி கா.மு.ஷெரீப் காட்டும் இறைவனுக்கான வாழும்	22	ஆ.பிரின்சி பெல்ஷீட்டா	
வழிமுறை	அ.நூருல் அமீன்	எஸ்.ராமகிருஷ்ணனின் துணையெழுத்தில் வேளாண்	மக்களின் நிலை
கவிஞர் மு.மேத்தாவின் நாயகம் ஒரு காவியம்	24	மா.நாகராணி	77
பேராசிரியர் உ.அலிபாவா	24	தொல்காப்பிய விளி மரபு நோக்கில் தொகை நூல்கள்	80
நெருப்பாற்றில் நீந்தி வந்தேன் சுயசரிதையில்	26	ச.ஞானசௌந்தரி	
திருநங்கைகளின் வாழ்வியல் போராட்டங்கள்	26	நாலடியாரில் மகளிர் மீக்கூறு	ஜெ.மணிகண்டன் 85
இரா.கார்த்திகா,	26	சுடர்மணிக் காப்பியத்தில் இலக்கிய உத்திகள்	
கவிஞர் வாலியின் கவிதைகளில் உறவுகள்	29	து. ஸ்டெல்லாமேரி	89
வீ.பாரதிராஜா	29	தமிழகத்தில் பயன்படுத்திய முழக்கோல்கள்	
தென்னகக் கோயில்களில் மாயச்சக்கரம்	33	மா.சரவணப்பாண்டி	91
மா.சரவணப்பாண்டி	33	தொல்காப்பியம் மற்றும் அகநானூற்றில் விழாக்கள்	
ஐங்குறுநூற்றில் வாழ்வியல் விழுமியங்கள்	39	ந.மாலதி	95
மு.மோகன்ராஜ்	39		

சீறார் மன்னர்கள், குறுநில மன்னர்கள் வேந்தர்களின் வாழ்க்கையும் உறவுமுறைகளும்

ஆய்வாளர்,

மா.கலைவாணி

முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர்

தமிழ்த்துறை, கணேசர் கலை அறிவியல் கல்லூரி,

மேலைச் சிவபுரி - 622 403,

புதுக்கோட்டை மாவட்டம், தமிழ்நாடு

நெறியாளர்

டாக்டர். வே.அ.பழனிப்பன்

உதவிப் பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை,

கணேசர் கலை அறிவியல் கல்லூரி,

மேலைச் சிவபுரி - 622 403, புதுக்கோட்டை மாவட்டம், தமிழ்நாடு

(பாரதிதாசன் பல்கலைக்கழக இணைவு பெற்றது)

ஆய்வுச்சுருக்கம்

சேர சோழ பாண்டிய மன்னர்களும், சிற்றரசர்களும், குறுநில மன்னர்களும், படைத்தலைவர்களும் என தமிழகத்தை ஆண்ட மன்னர்கள் எண்ணிக்கையில் அதிகமானவர்கள் ஆவார்கள். சங்ககாலத்தில் சிறந்த அரசமரபு ஒன்று தமிழகத்தில் இருந்தது என்ற கொண்டால் அதற்கு முன்பே அரசமரபு தோன்றி வளர்ந்திருக்க வேண்டும் என்பது தெளிவாகும். சங்க இலக்கியங்களில் சேர சோழ பாண்டிய மன்னர்கள் வலிமையானவர்களாக குறிப்பிடப் பட்டிருக்கின்றனர். அவர்கள் செய்த போர்கள் கொடைகள் அரசாட்சி ஆகியன குறித்த சிந்தனைகள் இலக்கியங்களில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன. அடிமை படைத்தவர்கள், செல்வாக்கான பகுதியில் ஆட்சி செய்தவர்கள், வளமான பகுதிகள் ஆட்சி செய்தவர்கள், மக்கள் செல்வாக்கு உள்ளவர்கள் தலைவர்களாக விளங்கினர். அவர்கள் வேளிகள் என்றும் சிற்றரசர்கள் குறுநில மன்னர்கள் என்று அழைக்கப்பட்டனர். அடிமைவாய்ந்த வீரர்கள் பிற மன்னர்களின் கீழ் படைத்தலைவர்களாக இருந்தனர். அவ்வாறு குறுநில மன்னர்கள் வேளிகள், சிற்றரசர்கள் பெரும் அரசர்களை சார்ந்து வலிமை பெற்று விளங்கினார்கள். இத்தனை தூரம் நீண்ட அரசமரபு தமிழகத்தில் விளங்கி இருக்கிறது என்பதை இவ்வாய்வின்மூலம் அறியலாம்.

கருவிச் சொற்கள் (Keywords): குறுநில மன்னர்கள், சீறார் மன்னர்கள், வேந்தர், வேந்தர் வேளிர் உறவு.

Note: This article is strictly following the guidelines given in the MLA Handbook for Writers of Research Papers, 7th Edn. 2009.

மூன்றுரை

இனக்குழுவின் வளர்ச்சி, தனி உடைமையின் பெருக்கம் ஆகியன தலைவனையும், தலைவனைத் தொடர்ந்து அரசும் உருவாவதற்கு காரணமாக அமைந்தன. பொருளாதாரம் பற்றாக்குறையின் காரணமாகவும், வறுமையின் காரணமாகவும், மக்கள் உணவுக்காக வழிப்பறியில் ஈடுபட்ட நிலையை பாலைத்திணைப் பாடல்கள் காட்டுகின்றன. சமூக வளர்ச்சியின் காரணமாக, தனியுடைமை ஏற்பட்டபோது செல்வவளத்தைப் பெருக்கவும், வளமான நிலத்தைக் கைப்பற்றவும், திருட்டும், களவும் தோன்றின. இவற்றைக் கட்டுப்படுத்த தலைவன் தேவைப்பட்டான். அத்தலைவன் தனக்கென ஒரு படையையும் வைத்துக் கொண்டான். இதுவே அரசு உருவாக்கமாக மாறியது. அத்தகைய நிலையில் சங்க இலக்கியங்களில் காணப்படும் மன்னர்களை மூன்று விதமாக பிரிக்கலாம்.

1. சீறார் மன்னர்கள்

2. குறுநில மன்னர்

3. வேந்தர்

இவர்களின் தோற்றமும் வாழ்க்கை தொடர்புகளையும் உறவுமுறைகளையும் விளக்குகின்றதே இக்கட்டுரை.

சீறார் மன்னர்கள்

இனக்குழுக்கள் தனித்தனியே வாழ்ந்த சிறுபகுதிகளைச் சீறார் எனலாம். சீறாரின் நலம்காக்கவும், சீறாரில் வாழ்ந்த இனக்குழு மக்களை வழிநடத்தவும் தோன்றியவன். சீறாத்தலைவன் என மதிக்கப்பெற்றான். காடு, குன்று, பள்ளத்தாக்குகள் கொண்ட பகுதிகளில் இனக்குழுத் தலைவர்கள் தங்கள் அமைப்பினை ஏற்படுத்திக் கொண்டனர். கூட்டாகச் சேர்ந்து வாழும் வாழ்க்கையின்போது தங்களை பாதுகாக்க வலிமையான வீரன் தேவைப்பட்டான். அத்தகைய வீரன் அக்குழுவின் தலைவனாகிறான் (ஜெயா, ப.23). வீரனில் தொடங்கிய இனக்குழு வாழ்க்கை வளர்ச்சி பெற்றுச் சமூகச் சூழலுக்கேற்ப மாற்றம் பெற்று வேந்தனாக வளர்ந்துள்ளதைப் புறநானூறு விளக்குகிறது (புறம்.189). கூடிவாழும் மக்கள் வேட்டையாடுதல், உணவு சேகரிப்பு ஆகிய செயல்களில் ஈடுபட்டனர். மலைப்பகுதிகளில் தொடக்ககால உழவுத் தொழில் தொடங்கியது. தங்கள் பகுதியில் பெருக்கிக் கொண்ட உடைமை காரணமாக அப்பகுதியைக் காப்பாற்ற வேண்டியநிலை உண்டாயிற்று. போரில் ஏற்படும் வெற்றி, தோல்வியைக் கண்டு அவற்றை தீர்த்து அமைதிப்படுத்த வேண்டியநிலை தோன்றியது (ஆறுமுகம், ப.121). இத்தகைய நிலையில் சீறார் மன்னர்கள் தோன்றப் பெற்றனர். சீறார் மன்னரைப் பற்றி பல பாடல்கள் காணப்படுகின்றன.

சீறார் மன்னன் (புறம். 197, 299, 308, 319, 328)

சீறார் மதவலி (புறம். 331)

சீறுகுடிக்கிழான் (புறம். 388)

சீறார் வண்மையான் (புறம். 330)

சீறார் நெடுந்தொகை (புறம். 324) போன்ற பெயர்களில் சீறார் மன்னர்கள் அழைக்கப் பெற்றனர். இவர்கள் இனக்குழுத் தலைவர்களாகக் காணப்பட்டனர். இவர்கள் மக்களிடமிருந்து பிரியாது, தன்னையும் அக்கூட்டத்தில் ஒருவராகப் பிணைத்துக் கொண்டனர். கலைஞர்களை உடனமர்த்தி, தம் உணவைப் பகிர்ந்து கொண்டனர். காட்டில் வேட்டையாடிய நள்ளி என்பான் தன் எதிர்ப்பட்ட கலைஞர்களுக்குத்தான் வீழ்த்திய விலங்கைத் தீமூட்டி தலைவர் ஒருவன் கலைஞருடைய ஆட்டபாட்டங்களில் தானும் கலந்து கொண்டான். முன்தேர்க் குறவை போன்ற வெற்றிச் சிறப்பில் கலந்து ஆடி மகிழ்ந்துள்ளான்.

சீறார் மன்னரின் செல்வநிலை

தன் குழுவை அழைத்துக் கொண்டு வேட்டைக்குச் சென்று வேட்டையாடிய பொருளைப் பகிர்ந்து உண்ணக் கூடிய சீறார் மன்னன் தனக்கென எதையும் சேர்ந்து வைத்துக் கொள்ளாதவன்.

“மறைபிரித் துண்ட நெல்லி வேலிப்

பதலுடைய முன்றில் அங்குடிச் சீறார்

எல்லடிப் படுத்த கல்லாக் காட்சி

வில்லுமு துன்னார் நாப்பண் ஒல்லென

இழிபிறப் பாளன் கருங்கை சிவப்ப

வலிதூர்த்து சிலைக்கும் வன்சுட் கடுந்துடி" (புறம். 170:1-6)

வேட்கள் இரவில் வேட்டையாடி வந்த நிகழ்ச்சியைத் துடியன் தனது துடிப்பறையைக் கொட்டிச் சீறார்க்கு அறிவித்த செய்தியை மேற்கண்ட பாடல் விளக்குகிறது. வேட்டையாடிய இறைச்சியைத் தங்களுக்குடையே பாதிடு செய்து வேட்கள் உண்டதைப் (புறம்.325) விளக்குகிறது. தாங்கள் வேட்டையாடிய முள்வா, உடும்பு ஆகியவற்றை வீட்டு முற்றத்தில் அறுத்துக் "கூறு" செய்து சுட்டுத் தின்றனர். வன்மையான உடலமைப்பைக் கொண்டவர்கள் (புறம்.237) வேட்டையாடிய இறைச்சியைக் கொடுத்து அதற்குப் பதிலாக நெல்கள் ஆகியவற்றைப் பெற்றுக் கொண்டனர் (புறம்.33).

சீறார் தலைவன் கைப்பொருள் 'யாதொன்றும் இல்லாதவன்' (புறம்.313) வீட்டிற்கு வந்த விருந்தினரை உபசரிக்க, வாளை ஈடுவைக்க வேண்டிய நிலையினன் (புறம்.316) மற்றவர்களிடம் கடன் வாங்க வேண்டிய நிலையினன் (புறம்.327) தன்னிடம் இருப்பதை மற்றவர்களுக்குக் கொடுப்பவன். தனக்கென எதையும் சேர்த்து வைத்துக் கொள்ளாதவன் (புறம்.328) முற்றிய விதைத் திணையை உரலில் குற்றி மற்றவர்களுக்கு உணவு படைப்பவன் (புறம்.333) நாள்தோறும் தொடர்ந்து கொடுக்கும் செல்வம் இல்லாதவன். அதே நேரத்தில் தன்னை நாடி வந்தவர்களுக்கு இல்லை என்று மறுக்கும் சிறுமை இல்லாதவன் (புறம்.180) அழகிய ஆபரணங்கள் அணிய முடியாத வறுமை நிலையில் இருந்தாலும் பண்பால் உயர்ந்து விளங்கியவன் சீறார் மன்னன். சீறார் மன்னர் வாழும்படி.

சீறார் என்பது காடுகளிலும், காட்டை ஓட்டிய மலைப் பகுதிகளிலும் காணப்படும் சிறிய ஊராகும். வரகும் திணையும் விளையும் புன்செய் நிலப்பகுதிகளை உடையது. கள்ளிச்செடியும் பருத்திச்செடியும் காணப்பட்டன. சீறார் ஆகும் இவ்வூர்களைப் பற்றிய பல செய்திகள் புறநானூற்றில் (பா.150, 328, 330, 387, 322, 299, 324, 325, 326, 314) இடம்பெற்றுள்ளன

சீறார் மன்னரின் வீட்டு முற்றம்

சீறார் மன்னரின் வீடு ஆடம்பரம் இல்லாத எளிய வீடாகும். கூடம் நிறைந்தது, சுத்தம் செய்யப்படாமல் காணப்படும் சிறிய வீடு (புறம்.319). முஞ்சைக் கிரையும், முகண்டைக் கொடியும் பம்பி வளர்ந்திருந்தன. அவை நிழல் தருவதால் பந்தல் போடாமலேயே பலரும் தூங்கக்கூடியனவாக விளங்கின. வைரம் பாய்ந்த மரக்கால்களை நட்டுப்பந்தல் (போட்டமுற்றம், புல்லும் பூவும் நிறைந்த முற்றம் எனச் சீறார் மன்னரின் வீட்டுமுற்றம் சித்தரிக்கப் பெற்றுள்ளது (புறம்.320, 325, 197, 328, 168).

சீறார் மன்னர் கலைஞர் உறவு

சீறார் மன்னர்கள் எந்த நிலையிலும் தம் குழுவிலிருந்து பிரியாதவர்கள். பலரோடும் பகிர்ந்து உண்ணும் இயல்பினை உடையவர்கள். மதப்பந்தலிட்ட அவன் வீட்டு முற்றத்தல் பங்கிடுவதற்காக வெந்த உடும்பு இறைச்சி வைக்கப்பட்டிருக்கும் கலைஞர்களின் நிலை கண்டு வருந்தி அவர்களுக்குத் தன்னால் இயன்றதை இல்லை என்று சொல்லாது கொடுத்த மாண்பினர் கலைஞர் வறுமையைப் போக்குகின்ற மாண்பினர். கலைஞர் வறுமையைப் போக்குவதே பகுத்துண்டலின், நோக்கம். மறுபிறப்பைக் கருதிச் செய்யப்படுவதல்ல.

"எத்துணை ஆயினும் ஈத்தல் நன்று என

மறுமை நோக்கியன்றோ அன்றே,

பிறர் வறுமை நோக்கின்ற, அவன் கைவன்மையே"

(புறம்.141:13-15)

கலைஞர்கள் செல்வமுடைய வேந்தரைப் பாராட்டினர். இவர்களைப் பற்றிய செய்திகள் புறநானூற்றில் அதிகம் இடம்பெற்றுள்ளன (புறம்.188, 234, 168, 325, 46, 134, 197). அறத்திலும், மறத்திலும், வள்ளல் தன்மையிலும் சிறந்து விளங்கிய சீறார் தலைவரைப் புலவர்கள், பாணர்கள், பாடினியர், விறலியர் போற்றினர். "நிலப்பரப்பிலும், செல்வத்திலும் வேந்தர் சிறந்து விளங்கினாலும் புலவர்தம் பாடறிந்து ஒழுக்குவதில் சீறார் மன்னரே சிறந்துவிளங்கினார்" (ஆறுமுகம், ப.121).

குறுநில மன்னர்

இனக்குழு சமுதாயம் சிதையும்போது சீறார் மன்னரில் சிலர்தம் ஆளுமைப் பரப்பு நாடென அழைக்கப்பட்டது.

புதுப்புனல்

சிறுநிலப்பரப்புகளில் வாழ்ந்த இனக்குழு மக்களின் குறுநிலமன்னர் ஆயினர். அவர் வேளிர் என்றும் அழைக்கப்பட்டனர். இயற்கை வளம் சார்ந்த மலைப்பகுதிகளை ஆள்பவர்களாகக் குறுநில மன்னர்கள் இருந்துள்ளனர். இவர்கள் செல்வ வளத்தால் சீறார் மன்னரைவிட மேம்பட்டவர்கள். சீறார் மன்னரின் சமூக அமைப்பிலிருந்து உடைமைச் சமுதாயநிலைக்கு மாறிய நிலை இவர்களுடையதாகும். இவர்கள் தனக்கென அரணும், அரண்மனையும், படையும் வைத்திருந்தனர். இவர்கள் புலவர்கள் போற்றும் பண்பும் வல்லாண்மையும் பெற்றவர்கள். கடையெழு வள்ளல்கள் இவ்வினத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். கடையெழு வள்ளல்களில் ஒருவரான பாரியின் நாட்டைப் பற்றியும், வீரத்தையும், வள்ளல் தன்மையையும் கபிலர்பாடல்கள் விளக்குகின்றன.

"முந்நூறுத்தே தண்பறம்பு நன்னாடு" (புறம்.110:3)

இப்பாடல் பாரி ஆண்ட நாட்டின் எண்ணிக்கையை குறிக்கிறது. பறம்பு நாடு முந்நூறு ஊர்களைக் கொண்டது என்றும், வற்றாத வளமை உடையது பறம்புமலை என்பதையும் தெரிந்து கொள்ளமுடிகிறது. குறுநில மன்னர்கள் தனியுடைமைக்குச் சொந்தக்காரர்கள் (புறம்.108, 117, 118) பாரியைப் போலவே காரி ஆண்ட பகுதியும் வளமான பகுதியாகவே இருந்துள்ளது.

"கழல்புனைதிருந்தடிக்காரிநின்னாடே" (புறம்.122:2)

காரியைப் போன்று ஆய், பேகம், ஓரி, அதியமான் ஆகியோரும் வளமான நாட்டை உடையவர்கள், வற்றாத செல்வத்தைப் பெற்றவர்கள். அதனாலே வருகின்ற இரவலர்களுக்கு இல்லை என்று சொல்லாது ஈந்து புகழ் பெற்றனர். கடையெழு வள்ளல்கள் என பெயர் பெற்றனர் (புறம்.130, 135, 143, 146, 172, 108, 152) இவர்கள் மட்டும் அல்லாது குமணன், நன்னன் உள்ளிட்ட நாற்பதுக்கும் மேற்பட்ட குறுநில மன்னர்கள் சங்க இலக்கியம் காட்டுகிறது. சில குறுநில மன்னர்கள் வேந்தர்கள் தோன்றி வளர்ந்த போதும் இருந்துள்ளனர். சிலர் அவர்களுக்கு கட்டுப்பட்டும், சிலர் அவர்களுக்கு உதவி செய்தும் ஆட்சி நடத்தியுள்ளனர். குறுநில மன்னரெல்லாம் தத்தம் நிலங்களை உள்ளிட்ட பெருநிலவேந்தரின் போராட்சிக்குக்கீழ் பணிந்தும், அவர்தம் அரசியலில் தாமும் பங்கேற்றும், போர் களங்களில் படைத்தலைவர்களாய் வினைபுரிந்தும் விளங்கக் காண்கிறோம் (குருநாதன், ப.131). குறுநில மன்னர்களைப் பற்றிய பாடல்கள் பெரும்பாலும் நாட்டின் வளத்தையும், அவர்களின் ஈகைப் பண்பையும் பறைசாற்றுவனவாகவே உள்ளன. குறுநில மன்னர்களைப் பற்றிய பாடல்கள் பெரும்பாலும் கொடைப் பண்பைப் பாடுவனவாக உள்ளன (மாதையன், ப.24). பாணர்களும் புலவர்களும் நாடிச் செல்லும் பழம் தரும் மரங்களாகவே குறுநில மன்னர்கள் காணப்பட்டனர். குறிப்பிட்ட நில எல்லைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு அரசின் தலைவர்களாய் இருந்து முதுகுடி மன்னரும், குறுநில மன்னரும் உடைமையாளர்களாகவே இருந்ததைப் புறநானூற்றுப் பாடல்கள் காட்டுகின்றன (மாதையன், ப.26). இவர்களது வளர்ச்சியே வேந்தர்கள் உருவாவதற்கு காரணமாக அமைந்தது. வேந்தர்கள் உருவாகிய பின்னும் பல குறுநிலமன்னர்கள் இருந்ததை அறியமுடிகிறது.

வேந்தர்கள்

சீறார் மன்னர், குறுநில மன்னர் ஆகிய இரு மன்னர்களிடமிருந்தும் மேம்பட்ட அல்லது உயர்ந்த நிலையைக் குறிப்பது வேந்தர்களாகும். வேந்தன் என்னும் பெயர் வேய்ந்தோன் என்பதன் மருஉ, வேய்தலாவது முடியுணினில் (தேவநேயப் பாவாணர்) என்பது வேந்தர் குறித்த பாவணரின் விளக்கம் ஆகும். "வேய்" என்ற சொல் தொல்காப்பியத்தில் "ஒற்று" என்ற பொருளில் வந்துள்ளது. இது வெட்சித்திணையில் இடம்பெற்றுள்ளது.

"ஒற்றின் ஆகிய வேயே வேய்ப்புறம்

முற்றின் ஆகிய புறத்துஇறை முற்றிய"

(தொல்.பொருள். புறத்.61:3-4)

"மன்னர்களது நிலையை ஒற்றால் அறிந்து பின்னர் அடக்கிப் பெற்றுத் தலைமை தாங்கியவன் வேந்தன் ஆகலாம் எனக் கருத இடந்தருகிறது" (ஆறுமுகம், ப.8). உடைமைச் சமூகமாகிய வேளாண் சமூகம் (மருத நிலம்) வேந்தர்களின் நாடாக மாறியது. வேந்தர்கள் தங்களுடைய வீரத்தை காட்டும் பொருட்டு, தமது நாட்டு

எல்லையை விடுவதுபோலும் அக்காலத்தில் அடிக்கடி போர் நடந்துள்ளது. இப்போரில் வேந்தர்களுக்குத் துணையாகச் சீறார் மன்னர் முதுகுடி மன்னர், வேளிர், குறுநில மன்னர் ஆகியோரில் சிலர் உதவியாகவும், நட்பிற்காகவும் சிலர் படைத்தலைவர்களாகவும் இருந்து செயல்பட்டுள்ளனர். இவர்களில் சிலர் வேந்தர்களோடு இருந்து செயல்பட்டுள்ளனர். இவர்களில் சிலர் வேந்தர்களோடு மாறு கொண்டு பகைமை ஏற்பட்டுப் போரும் செய்துள்ளனர்.

வேந்தர்வேளிர் உறவு

வேந்தர்களைப் பற்றிய செய்திகள் சங்க இலக்கியங்களில் பல இடங்களில் காணப்படுகின்றன. வேந்தர்களின் வளர்ச்சியில் வேளிர்களின் பங்கு சிறப்பிடையது. வேளர்கள் சிற்றரசர்களாகக் காணப்பட்டனர். இவர்கள் தனக்கென நாடும், படைகளும் வைத்திருந்தனர். சேர வேந்தர்கள் இருவரோடு பாண்டியரும், சோழரும் வஞ்சினம் கூறிப் போர் செய்ய வந்தபோது அவர்களோடு அவர்களுக்குத் துணையாகச் சில வேளிர்களும் வஞ்சினம் கூறி வந்தனர் என்பதைப் பதிற்றுப்பத்து (30, 49) கூறுகிறது.

சேர, பாண்டியர் இருவரும் சேர்ந்து தமக்குத் துணையாகப் பதினோரு வேளிரையும் சேர்த்துக் கொண்டு வெண்ணிவாயில் என்னும் இடத்தில் சோழனை எதிர்த்தனர் என்ற செய்தி அகநானூற்றில் (பா.246) காணப்படுகிறது. இருங்கோ வேண்மான், எருமையூர், எழினி, திதியன், பொருநன் என்ற வேளிர்களைப் பற்றிய செய்தி சங்க இலக்கியத்தில் காணப்படுகிறது (அகம்.36, மதுரைக்.55-56). வேந்தர்களுக்குக்கீழ் சிற்றரசர்களாக இருந்த வேளிர்கள் வேந்தர்களுடன் மணத்தொடர்பும் கொண்டிருந்தனர் (பதிற்.பதிகம் 2: 4, 6, 8, 9). வேளிர் பலர் வீரத்திலும் பண்பாட்டிலும், வள்ளல் தன்மையிலும் சிறந்து விளங்கினர்.

வேந்தர் சீறார் மன்னர் உறவு

இயல்பிலேயே வீரமும், வேட்கைத் திறமும் உடைய சீறார் மன்னர்கள், வேந்தர்களின் வளர்ச்சியில் முக்கிய இடத்தைப் பெற்றுள்ளனர். சிலர் வேந்தர்களோடு நட்புக் கொண்டு, போர்களங்களில் ஏற்றுமதி உதவிபுரிந்து வேந்தரின் பாராட்டை பெற்றனர். சிலர் பகை கொண்டு போரிட்டு அழிந்துள்ளனர். சீறார் மன்னர்கள் முதுகுடி எனவும் அழைக்கப் பெற்றுள்ளனர். தான் சார்ந்துள்ள அவ்வேந்தனுக்குப் பகை ஏற்படின் பகைவரைத் தடுத்து வேந்தனுக்கு வெற்றிவாகை தேடித் தருபவர்கள். சீறார் மன்னரே என்பதைப் புறப்பாடல்களில் சில எடுத்துக்காட்டுகின்றன (புறம்.314, 281, 281, 324). சீறார் மன்னர்கள் தத்தம் பெருநில வேந்தர்க்குப் படைத்துணைவர்களாய் அவர்களோடு போர்களத்திற்குப் போதல் அன்றி, அவர்களின் ஏவலையேற்றுத் தாமே படைத்தலைவராய்ச் சென்றுள்ளனர்.

“சீறார் மன்னன் நெருநை ஞாங்கள் வேந்துவிடு தொழிலொடு சென்றான்...” (புறம்.319:12-13)
தம் பொருட்டுப் போருக்குச் சென்று வெற்றி தேடித்தந்த சீறார் மன்னருக்கு வேந்தர்கள் பொருள் வழங்கிச் சிறப்பித்துள்ளனர். இதை,
“வேந்துதரு விழுக்கூழ் பரிசிலர்க்கு என்றும் அருகாது ஈயும் வண்மை உரைசால் நெடுந்தகை ஓம்பும் ஊரே”

என்னும் அடிகள் (புறம்.320:18) புலப்படுகின்றன. வேந்தர்களால் சீறார் மன்னர்கள் சிறப்பிக்கப்படுவதும், சீறார் மன்னர்களால் வேந்தர்கள் வெற்றி வாகை குடுவதும் சங்ககாலத்தில் காணப்பட்டது. வேந்தர்கள் தம்நட்பைத் தெரிவிக்கும் வகையில் தம் குடும்பத்தோடு சீறார் மன்னரின் இல்லத்தில் உணவருந்திய செய்தியும் காணப்படுகிறது (புறம்.333). சில சீறார் மன்னர்கள் வேந்தர்களின் ஆளுமைக்கு உட்படாது அவர்களிடம் பகைமை பூண்டனர். பொருளாதாரநிலையில் வேந்தர்களைவிட, சீறார் மன்னர்கள் கீழிருந்தாலும், பேராற்றிலும், மறமாண்பிலும் சிறந்திருந்தனர் (புறம்.327, 332). வேந்தர்களுக்கும், சீறார் மன்னர்களுக்கும் இருவகைக் காரணங்களால் பகைமை ஏற்பட்டது. 1. நிலப்பெருக்கம், 2. பெண்ணாசை.

சில வேந்தர்கள் சீறார்கள் சீறார் மன்னரிடத்து கொண்டு வருதலும், அவர்களுக்கு அவர்கள் பெண் கொடுக்க மறுப்பதும், பண்டைய தமிழகத்தில் காணப்பட்டநிலை தொல்காப்பியம் இதனை

மகட்பாற்காஞ்சி எனக் கூறுகிறது. புறநானூற்றில் மகட்பாற்காஞ்சி எனக் கூறுகிறது. புறநானூற்றில் மகட்பாற்காஞ்சித்துறையில் அமைந்த பாடல்கள் (336, 354) இவ்வகைப் போர்நிலையைக் காட்டுகின்றன.

“வேம்பும் ஆரும் போந்தையும் மூன்றும் மலைந்த சென்னியர் அணிந்த வில்லர்

.....
உணங்குகலன் ஆழியின் தோன்றும்

ஓரெயில் மன்னன் ஒருமட மகளே” (புறம்.338:6-12)

தமக்கு பெண் கெடாத சீறார் மன்னரை எதிர்த்துப் போரிட்டு அழித்து அவர் பெண்ணைத் தூக்கிச் சென்ற நிகழ்வும் (புறம்.349, 341); வேந்தர்கள் சீறார் மன்னரிடம் போரிட்டுத் தோற்ற நிகழ்வும் சங்க இலக்கியத்தில் பதிவு செய்யப்பெற்றுள்ளன (புறம்.299, 308, 322). சங்ககாலச் சீறார் மன்னர்கள் பலர் நெடுமபுகழ் பெற்றவர்கள், நெஞ்சுரம் கொண்டவர்கள். அவர்கள் ஆளும் நிலம் குறுகியதாயினும் அவர்களின் வீரமும், நெஞ்சுரமும் வேந்தர்களைவிட பெரியதாக இருந்ததைக் காணமுடிகிறது.

வேந்தர் குறுநில மன்னர் உறவு

வேளிர் போலவே குறுநில மன்னர்களும் வேந்தர்களுக்குத் துணைநின்றதைச் சங்கப்பாடல்கள் மூலம் காணமுடிகிறது. வேந்தர்கள் உருவாகி, அவர்களின் நாட்டு எல்லைகள் பரந்து விரிந்துபோது அவர்களை எதிர்க்க முடியாமலும், அவர்களின் செல்வநிலையில் போட்டியிட முடியாமலும் பல குறுநிலமன்னர்கள் வேந்தர்களின் கீழ் பணியாற்ற வேண்டியநிலை ஏற்பட்டது. பாண்டியன் நெடுஞ் நெழியனின் அணுக்களத்தில் பல குறுநிலமன்னர்கள் இருந்ததை மதுரைக்காஞ்சி (776-778) விளக்குகிறது.

“மறமிகு சிறப்பின் குறுநில மன்னர்

அவரும் பிறரும் துவன்றிப் பொற்பு விலங்கு புகழவை நிற்புகழ்ந்தேத்த”

சில குறுநில மன்னர்கள் படைத்தளபதிகளாகவும் இருந்துள்ளனர்.

முடிவுரை

பண்டைக் காலத்தில் போருக்கான முதற்காரணமாக நிலவிரிவாக்கம் அமைந்தது. அடுத்து பொருளாசையும், பின்னர் பெண்ணாசையும் காரணிகளாயின. செல்வவளத்தால் வேந்தர்கள் உயர்ந்து நின்றாலும், ஈகையினாலும் இரவலர்களை போற்றிப் புரக்கும் தன்மையிலும், பண்பாட்டிலும் குறுநில மன்னர்களும் சீறார் மன்னர்களுமே சிறப்பிக்கவர்களாகவும் புகழ்ச்சிக்கூரியவர்களாகவும் விளங்கினர். வேந்தர்களை எதிர்க்கும் வீரமும், போர்த்திறமையும் மிக்கவர்களாய் சீறார்மன்னர்களும், குறுநில மன்னர்களும் திகழ்ந்தனர். சங்ககாலத்தில் பேரரசர்களின் அருகில் முடியரசுகளும், முடியரசுகளின் அருகில் குடியரசுகளும் இருந்து இடைவிடாப்போட்டியில் ஈடுபட்டு போர் நிகழ்ந்ததையும் காணமுடிகிறது.

துணைநூற் பட்டியல்

- ஆறுமுகம், அ. சங்க இலக்கியத்தில் உடைமை அரசு. அரியலூர்: பாவேந்தர் பப்ளிகேஷன், 1994.
- இளம்பூரணனார் (உ.ஆ.). தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம். சென்னை: சாரதா பதிப்பகம், ஆராம் பதிப்பு, 2008.
- குருநாதன், வெ. சங்க கால அரசு வரலாறு. சென்னை: தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், 2001.
- தேவநேயப் பாவாணர். பழந்தமிழாட்சி. சென்னை: தமிழ்மண் பதிப்பகம், 2000.
- நாகராஜன், ம. மதுரைக்காஞ்சி பத்துப்பாட்டு. சென்னை: நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் பி (லிட்.), இரண்டாம் பதிப்பு, 2017.
- பரிமணம், அ.மா. பதிற்றுப்பத்து. சென்னை: நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட்., 2017.
- பாலகப்பிரமணியன், கு.வெ. சங்ககால இனக்குழு சமுதாயமும் அரசு உருவாக்கமும். சென்னை: பாவை பப்ளிகேஷன், 2017.
- மாதையன், பெ. சங்க பெண்பாற் புலவர்களின் மொழியும் கருத்தும். சென்னை: உலகத்தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், 2004.
- ஜெயபால், ம. அகநானூறு. சென்னை: நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட்., 2017.
- ஜெயா. சங்க பெண்பாற் புலவர்களின் மொழியும் கருத்தும். சென்னை: உலகத்தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், 1985.

UGC CARE LISTED MAGAZINE

ISSN 2278 - 1641

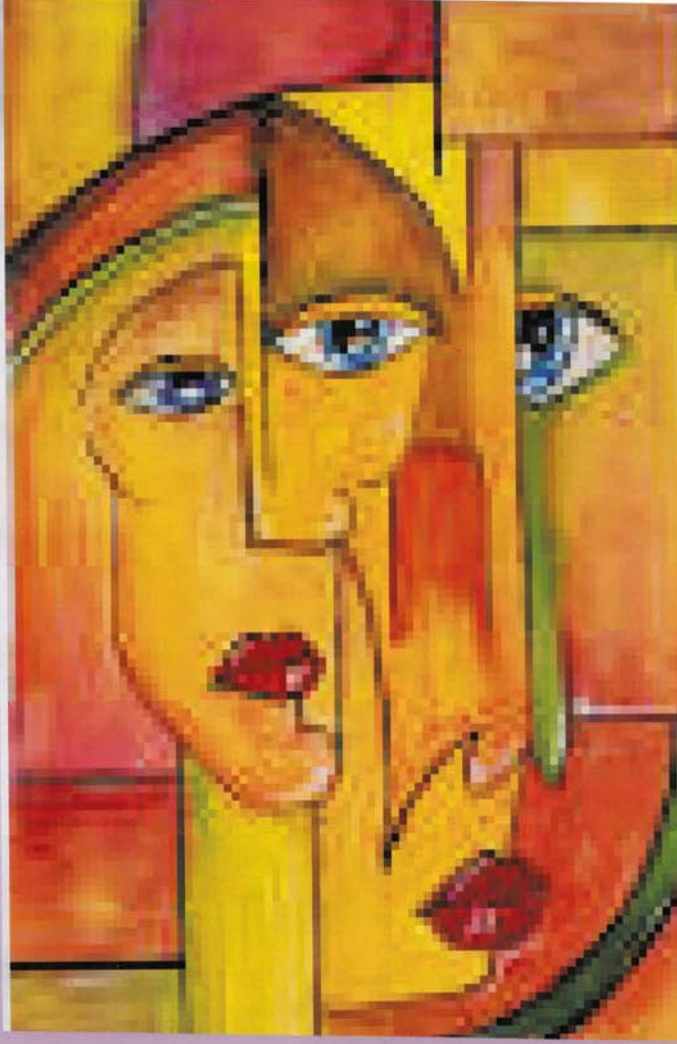
புதுப்புனைல்

கலை கிணக்கிய மாத இதழ்

புது 14 இது 2

ரூ.75

பிப்ரவரி 2023

★★★

அனைத்து
கோட்பாடுகளும்
அனைவரையும்
சென்றடைய
வேண்டும்”

★★★

கவிதை

வீ. பூமிநாதன்	62	
சுப்ரா	122	
ஆய்வுக்கட்டுரை		தமிழ், மலையாள, தெலுங்கு கவிதைகளில் உவமை ஒப்பீட்டுப் பார்வை
தந்தையர்க்கு அருள்வந் தனவாற் புதல்வர்தம் மழலை		
பேராசிரியர் உ. அவிபாவா	4	ச. சந்தியா 77
ஒளவையாரின் ஆளுமையும் மனிதநேயச் சிந்தனைகளும்		மணிவாசகரின் திருவாசகம் உரையும்
முனைவர் இரா. ஜெய்சங்கர்	6	அமைப்பு முறைகளும்
சூர்ப்பனகை, அயோமுகி காதலின் நிலைப்பாடு		மு. சங்கீதா 80
சி. நாகவேணி	10	தருமபுரி மாவட்டப் போயரின மக்களின் பிறப்புச் சடங்குகள்
திருக்காவலூர் கலம்பகத்தில் அடைக்கல அன்னையின் பெருமை		வெ. சதீஸ் 84
ஆ. பிரிச்சி பெல்ஷீட்டா	14	இராம. அரங்கண்ணல் படைப்புகளில் உறவுகள்
ஞானக்கூத்தன் கவிதைகளில் பெண்ணியம்		இர. கரேஷ் 88
பெ. ராஜேந்திரன்	17	ஈரோடு மாவட்ட வேட்டுவக்கவுண்டரின் மக்களின் திருமணச் சடங்குகளில் பண்பாட்டு மரபுகள்
எஸ்.ராமகிருஷ்ணனின் 'சஞ்சாரத்' தில் இசைக் கலைஞர்களின் நிலை		மா. நாகராணி 90
மா. நாகராணி	19	க. சுந்தரம்மாள் 96
பழமொழி நானூறு வலியுறுத்தும் இல்லறக் கூறுகள்		அ. கோ. ஸ்ரீதேவி 99
ஜெ. மணிகண்டன்	21	திருவாசகத்தில் கவிதை நயம்
கனிமொழி கவிதைகளில் பெண் துயர்		க. விஜயலெட்சுமி 102
ந. சித்திரா	24	அகவாழ்வில் சங்கத்தலைவியின் உளபாங்கு
பண்டையக் கால நால்வகைப் படைகள்		மா. உமாமகேஸ்வரி 106
மா. கலைவாணி	28	கவிஞர் வைரமுத்து திரையிசைப் பாடல்களின் உத்திகள் ஒரு பார்வை
குறிஞ்சிநிலப் பெண்களின் திணைக் காத்தல் திறம்		அ. செந்தில் ராஜா 110
மா. மலர்க்கொடி	31	மருதநிலப் பரத்தையின் நிலை
சிலப்பதிகார வேட்டுவர் பழங்குடி இருளர் வாழ்வியல் நம்பிக்கைகள்		கு. கண்ணன் 116
ஆ. மேரி	33	கம்பனும் பழமொழியும்
இன்னா நாற்பது, இனியவை நாற்பது ஓர் ஒப்பீடு		செ. சக்திகலா 119
ந. கலைமகள்	35	புறநானூறுக் காட்டும் உறவுநிலைச் சிக்கல்கள்
குறுந்தொகை: குறிஞ்சி, முல்லைத் திணைகளில்		முனைவர் ம. சந்திரசேகரன்
	38	
திணை மயக்கம்		
அ. தமயந்தி	41	
மூவர் முதலிகளின் அற்புதச் செயல்கள்		
த. உமாசெல்வி	45	
பெரியபுராணத்தில் தொண்டிற் சிறந்த பெண்டிர்		
வா. ராஜசகிக்குமார்	48	
தொல்காப்பிய வேற்றுமையிலும் உரையாசிரியர்களின் உரை ஒப்பீடும்		
ச. ஞானசௌந்தரி	52	
வைணவத் திருத்தலங்களில் திருநறையூர் கல்கருடன்		
ப. ராஜேஸ்வரி	54	
சங்க மகளிருக்கிருந்த கட்டுப்பாடுகள்		
ஜெ. அம்பேத்கர்	57	
சங்க காலப் பெண்களின் தொழில்கள்		
மு. ஜோதி	59	
குறுநிலமன்னர்களின் குலமரபுச்சின்னங்கள்		
சி. மாலதி	63	
ஐங்குறுநூற்றில் அழகியல்		
மு. மோகன்ராஜ்	65	
பெரியபுராணம் கூறும் தன்னலமற்ற அடியார்கள்		
அ.பா. நவீன்குமார்	69	
நற்றிணையில் பூக்களும் உவமைகளும்		
மெ. ரேவதி	74	
கவி கா.மு. ஷெரீபின் இஸ்லாமும் ஜீவகாருண்யமும்		
அ. நூருல் அமீன்		

பண்டையக் கால நூல்வகைப் படைகள்

ஆய்வாளர்:

மா. கலைவாணி

முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர்,

தமிழ்த் துறை, கணேசர் கலை அறிவியல் கல்லூரி,

மேலைச்சிவபுரி-622 403,

புதுக்கோட்டை மாவட்டம், தமிழ்நாடு.

முன்னுரை

ஆயர் சமூகம் தோன்றிய போது கால்நடைகளின் மீது ஏற்பட்ட விருப்பம் கொள்ளையாக மாறியது. தனியுடைமைச் செல்வமாகிய கால்நடை தோன்றியபோதுதான் கொள்ளை (களவு) முதலில் தோன்றியது. இக்கொள்கை நாளடைவில் சமூக மரபாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பெற்று வெட்சித்திணையாக உருவெடுக்கிறது. அப்பொழுது குறநில மக்கள் ஆட்சிக்கு வந்தனர். இதுவே பிற்காலப் போர்களுக்கு அடித்தளமாக அமைகிறது. தனியுடைமையின் வளர்ச்சி பொறாமையைத் தூண்டுகிறது. பொறாமையே போரைத் தூண்டுகிறது. எனவே உடைமையே போருக்குக் காரணமாகிவிடுகிறது. அரசரின் மண்ணாசையும் புகழ் வேட்கையும் போர்க்குரிய காரணங்களாகப் பெரிதும் சுட்டப்படுகின்றன. 'இடம் சிறிது என்னும் ஊக்கம்' மேடை அரசர்கள் போர் தொடுத்ததாக இலக்கியங்கள் குறிப்பிடுகின்றன. இவை மட்டும் அல்லாது வேந்தர்களும், பேரரசுகளும் உருவெடுத்தபோது மண உறவில் தோன்றிய பிணக்குக் காரணமாகவும் போர்ச்சூழல் தோன்றின. முதுகுடித் தலைவர்கள் தம் மகளிரை அரசனுக்கு மணம் செய்து தர மறுத்தபோது போர்ச்சூழல் தோன்றியதாக மகாபாரதகாஞ்சி கூறுகிறது. பகைவர்கள் பணிவு காட்ட மறுத்த போதும் போர்கள் நிகழ்ந்திருக்கின்றன.

நூல்வகைப் படை

பண்டைய காலத்தில் நான்கு வகைப் படைகள் இருந்ததை இலக்கியங்கள் காட்டுகின்றன. அவை, 1.காலாட்படை, 2.யானைப்படை, 3. குதிரைப்படை, 4. தேர்ப்படை ஆகியன. தானை, யானை, குதிரை ஆகிய மூவகைப் படைகள் சங்க காலத்தில் பெருவழக்கில் இருந்தன. இதில் காலாட்படைத் தளையாகக் குறிப்பிடப்படவில்லை. ஆனால் சேனை என்ற சொல் பொதுவாகப் படையையே குறித்துள்ளது. இதில் காலாட்படையும் அடங்கும். தேர்ப்படையைப் போர்க்களத்தில் அதிகம் பயன்படுத்தியதாகச் செய்திகள் இல்லை. குதிரைப் படைகள் பிற்காலத்தில் போரில் இடம்பெற்றுள்ளன. ஏனெனில் குதிரைகள் தமிழகத்தில் உள்ள விலங்கு அல்ல. அவை வெளிநாடுகளில் இருந்து வரவழைக்கப்பட்டவை. ஆனால் நெடுநல்வாடையில் (அடி. 179-180) பாசறை நிகழ்ச்சியை வருணித்த புலவர் குதிரைகளைப் பற்றிக் கூறியுள்ளார்.

"பருமம் களையாப் பாய்பரிக்க கலிமா

கருஞ் சேற்றுத் தெருவின் எறிதுளி விதிப்ப்ப"

".....தோல் துமிபு

வைந்நுணைப் பகழி மூழ்கலின், செவிசாய்த்து

உண்ணாது உயங்கும் மாசிந் தித்தும்" (முல்லை.72-74)

அரசன் படையின் ஓர் இன்றியமையாத பகுதியாவான். தானே படைக்குத் தலைமையேற்றும், போர் புரிந்தும் உள்ளான். படையின் ஆன்மாவாகச் செயல்பட்டுள்ளான். அரசன் யானை மீது ஏறியும், தேர் மீது ஏறியும், குதிரை மீது அமர்ந்தும் போர்க்களம் வந்துள்ளான். "பகைவன் கோட்டைகளை நோக்கி விரைந்த உக்ரமான குதிரையின்

நெறியாளர்:

முனைவர் வே.அ. பழனியப்பன்

உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த் துறை,

கணேசர் கலை அறிவியல் கல்லூரி, மேலைச்சிவபுரி-622 403,

புதுக்கோட்டை மாவட்டம், தமிழ்நாடு.

(பாரதிதாசன் பல்கலைக்கழக இணைவு பெற்றது)

கடிவாளங்களை இழுத்துப் பிடித்திருந்தாலும், வில்லைப் பலகாலும் வளைத்து வந்ததாலும் வீர மன்னர்களின் கைகள் சுரசரப்பாய் இருந்தன" (புறம்.14).

"பரு உப்பினிய தொடிகழிந்தனவே" (புறம்.97:10)

வீரர்கள் கால்விரல்களில் வீரக்கழல் அணிந்திருந்தனர். அதில் அதை அணிந்தவர்களின் வீரச் செயல்கள் பொறிக்கப் பட்டிருந்தன. தானைத் தலைவர்கள், தலைமை வீரர்கள் ஆகியோர் இருவகை வீரக்கழல்களை அணிந்திருந்தனர். ஒவ்வொரு போருக்குமுரிய பூக்களை அணிந்தனர்.

"பொலந்தோட்டுப் பைந்தும்பை

மிசையலங் குளைய பனைப்போழ் செஈஇச்" (புறம்.22:20-21)

இது போருக்குரிய அடையாளமாகப் பொன்னாலாகிய தும்பையையும், குடிக்குரிய அடையாளமாகப் பனந்தோட்டையும் குடினான் என உணர்த்திற்று. போருக்குரிய அடையாளப்பூக்களைப்பொன்னால் செய்தும் குட்டியுள்ளனர்.

". . . பொலம்பூந் தும்பை" (புறம்.2:14)

"பொலந்தும்பைக் கழற்பாண்டிற்" (புறம்.97:15)

பூக்களைச் சூடும் மரபு ஆரம்ப காலத்தில் இருந்தது. மன்னர்கள் செல்வச் செழிப்போடு இருந்தபோது பூக்கள் பொன்னால் செய்யப்பட்டுள்ளன. இது மன்னர்களின் செல்வவளத்தைக் காட்டுகிறது.

போருக்குப் போகும் முன் வீரர்களும், மன்னர்களும் குரூரைத்தனர். இதை இலக்கியங்கள் வஞ்சினங்கூறல், அல்லது ஒன்று மொழிதல் எனக் கூறுகின்றன.

"வஞ்சினம் முடிந்த ஒன்றுமொழி மறவர்" (பதிற்று.41:18)

வஞ்சினம் கூறும் கோசர்களை "ஒன்றுமொழிக்கோசர்" என்று அகநானூறு (196) கூறுகிறது. "நான்மொழிக்கோசர்" (மதுரைக்.508), "நாலூர்க்கோசர் நன்மொழி போல" (குறுந்.51) கோசர்கள் வீரம் மிக்கவர்கள். எவரையும் எதிர்த்து நிற்கும் ஆற்றல் உடையவர்கள் என்பதும் விளங்குகிறது. பண்டைக் காலத்தில் ஆண்கள் சிறப்பு வீரத்தாலே நிர்ணயிக்கப்பட்டது. ஆதலால் நாட்டிற்காக, நாட்டு மக்களுக்காக, மன்னர்களுக்காக தம் வாழ்நாளை யே அர்ப்பணித்துள்ளனர். போர் என்றவுடன் மகிழ்வு கொண்டனர். புலவர்களும், பெண்களும் போரை ஊக்கப்படுத்தினர். பண்டைய படைக்கருவிகளாக வேல், வான், வில், அம்பு, பகழி, கணை ஆகியன இருந்தன. நெய்தல் நிலத் தலைவர்கள் கப்பற் படையைப் பயன்படுத்திய செய்தியும் உள்ளது. இலங்கைமீது படையெடுத்த தமிழ் மன்னர்கள் கப்பற்படையைப் பயன்படுத்தியுள்ளனர். படைச் சிறப்பால் மூவேந்தர்களும் முடியுடை வேந்தர்களாகத் தமிழகத்தை ஆண்டுள்ளனர்.

சீறூர் மன்னன்

சீறூர் மன்னன் இனக்குழுத் தலைவனாவான். இவன் மக்களோடு மக்களாக வாழ்ந்தவன். கைப்பொருள் யாதொன்றும் இல்லாதவன். விருந்தினரை உபசரிக்கவானை ஈடுவைக்க வேண்டிய நிலையில் உள்ளவன். இவர்கள் மக்களிடமிருந்து தம்மைப் பிரித்துக் கொள்வதில்லை.

மன்னனே போரில் ஈடுபட்டுள்ளான். இவர்கள் தனக்கென எந்தப் படையையும் வைத்துக் கொள்ளாதவர்கள். படை வைத்துக் கொள்கிற அளவுக்கு இவர்கள் பொருளாதார வசதி அற்றவர்கள்.

“மறப்படை நுவலு மரிக்குறற் றண்ணுமை இன்னிசை கேட்ட துன்னரு மறவர் வென்றிதரு வேட்கையர் மன்றங் கொண்டார்” (புறம்.270:8-10)

சீறூர்த் தலைவனே தண்ணுமை முழக்கி வீரரைப் போருக்கு அழைக்கும் செய்தியை மேற்கண்ட பாடல் விளக்குகிறது. போர்ப்பறை ஒலித்த பின்னரே போருக்குச் சென்றனர் (புறம்.279, 281, 293). பழைமையான கூட்டுச் சமுதாய அமைப்பில் படை எனத் தனித்து ஒரு பிரிவாக இல்லாதது தெரிகிறது. ஒவ்வொரு ஆடவனுக்கும் சண்டையில் ஈடுபட ஒரு முறை இருந்தது எனத் தெரிகிறது. ஓர் ஆடவன் தன் மறமாண்பு அதிகமாகத் தன்முறைகெட ஆர்வமேலிட்டால் வருவதைப் புறநானூற்றுப் பாடல் (292:6-8) விளக்குகிறது.

“என்முறை வருக வென்னான் கம்மென எழுதரு பெரும்படை விலக்கி ஆண்டு நிற்க மாண்டகை யன்னே”

மூதின்முல்லைப் பாடல்களும் (175) இக்கருத்தையே கூறுகின்றன. இளையவர்களும், முதியவர்களும் போரில் ஈடுபட்டதைப் புறநானூறு குறிக்கின்றது. ஊரில் உள்ள அனைவருமே போரில் ஈடுபட்டுள்ளனர். இதனால் சீறூர் மன்னர்களிடம் நிரந்தரமான படை இல்லை என்பது தெரிகிறது. இவர்களிடம் வில், அம்பு, வேல், வாள், ஈட்டி போன்ற ஆயுதங்கள் இருந்திருக்கின்றன.

குறுநில மன்னர்கள்

சீறூர் மன்னர்களைவிட மேம்பட்டவர்கள் குறுநில மன்னர்கள். இவர்கள் சிறு மண்ணால் மதிர்கவரை எழுப்பி எதிரிகள் உள்ளே நுழைய முடியாதபடி தடுத்துள்ளனர் (பதிற்.6, 58, புறம்.341). மன்னர்களுக்கென்று தனி அரண்மனையும், இயற்கை அரண்களும் இருந்திருக்கின்றன. இவர்கள் தேர், குதிரை, யானை போன்றவற்றைப் போரில் பயன்படுத்தியுள்ளனர். மரத்தாலும் இரும்பாலும், போர்க்கருவிகளும் கேடயங்களும் செய்து போரிட்டுள்ளனர் (புறம்.16, 17, 63, 375).

“விளங்குபொன் னெறிந்த கலங்கிளர் பலகையோடு நிறல்படு நெடுவே லேந்தி . . .” (புறம்.15:12-13)

நற்றிணை, பதிற்றுப்பத்து, மலைபடுகடாம் ஆகிய நூல்களின் மூலம் ஆயுதங்கள் இரும்பில் செய்யப்பட்டது எனத் தெரியவருகிறது. இவர்கள் தமக்கெனத் தனிப்படைகள் வைத்திருந்தனர். படைகளுக்குப் படைவீரர்கள் நியமனம் செய்யப்பட்டனர். இவர்களைப் படையணி மறவர் எனப் புறநானூறு கூறுகிறது (புறம்.72, 351).

வேந்தர்கள்

வேந்தர்கள் முற்றிலும் மாறுபட்டவர்கள். தனக்கென நாங்கு வகைப் படைகளையும் கொடி, முரசு, மாலை, தேர் ஆகியவற்றையும் வைத்திருந்தனர். உள்நாட்டில் வந்த செல்வப் பெருக்கமும், பகைவர்களால் கொடுக்கப்பட்ட திறமையும், வணிகர்கள் கொடுத்த செல்வமும் அவர்களைப் பெரும் பணக்காரர்களாக மாற்றியது. புலவா?களும் இரவலர்களும் வேந்தர்களைத் தேடி வந்தனர். தம் வறுமையைப் போக்கிய வேந்தர்களைக் கடவுளாக, வள்ளலாக உருவகப்படுத்திப் பாடல்கள் பாடினர். கோட்டைகளும், கொத்தளங்களும் உருவாக்கப்பட்டன. சீறூர் மன்னர்களும், குறுநில மன்னர்களும், வேளிக்களும், முதுகுடி மன்னர்களும் வேந்தர்களுக்குப் போரில் உதவினர். வெற்றியைத் தேடித் தந்த மறவர்களுக்குக் கள், உணவு, நிலம், பகை நாட்டில்

கொள்ளையிடப்பட்டப் பொருட்கள் ஆகியன அரசர்களால் அளிக்கப்பட்டன. போருக்கு உணக்குவித்த புலவர்களுக்கு தேர், யானை, ஓடைப் பொன், பொற்றாமை ஆகியன பரிசளிக்கப்பட்டன. படை, குடி, பொருள், அமைச்சு, நட்பு, அரண் என்னும் இவை அரசியல் உறுப்புகளாகக் கொள்ளப்படுகின்றன. ஆட்சியை செம்மையாக்குவதற்கு அரசு அலுவலர்களும், குழுக்களும் அமைக்கப்பட்டன. வேந்தர்களின் படைப் பெருக்கத்தால் போர்கள் ஓயாது நடந்து கொண்டிருந்தன.

குடியோம்புதல்

அரசு என்பது சமூகத்தினின்றும் தோன்றியது. சமூகம் மக்களால் நிறைந்தது. ஆதலால் மக்கள் வேறு அரசு வேறு என்று பிரிக்க முடியாது. மக்களைக் காப்பாற்றவே அரசு. குடிமக்கட்குத் துன்பம் நேராதவாறும் அவர்களது நலனில் ஈடுபாடு கொண்டும் காப்பாற்ற வேண்டுவது ஆட்சிப் பொறுப்பிலுள்ளோரின் கடமையாகும். தாய் தன் குழந்தைகளைக் காப்பது போல மன்னன் மக்களைக் காக்க வேண்டும்.

“குழவி கொள்வாரின் குடிபுறந் தந்தது” (பதிற்.6)

“குழவி கொள்பவரின் ஓம்புமதி” (புறம்.5:7)

சங்ககாலத் தமிழ் வேந்தர்கள் தம் நாட்டின் வளம் பெருக்குதலையும், குடிகளைக் காத்தலையுமே தங்கள் தலையாயக் கடமைகளாகக் கொண்டிருந்தனர். குடிமக்களின் நல்வாழ்வின் பொருட்டே நாட்டைப் பெருக்கினர். அரசுகள் நன்கு வளர்ச்சி பெற்றபோது அரசனே நாட்டின் அச்சாணி ஆனான். மக்களின் வாழ்வும் தாழ்வும் அரசனைப் பொறுத்தே அமைந்தது.

“நெல்லு முயிரன்றே நீரு முயிரன்றே

மன்ன னுயிர்த்தே மலாதலை யுலகம்” (புறம்.186:1-2)

“நன்னடை நல்கல் வேந்தற்குக் கடனே” (புறம்.312:4)

மேற்கண்ட புறநானூற்றுப் பாடல்கள் நாட்டு மக்களின் வாழ்க்கையில் மன்னர்கள் முக்கியத்துவத்தை எடுத்துக் கூறுகின்றன. பண்டைய மக்கள் பசியாலும், தொடர்ந்து நடந்த போராலும் அவதியுற்றனர். ஆதலால் தங்களைக் காப்பாற்றும் மன்னனைக் கடவுளாகக் கருதினர். மன்னர்களும் மக்களின் பசிப்பிணி போக்குவதற்கு அயராது பாடுபட்டனர். காட்டை அழித்து வயலாக்கினர். குளம் வெட்டி நீர் பெருக்கினர். நீர்நிலைகளைப் பாதுகாப்பதற்குக் காவலர்களை நியமித்தனர். நாட்டில் ஏற்பட்ட பசியும் பட்டினியும் குறைந்தது. எங்கு நோக்கினும் அறச்சாலைகளும் உணவு தரும் இல்லங்களும் தோன்றின. நிலக்கிழார்களும், மன்னர்களும் தம்மை நாடி வந்தவர்களுக்கு இல்லை என்று சொல்லாது. பொன்னையும், பொருளையும், உணவையும் வழங்கியுள்ளமை தெரிகிறது.

“நீரின் றமையா யாக்கைக் கெல்லாம்

உண்டி கொடுத்தோ ருயிர்கொடுத்தோரே” (புறம்.18:18-19)

“நிலையான சட்டத்தையும் ஒழுங்கையும் நிலை நாட்டவும் பல மக்கள் கூட்டங்களிடையே ஒற்றுமையும் தொடர்பும் ஏற்படுத்தவும் ஒரு வலிமையுள்ள மேலான அதிகாரம் சமூகத்தை நிலைநிறுத்த வேண்டியிருக்கிறது” (பாஸ்கல் கில்பர்ட், சமூகவியலின் அடிப்படைக் கோட்பாடுகள்). மக்களின் நல்வாழ்விற் குச் சட்டங்கள் இயற்றப்பட்டன. சட்டங்களை நடைமுறைப்படுத்த நீதிமன்றங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டன. மக்களின் குறைகளைத் தீர்ப்பதற்கும், அவர்களுக்கு வேண்டுவன செய்வதற்கும் ஐம்பெருங்குழுவும் எண்பேராயமும் அமைக்கப்பட்டன. குடிமக்களைக் காக்கத் தவறிய மன்னர்களை புலவர் உலகம் தூற்றியது. “குடிப்பழி தூற்றும் கோலன்”, “மெலிகோல் செய்தவன் வன்புலக் காவலன்” (புறம்.71) மக்களின் நலமே தன் நலமாக்க கருதினர் அரசர்கள்.

“செஞ்சூரியிற்றுத் தெறவல்லது

பிரிதுதெற வறியார்தின் னிழல்வாழ் வோரே” (புறம்.20:8-9)

எனப் புலவர்கள் அரசர்களை வாழ்த்திய போது அரசர்கள் மகிழ்ந்தனர். பாணர்களுக்கும், விறலியர்களுக்கும் பொன்னால் ஆகிய கலத்தில் கள்ளும், உணவும் கொடுத்தான் பாரி எனக் கபிலர் கூறுகிறார். “பசிப்பிணி மருத்துவன் பண்ணன்” எனப் புலவர்களால் பாராட்டப் பெற்றான். சீறார் மன்னர்களும், குறுநில மன்னர்களும், வேந்தர்களும், மக்களைப் பேணுவதில் ஆர்வம் கொண்டிருந்தனர். சங்ககால மக்களின் வாழ்க்கை அமைதிக்கும், மகிழ்ச்சிக்கும் காரணம் மன்னர்களின் குடியோம்பலே ஆகும்.

நில விரிவாக்கம்

பசி வந்தால் பத்தும் பறந்து போகும் என்பது ஆன்றோர் மொழி. மனித சமுதாயத்தில் புரையோடும் புண்ணாக இருப்பது பசி.

“மானம், குலம், கல்வி, வன்மை, அறிவுடைமை தானம், தவம், உயர்ச்சி, தாளாண்மை - தேனின் கசிவந்த சொல்லியாமல் காமுறுதல் பத்தும் பசிவந்த திடப் பறந்து போம்” (நல்வழிப்பாட்டு)

என்பது நல்வழிப்பாட்டு சொல்லும் கருத்து. வறுமையின் உச்சநிலை உணவில்லாமல் உள்ளமும் உடம்பும் வாடிச் சோர்வதுதான் உணவுண்டு கவலையில்லாமல் வாழும் சமுதாயத்தில்தான் ஒழுக்கம் நிறைந்திருக்கும். கலைகள், காவியங்கள், கவிதைகள் வளரும். மக்களிடையே மகிழ்ச்சியும் இன்பமும் நடமாடும் என்பதைப் பண்டைய ஆட்சியாளர்கள் நன்கு உணர்ந்திருந்தனர். கோட்டையும், கொடியும் ஒருபுறம், ஒட்டிய வயிறோடும், இழிந்த ஆடையோடுத் திரியும் பாணர்களும் புலவர்களும் மறுபுறம் என்ற நிலை சங்ககாலத்தில் காணப்பட்டது. இந்நிலையை ஒழிக்க மன்னர்களும், வேந்தர்களும் அயராது பாடுபட்டுள்ளனர். சோழ மன்னர்கள் காடுகளை அழித்து நாடாகவும், நெல் விளையும் வயல்களாகவும், வயல்களுக்கு வேண்டிய நீரைத் தேக்கி வைக்கும் குளங்களாகவும் மாற்றியுள்ளனர் என்பதைப் பட்டினப்பாலைக் கூறுகிறது.

“காடு கொன்று நாடாக்கி குளந்தொட்டு வளம் பெருக்கி பிறங்கு நிலை மாடத் துறந்தை போக்கிக் கோயிலொடு குடிநிறீஇ” (பட்டினப்.283-286)

நில விரிவாக்கம் என்பது குறிஞ்சி நிலத்திலே தொடங்கப்பட்டது. ஒரு நாடு நீர்நில வளம் மிக்கதாய் விளைபொருள்களை மிகுதியுடையதாய் வாணிகம் முதலியவற்றால் பொருள் வளம் சிறந்ததாய் அமைந்திருப்பே அதன் நல்ல நிலைக்குச் சிறந்த அறிகுறிகளாகும் என்பதை ஐங்குறுநூறு விளக்குகிறது.

“வாழ்ஆதன், வாழி அவனி! நெல் பல பொலிக! பொன் பெரிது சிறக்க” (ஐங்.1)

“மாரி வாய்க்க! வளம் நனி சிறக்க” (ஐங்.10)

“விளைக வயலே! வருக இரவலர்” (ஐங்.2)

வளமற்ற வன்புலத்தை நீர்வளம் மிக்க விளை நிலங்களே நாட்டின் வளத்திற்குக் காரணமாக அமைந்தன. அதனாலேயே காவிரியின் குறுக்கே கரிகாலன் என்னும் சோழன் கல்லணையைக் கட்டினான். வன்புலத்தைவிட மென்புலமே சிறந்தது என்பதைப் புறநானூறு கூறியுள்ளது.

“மென்புல வைப்பி னன்னாட்டுப் பொருந” (புறம்.209:6)

“யாணர் நன்னாட்டுள்ளும் பாணர்” (புறம்.212:6)

வேந்தர் காலத்தில் நல்ல விளைநிலங்களைக் கவர்வது, போரின் அடிப்படை நோக்கங்களில் ஒன்றாக இருந்தது. “குலங்களிடையே

நடந்து வந்த முந்தைய போர் கால்நடைகளையும் அடிமைகளையும் செல்வங்களையும் கைப்பற்றும் நோக்கத்தில் நிலத்திலும் நீரிலும் திட்டமிட்ட படையெடுப்புகளாக இருந்து ஒரு முறையான தொழிலாக மாறிவிட்டன (ஃப்ரடெரிக் எங்கெல்ஸ், 2008). குறிஞ்சி நிலத்தில் தொடங்கிய நில விரிவாக்கம் மருத நிலத்தில் உச்சக்கட்டத்தை அடைந்தது. அரசர்கள் ஒருவரோடு ஒருவர் போட்டி போட்டுக் கொண்டு நிலம் பிடிப்பதற்காகப் போரிட்டனர். கால்நடைக்கான போர் என்பது மாறி நிலம் பெரிதும் உற்பத்தி சாதனமான பின்னாலே, முன்னது பின்னுக்குத் தள்ளப்பட்டு நிலத்துக்கான போர்களே நடைபெற்றன (கேசவன், 2011). நிலத்திற்கான போர்களே சங்ககாலத்தில் அதிகம் நடைபெற்றதாகப் புறநானூறு கூறுகிறது (புறம்.8, 6, 5, 57, 42) (பதிற்.2, 12). மோதல்களின் விளைவாகச் சக்தி வாய்ந்த அரசுகள் உருவெடுக்கின்றன.

இவை பெருமளவில் நிலங்களுக்காவே நடந்தேறின. நில விரிவாக்கம் என்பது சங்ககாலத்தில் விரிவாக மேற் கொள்ளப்பெற்றது. பசியின் கொடுமையையும் வேளாண் உற்பத்தியின் அவசியத்தையும் சங்கத் தமிழர் நன்கு உணர்ந்திருந்தனர். அதனாலேயே நில விரிவாக்கம் தொடர்பான பாடல்களும், வேளாண் உற்பத்தி தொடர்பான பாடல்களும், உழவர்களை மன்னர்கள் பாதுகாக்க வேண்டிய அவசியத்தைப் பாடல்களாகப் பாடியுள்ளனர்.

முடிவுரை

போர் என்பது மனித இனத்திற்குப் புதிதல்ல. தன் தேவைக்காக விலங்குகளுடன் போர், தன் குழுவுக்கு மற்றொரு குழுவின் மனிதப்போர், அடுத்து பொருளுக்காக, நிலத்திற்காக, பெண்ணிற்காக எனத் தொடர்ந்து போரிட்டுக் கொண்டே இருந்தது மனித இனம். இன்றும் கூட இந்நிகழ்வு தொடர்ந்து கொண்டே இருக்கிறது. போரிடும் முறையும், போர்க் கருவிகளும் மாறிக்கொண்டே இருந்திருக்கின்றன. ஒவ்வொரு இனத்திலும் சீறார் மன்னர் முதல் வேந்தர்கள் வரையில் அவரவர்களின் பொருளாதாரத்திற்கு ஏற்றவகையில் போர் நிகழ்ந்திருக்கிறது. போரின் முறைக்குப் பொருளாதாரமே அடிப்படையாக அமைந்திருக்கிறது.

குணைநூற் பட்டியல்

1. ஃப்ரடெரிக் எங்கெல்ஸ். குடும்பம், தனிச்சொத்து, தோற்றம். சென்னை: நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட்., 2008.
2. கேசவன், கோ. மண்ணும் மனித உறவுகளும். சென்னை: சென்னை புக் ஹவுஸ், 1979.
3. துரைசாமிப் பிள்ளை, ஓளவை சு. புறநானூறு மூலமும் உரையும், தொகுதி 1. சென்னை: பூம்புகார் பதிப்பகம், 2009.
4. துரைசாமிப் பிள்ளை, ஓளவை சு. புறநானூறு மூலமும் உரையும், தொகுதி 2. சென்னை: பூம்புகார் பதிப்பகம், 2010.
5. நாகராஜன், மு. நெடுநல்வாடை இரண்டாம் பகுதி. சென்னை: நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட்., 2017.
6. நாகராஜன், மு. பட்டினப்பாலை. சென்னை: நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட்., 2017.
7. பரிமணம், பதிற்றுப்பத்து. சென்னை: நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட்., 2017.
8. பாஸ்கல் கில்பர்ட். சமூகவியலின் அடிப்படைக் கோட்பாடுகள். சென்னை: தமிழ் வெளியீட்டுக் கழகம், 1964.
9. மோகன். இரா. முல்லைப் பாட்டு. சென்னை: நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட்., 2017.
10. வேங்கடசாமி நாட்டார், ந.மு. நல்வழிப்பாட்டு. சென்னை: பாரி நிலையம், 2016.

ISSN 2278 - 1641
UGC Approved Magazine

புதுப்புனைல்

கலை இலக்கிய மாத இதழ்

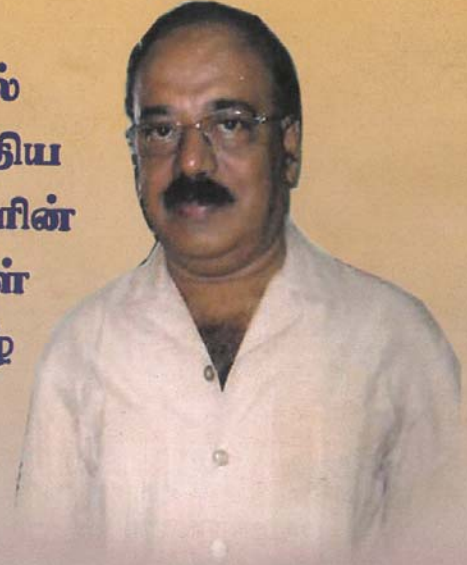
மலர் : 14 இதழ் : 1

ரூ. 100/-

ஜனவரி 2023

ஆய்வு கட்டுரை
புத்தாண்டு சிறப்பிதழ்

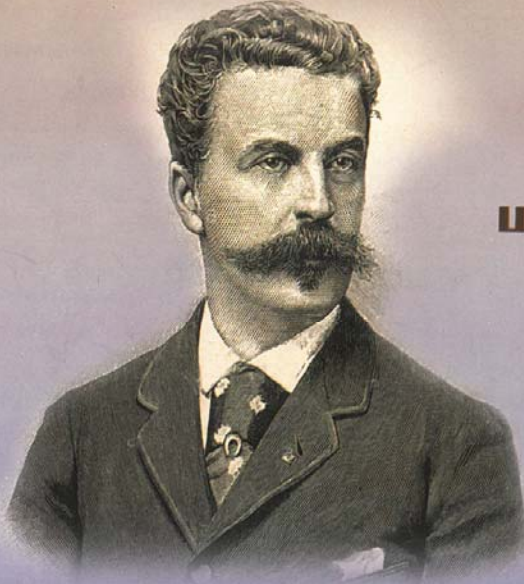
நவீன இலக்கியத்தில்
ஒரு பாய்ச்சல் நிகழ்த்திய
எம்.ஜி.சுரேஷ் அவர்களின்
70ஆவது பிறந்தநாள்
முன்னிட்டு சிறப்பிதழ்

மாப்பாசானின்

சிறுகதை

தமிழில் கோ. பிரேம்குமார்

புதுப்புனல் சந்தாதாரர்களுக்கு ஓர் வேண்டுகோள்!
தங்கள் சந்தாக்களை புதுப்பிக்க வேண்டுகிறோம்

ஆண்டு சந்தா : ரூ. 600

சந்தாக்கள் அனுப்ப வேண்டிய முகவரி

புதுப்புனல்

117, திருவல்லிக்கேணி நெடுஞ்சாலை, (முதல் மாடி) திருவல்லிக்கேணி,

சென்னை - 600 005. (ரத்னா கேப் எதிரில்)

தொலைபேசி : 98844 27997, 9962376282

சந்தாதாரர்கள் தவறாமல் தங்களின் தொலைபேசி எண்ணை எழுதவும்.

கட்டுரை			
நவீன இலக்கியத்தில் ஒரு பாய்ச்சல்	4	சங்க இலக்கியங்களில் நெல்	மா.மலர்க்கொடி, 41
சிறுகதை		ஞானக்கூத்தன் கவிதைகளில் ஐம்பெரும் பூதங்கள்	46
மெய்ப்பொருள் காண்பது அறிவு	7	பெ.ராஜேந்திரன்	
கவிதை		திருக்கண்டியூர் ஹரசாப விமோசனப் பெருமாள்	49
சென்னிமலை தண்டபாணி	9	வைணவத் திருக்கோயில் வரலாறு	ப.ராஜேஸ்வரி
மொழிபெயர்ப்பு சிறுகதை மாப்பாசான் சிறுகதைகள்		திருக்குறள் காட்டும் அறச் செய்திகள்	க.கண்ணகி 53
தமிழில் கோ. பிரேம்குமார்		சுகிர்தராணி கவிதைகளில் உளவியல் நோக்கில் பெண்	ந.சித்ரா 55
ஒரு விற்பனை	10	சிறுநிலக்கியங்களில் உலா ஓர் ஆய்வு	நா.மலர்விழி 60
ஆய்வுக் கட்டுரை		குறுந்தொகையில் தலைவி	அ.தமயந்தி 66
தி.ஜானகிராமன் சிறுகதைகளில் மனித வாழ்வியலும்	15	சீறூர் மன்னர்கள், குறுநில மன்னர்கள் வேந்தர்களின்	70
சமூகச் செயல்பாடும் முனைவர் ஜெ.பி.இரவி	18	வாழ்க்கையும் உறவுமுறைகளும்	மா.கலைவாணி
நற்றிணை காட்டும் குறுநில மன்னர்கள்	18	பக்தி இலக்கியங்களில் ஓர் எளிமை நோக்கு	73
கவி கா.மு.ஷெஃப் காட்டும் இறைவனுக்கான வாழும்	22	ஆ.பிரிந்தி பெல்ஷீட்டா	
வழிமுறை	அ.நூருல் அமீன்	எஸ்.ராமகிருஷ்ணனின் துணையெழுத்தில் வேளாண்	77
கவிஞர் மு.மேத்தாவின் நாயகம் ஒரு காவியம்	24	மக்களின் நிலை	மா.நாகராணி
பேராசிரியர் உ.அலிபாவா		தொல்காப்பிய விளி மரபு நோக்கில் தொகை நூல்கள்	80
நெருப்பாற்றில் நீந்தி வந்தேன் சுயசரிதையில்	26	ச.ஞானசௌந்தரி	
திருநங்கைகளின் வாழ்வியல் போராட்டங்கள்	26	நாலடியாரில் மகளிர் மீக்கூறு	ஜெ.மணிகண்டன் 85
இரா.கார்த்திகா,		சுடர்மணிக் காப்பியத்தில் இலக்கிய உத்திகள்	89
கவிஞர் வாலியின் கவிதைகளில் உறவுகள்	29	து. ஸ்டெல்லாமேரி	
வீ.பாரதிராஜா		தமிழகத்தில் பயன்படுத்திய முழக்கோல்கள்	91
தென்னகக் கோயில்களில் மாயச்சக்கரம்	33	மா.சரவணப்பாண்டி	
மா.சரவணப்பாண்டி		தொல்காப்பியம் மற்றும் அகநானூற்றில் விழாக்கள்	95
ஐங்குறுநூற்றில் வாழ்வியல் விழுமியங்கள்	39	ந.மாலதி	
மு.மோகன்ராஜ்			

குறுந்தொகையில் தலைவி

ஆய்வாளர்,

அ.தமயந்தி

முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர்

தமிழ்த்துறை, கணேசர் கலை அறிவியல் கல்லூரி,
மேலைச் சிவபுரி - 622 403,
புதுக்கோட்டை மாவட்டம், தமிழ்நாடு

நெறியாளர்

டாக்டர். **வே.அ.பழனிப்பன்**

உதவிப் பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை,
கணேசர் கலை அறிவியல் கல்லூரி,
மேலைச் சிவபுரி - 622 403, புதுக்கோட்டை மாவட்டம், தமிழ்நாடு
(பாரதிதாசன் பல்கலைக்கழக இணைவு பெற்றது)

ஆய்வுச்சுருக்கம்

இலக்கியங்கள் மக்களின் வாழ்க்கை முறைகளை எதிரொலித்துக் காட்டும் தன்மையுடையது. ஒவ்வொரு காலகட்டத்திலும் வாழ்ந்த மக்களின் வாழ்வியல் கூறுகளை அந்தக் காலகட்டத்தில் தோன்றிய இலக்கியங்கள் பிரதிபலித்துக் காட்டுகின்றன. இலக்கியங்களின் துணைகொண்டு மனிதசமூகத்தின் படிநிலை வளர்ச்சியினை எளிமையாகக் கண்டறியலாம். சங்ககாலத்தில் பெண்களுக்கு மதிப்பும், மரியாதையும் இருந்தது. பெண்கள் கற்புடையவர்களாகவும், கணவனைத் தெய்வமாகத் தொழுவவர்களாகவும், உடன்கட்டை ஏறுதலும், கைம்மை நோன்பு இருந்தலுமாகிய பண்பினை உடையவர்களாகவும் இருந்தனர். கணவனின் மனம்கோணாமல் நடந்துகொள்ளாதலே பெண்களின் பொதுவான வாழ்வு முறையாக இருந்துள்ளது. சங்ககாலப்பெண்கள் அச்சம், நாணம், மடம், பயிர்ப்பு, அடக்கம், பொறுமை, இரக்கம் போன்ற பண்புகளுடன் அடக்கம் கொண்டவர்களாகவும் இருந்தனர் என்பதற்குச் சங்கப்பாடல்கள் சான்றாக விளங்குகின்றன. குறுந்தொகையில் தலைவியின் சிறப்பு, தலைவியின் போற்றுதற்குரிய பண்புகள், களவு வாழ்க்கையில் தலைவியின் நிலை, கற்பு வாழ்க்கையில் தலைவியின் உயர்வு ஆகியவற்றை ஆராய்ந்து கூறுவதே இக்கட்டுரையின் நோக்கம்.

கருவிச்சொற்கள் (Keywords): குறுந்தொகை, குறிஞ்சி, தலைவி, நெய்தல், பாலை, மருதம், முல்லை.

Note: This article is strictly following the guidelines given in the MLA Handbook for Writers of Research Papers, 7th Edn. 2009.

முன்னுரை

அகப்பொருளில் குறிப்பாக ஐந்திணை நெறியில் நாம் காணும் மாந்தர்களைப் பற்றித் தெரிந்து கொள்வது மிகவும் இன்றியமையாதது. சங்கப்புலவர்களால் பாடப்பட்ட அகனைந்திணை ஒழுக்கத்தில் ஒழுக்குபவர்கள் தலைவனும் தலைவியும் ஆவர். குறுந்தொகையில் குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல், பாலை ஆகிய ஐந்திணைகளில் தலைவியின் சிறப்பு, தலைவியின் போற்றுதற்குரிய பண்புகள், களவு வாழ்க்கையில் தலைவியின் நிலை, கற்பு வாழ்க்கையில் தலைவியின் உயர்வு ஆகியவற்றை திணைவாரியாக இக்கட்டுரையில் காணலாம்.

தொல்காப்பியர் பெண்மைக்குத் தரும் விளக்கம்

தொல்காப்பியர் பெண்ணுக்குரிய இலக்கணத்தையும் அவள் பண்பையும் கூறுமிடத்து,

“அச்சமும் நாணமும் மடமும் முந்துறந்த
நிச்சமும் பெண்பாற்குரிய” (தொல்.பொருள்., நூ.1059)

அச்சம் நாணம், மடம் என்று சொல்லப்படுகின்ற அறியாமை கற்பு > ஒழுக்கம் > பொறுத்துப் போதல் ஆகிய பெண்களிடத்து எப்போதும் இருக்கவேண்டிய நற்குணங்கள் என்று தொல்காப்பியர் கூறுகிறார்.

சங்கஇலக்கியத்தில் தலைவி

அகவொழுக்கத்தில் முதன்மையானவள் தலைவி. அவள் அகவாழ்வின் மையமாகத் திகழ்பவள். இவள் பற்றிய சிந்தனைகளே பிற அகமாந்தர்களின் கருத்துப் புலப்பாடுகளாக அமைகின்றன. தலைவியின் இன்பமே பிற அகமாந்தர்களின் இன்பம் என்பதாலேயே செவிலி, தோழி, நற்றாய் போன்ற அகமாந்தர்களும் தலைவிக்கு ஆதரவுக்குரல் கொடுப்பதைச் சங்க இலக்கியங்களில் காணமுடிகிறது.

சங்க இலக்கியத்தில் அகப்பாடல்கள் சிறப்பிடம் பெற்றிருந்தலைப் போலவே அதனுள் வரும் தலைவியும் சிறப்பிடம் பெற்றிருக்கிறாள். “அகத்திணை வட்டத்திற்கு அமைந்த மையப்புள்ளி தலைவி எனலாம். குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல், பாலை ஆகிய ஐந்திணைகளின் உரிப்பொருளாகிய புணர்தல், இருத்தல், ஊடல், இரங்கல், பிரிதல் ஆகிய ஐவகை உணர்வுகளும் தலைவியை மையமாகக் கொண்டவையே” (ராமகிருஷ்ணன் 107) என்று எஸ்.ராமகிருஷ்ணன் குறிப்பிடுகிறார்.

குறுந்தொகை குறிஞ்சித்திணையில் தலைவி

தலைவன் தலைவியை சந்திக்கும் காட்சி, இடந்தலைப்பாடு, பாங்க்கூட்டம், பாங்கியற்கூட்டம், இயற்கைப்புணர்ச்சி முதலான நிகழ்வுகள் கட்டமைப்பிற்குக் குறிஞ்சி ஏற்ற இடமாக விளங்கியது. மலையும் மலைசார்ந்த சூழலும், திணைப்புணக் காவலும், அங்கு இருக்கக்கூடிய சூழல்களும் களவுவாழ்க்கைக்கு உறுதுணையாக அமைந்தன.

குறுந்தொகைப் பாடல்களில் தலைவன் தலைவியின் அகவாழ்வுச் சிந்தனைகள் சிறப்பாக எடுத்துக் காட்டப்பட்டுள்ளன. அவர்களின் உயரிய நட்பைக் குறுந்தொகை எடுத்துக்காட்டுகிறது. தோழி தலைவனைத் திருமணத்திற்காக வற்புறுத்தும் போது தலைவி அவனுடைய செம்மாந்த குணங்களை எடுத்துக்காட்டுவது தலைவன் மேல்கொண்ட அன்பை உறுதிசெய்கிறது. தேனிக்கள் குறிஞ்சி மலர்களில் தேன் எடுத்துப் பெரிய தேன்கூட்டை உருவாக்கும். மலைநாட்டு தலைவன் மேல் நான் கொண்ட அன்பானது நில உலகத்தைவிடப் பெரியது, வாணைவிட உயர்ந்தது, கடலைவிட ஆழமானது என்று கூறுவது அன்பின் வெளிப்பாடாகும். இதை,

“நிலத்தினும் பெரிதே வானினும் உயர்ந்தன்று

நீரினும் ஆரளவின்றே சாரல்

கருங்கோல் குறிஞ்சிப்பூக் கொண்டு

பெருந்தேன் இழைக்கும் நாடொண்டு நட்பே” (குறுந்.3)

என்னும் குறுந்தொகைப் பாடல் விளக்குகிறது. இதைப்போலவே ஐங்குறுநூற்றிலும் நெய்தல் திணையில் தலைவி “கடலினும் பெரிதெமக்கு அவருடை நட்பே” என்று கூறும் செய்தி (ஐங்.184) காணப்படுகிறது.

தலைவன் சந்திக்க வர இயலாதபோது அவன் குறித்து தலைவியிடம் தோழி வினவும்போது தலைவனின் வாக்குப் பொய்க்காது என்று கூறித் தோழியின் மனத்தைத் தேற்றுவது தலைவன் மேல் கொண்ட உறுதிப்பாட்டை அறிவிப்பதாக

அமைகிறது. கடமையின் காரணமாகச் சென்ற தலைவனின் வரவைக் குறித்து நற்சொல் கேட்டதும் உண்டு. நல்வாக்கு கூறிய அயல்மனையில் உள்ளவள் அமுதம் உண்ண வேண்டும் என்று தலைவி பெருவிருப்பத்தால் கூறுவதைக் காணமுடிகிறது. இதனை,

“அமிழ்தம் உண்கநம் அயல்இலாட்டி
பால்சுலப்பன்ன தேக்கொக்கு அருந்துபு
நீலமென் சிறைவள் உகீர்ப்பறவை
நெல்லி அம்புளிமாந்தி அயலது
முள்ளில் அம்பணை மூங்கில் தூங்கும்
கழைநி வந்து ஓங்கிய சோலை
மலைகெழு நாடனைவரும் என்றோனே”

என்னும் குறுந்தொகைப் பாடல் (201) விளக்குகிறது. பல இடையூறுகளையும் கடந்து இரவுக்குறியில் தலைவியைச் சந்திக்க வரும்போது அவனைப் பிறர் கண்டுகொள்வதற்கு வாய்ப்பாக வானில் நிலவும் தோன்றிய காரணத்தால் தலைவி நீ தலைவனுக்கு நன்மை செய்யவில்லை தீமையைச் செய்கிறாய் என்று கூறுவதைக் காணமுடிகிறது. வரும் வழியில் அவன் பல்வேறு இடர்களையும் தாண்டித் தன்னைச் சந்திக்க வருகின்ற காரணத்தால் ஏதேனும் துன்பம் நேருமோ என்று அச்சம் கொண்டு நலம் கருதி இரவில் வருவதைத் தவிர்க்க வேண்டும் என்று கூறுவதைக் காணமுடிகிறது. வரும் வழியில் புலி செந்நாய் ஆகியவை இருக்கும். வழியும் கடினமானது. எனவே பாதுகாப்பின் பொருட்டு இரவுக்குறியைத் தவிர்க்க வேண்டும் என்று தோழிக்குக் கூறுவது போலத் தலைவனுக்கு கூறும் இடம் உண்டு. சந்திக்க இயலாத சூழலில் திணைப்புணக் காவல் நாட்களை நினைத்து அவன் அன்றைக்கு பிரிந்தபோது என்னுடைய நலமும் அவனோடு சேர்ந்து சென்றுவிட்டது. அவனால் ஏற்பட்ட துன்பத்திற்கு அவனுடைய மார்பே மருந்தாகும் என்று தலைவி தன் ஆற்றாமையினை வெளிப்படுத்துவதைக் காணமுடிகிறது.

தலைவன் வர இயலாத சூழலில் அவனுடைய அன்பிற்காகத் துன்புற்று ஏங்கும் நிலையினைக் காணமுடிகிறது. முன்பனிக் காலத்திலும் தன்னை சந்திக்க வராத தலைவனின் களவுக்கால அன்பினை எடுத்துக்காட்டி முன்பெல்லாம் அழுத கண்ணீரைத் துடைத்து ஆறுதலாக இருந்தவன் இப்போது நம்முடைய நினைவு இல்லாமல் இருக்கிறானே என்று கூறி வருவதைக் காணமுடிகிறது. சந்திக்க வந்தபோது என்னுடைய நலத்தை எல்லாம் கொண்டு சென்றவன் எங்கு இருக்கிறானோ, என்று கூறிப் புலம்புவதையும் காணமுடிகிறது. இதனை பின்வரும் குறுந்தொகைப் பாடலால் (176) அறியலாம்.

“ஒருநாள் வாரலன், இருநாள் வாரலன்;
பல்நாள் வந்து, பணிமொழி பயிற்றி, என்
நன்னர் நெஞ்சம் நெகிழ்ந்த பின்றை,
வரைமுதிர் தேனின் போகியோனே-
ஆசு ஆகு எந்தை-யாண்டுஉள்ளன் கொல்லோ?
வேறுபுலன் நல்நாட்டுப் பெய்த
ஏறுடை மழையின் கலுமும், என் நெஞ்சே!”

இப்பாடலால் தலைவி பல நாட்கள் தன்னிடம் வந்து அன்புமொழி கூறிக் காதல் கொண்டவன் தலைவன். தேன் எடுப்பவன் தேனடையினையும் தன்னோடு கொண்டு செல்வதுபோல, என்னுடைய மனத்தையும் என்னுடைய நலத்தையும் கொண்டு சென்றுவிட்டானே, என்று தலைவனுக்காக தலைவியின் நெஞ்சம் கலங்கி அழுவதை அறியமுடிகிறது.

சந்திக்க வராத சூழலில் கல்மனம் கொண்ட அவனுக்காக என்னுடைய மனம் இப்படி துன்புறுகிறதே என்று வருந்துவதையும் வெளிப்படுத்துகிறாள். இருவருக்குமான சந்திக்கும் நாட்கள் நீட்டிக்கும்போது கையறு நிலையில் வருந்தும் தலைவி பிரிவைப் பொறுத்துக் கொள்ளும் மனவலிமை உடையவர்களுக்கே தலைவனின் அன்பு இன்பம் தருவதாகும் என்று வெறுத்துக் கூறுகிறாள். திருமணம் செய்துக் கொள்ள நாட்கள் கடக்கும் போது களவில் இருவருக்கும் திருமணம் நடைபெற்ற போது சான்றாக யாருமில்லை அவனே அன்பு செய்வதற்கு உரியவன் என்று கூறி வருந்துவதைக் காணமுடிகிறது.

புதுப்புனல் ●

குறுந்தொகை முல்லைத்திணையில் தலைவி

முல்லை நிலத்தலைவி சிறந்த கற்புத்திறனோடு தலைவனுடைய வருகைக்காக காத்திருப்பவள். தலைவன் கூறிய கார்ப்பருவத்திற்கான குறிகள் தென்படத் தொடங்கியதும் தோழி, தலைவி துன்புறுவாளோ என்று நினைக்கின்றாள். இந்நிலையில் தலைவி, கார்காலத்திற்கான குறிகள் தோன்றினாலும் நான் அதை நம்பமாட்டேன் என்று தலைவன் சொன்ன சொல் தவறாதவன் என்று தோழியை அமைதிப்படுத்துகிறாள். இதனால் தலைவி தலைவன் மேல் கொண்ட ஆழமான நம்பிக்கை விளங்கும் என்பதை,

“வண்டுபடத் ததைந்த கொடிஇணர் இடையிடுபு
பொன்செய் புனைஇழை கடடிய மகளிர்
கதுப்பின் தோன்றும் புதுப்பூங் கொன்றைக்
கானம் கார்எனக் கூறினும்
யானோ தேறேன் அவர் பொய்வழங்கல்ரே”

என்னும் குறுந்தொகைப் பாடல் (21) சுட்டுகிறது. மேலும் இப்பாடலில் கார்காலம் தோன்றியதற்கு அறிகுறியாகக் கொன்றைப் பூக்கள் பொன் போல் மலர்ந்தாலும் நான் அதை கார்காலம் என நம்பமாட்டேன் என்று தலைவி கூறுவதை அறியமுடிகிறது. கார்காலக் குறிகள் தோன்றிய போது இது கார்காலம் அல்ல தலைவன் பொய் கூற மாட்டான் என்று நினைக்கும் தலைவி இக்குறிகளைக் கண்டு தலைவன் துன்பம் அடைவானோ என்று வருந்துவதைக் காணமுடிகிறது. தலைவனுடைய வருகையைக் காலம் நீட்டிக்கும் போது தலைவியின் மனத்தில் துன்பம் தலைதூக்குகிறது. வேம்பு மலர்கள் மலர்ந்து மணம் பரப்பும் வேலையில் கணவனோடு சேர்ந்து இன்பம் அடைவதற்கு அவன் இல்லையே என்று எண்ணுவதை அறியமுடிகிறது. தன் துன்பத்தை அறியாமல் ஊரும் அலர் தூற்றுகிறது என்று தலைவி துன்பம் கொள்கிறாள். தன்னுடைய நிலைக்கு ஏழு நண்டுகளால் சிதைக்கப்பட்ட அத்திப்பழத்தை உவமையாகக் கூறுகிறாள். இதை,

“கருங்கால் வேம்பின் ஒண்டூ யானார்
என்னை இன்றியும் கழிவது கொல்லோ?
ஆற்றுஅயல் எழுந்த வெண்கோட்டு அதவத்து
எழுகுளிறு மிதித்த ஒருபழம் போலக்
குழையக் கொடியோர் நாவு
காதலர் அகலக் கல்லென் றவ்வே”

என்னும் குறுந்தொகைப் பாடல்வழி (24) அறியலாம்.

தலைவனின் வருகையை எதிர்நோக்கி இருந்தும் நெடுந்தொலைவு சென்ற தலைவன் மீண்டு வராமல் இருக்கும்போது தலைவியின் துன்பம் அதிகமாகிறது. இன்னும் அவனுடைய தூது வரவில்லையே என்னும் எண்ணமும் எழுகிறது. பருவம் அல்லாக் காலத்துப் பெய்த மழையைக் கார்கால மழை என்று நம்பிக் கொன்றை மரங்கள் பூக்களைப் பூக்கச் செய்தன. இதனைக் கண்டு தலைவி தலைவன் வருவதாக கூறிய கார்காலம் தொடங்கி விட்டதே என்று துன்பம் அடைந்தாள். இதனை கண்ட தோழி இது கார்காலம் என்று அறிந்தால் தலைவியின் துன்பம் அதிகமாகும் என்று கருதி, இது பருவமழை அல்லாத காலம். இக்காலத்தில் பெய்த மழையை கார்காலம் மழை என்று நம்பிக் கொன்றைப்பூக்கள் பூத்தன என்று கூறுவது தலைவியின் மனத்தை அமைதிப்படுத்தும் வழியாகிறது. இதனை,

“மடவ மன்ற, தடவுநிலைக் கொன்றை
கல்பிறங்கு அத்தம் சென்றோர் கூறிய
பருவம் வாரா அளவை நெரிதரக்
கொம்புசேர் கொடிஇணர் ஊழ்த்த
வம்ப மாரியைக் கார்என மதித்தே” (குறுந்.66)

என்ற அடிகளின் வழி உணரலாம். மேலும் பருவமல்லாக் காலத்தில் பெய்த மழையைக் கார்காலம் மழை என நம்பிப் பூத்த காரணத்தால் பருத்த அடியை உடைய கொன்றை மரங்கள் அறியாமையே உடையன என்று கூறுவதும் உண்டு.

தலைவன் வராமையினால் அவனுடைய நினைவால் உடலில் பசலை படர்கிறது. மனதில் இருந்த ஏக்கம் அதிகமாகிப் பொன்றிற் போலத் தலைவியின் உடலில் பசலை படர்ந்தது என்று தலைவனிடம் சென்று கூறுபவர்களைப் பெற்றால் மிகவும் நன்மை

பயக்கும் என்று நினைக்கிறான். கார்கால மாலையில் தலைவன் வரவில்லை என்றால் நான் உயிர்கொண்டு இருப்பது அரிதான செயலாகும். குளிர்காலமும் வாடைக்காற்றும் வருகின்ற காலத்தில் என்னுடைய துன்பத்தை உணராமல் இருக்கின்ற தலைவன் வந்தாலும் வராவிட்டாலும் நமக்கு எத்தகைய உறவினர் ஆவார். அவர் சென்ற நாட்டில் இத்தகைய கார்காலம் இல்லையோ இருந்தால் இவ்வாறு துன்புறச் செய்து தங்கியிருக்க மாட்டார். கார்காலத்தின் காரணமாக தலைவன் நினைவால் தலைவியின் கண்கள் உறங்காமல் தவிக்கின்றன. காணாத ஏக்கத்தினால் உடல்மெலிந்து கைவளையல்கள் கழல்கின்றன. தலைவனுடன் இருக்கின்ற காலத்தில் மனதிற்கு மகிழ்ச்சி தரும் இயற்கை அவன் இல்லாதபோது துன்பத்தை தருகிறது. செல்வத்தின் மேல் விருப்பம் கொண்டு பிரிந்து சென்ற தலைவர் இன்னும் வரவில்லை அவர் இணைமையின் அருமை தன்மையை உணரவில்லை. தலைவன் கடமைமீன் பொருட்டாகப் பிரிந்திருந்த காலத்தில் தலைவியின் துன்புற்று இருந்தலை இச்சான்றுகள் விளக்குகின்றன.

குறுந்தொகை மருத்திணையில் தலைவி

தலைவன்மீது காதல் கொண்ட தலைவி அவனைக் காணாத சூழலில் எப்படியேனும் அவனைக் கண்டுவிட வேண்டும் என்று மனத்தில் ஆசை கொண்டவளாய் இனியும் தன்னுடைய காதலை மறைக்க முடியாது என்னும் சூழலில் தோழியிடம் அறத்தொடு நிற்கின்றாள் என்பதை,

அறம் எனப்படுவது பல பண்புகளையும் தழுவிய பொதுச் சொல்லாயினும் சண்டு பெண்ணுக்குரிய முதற்பண்பான கற்பையே குறிக்கும். கற்பென்னும் கடைப்பிடியில் நின்ற கனவொழுக்கத்தைப் பெற்றோருக்கு வெளிப்படுத்தல் என்பது இத்துறையின் பொருள். பெற்றோருக்கு அறிவித்தல் தோழியின் நோக்கம் இல்லை. அங்ஙனம் அறி இப்பழி, தலைவி ஏற்கெனவே கற்புநெறிப் பட்டுவிட்டாள் என்பதை முதன்மையாக வலியுறுத்துவதே அவள் நோக்கமாம் என்று அறத்தொடு நின்றல் குறித்து வ.க.ப.மாணிக்கம் (ப.60) கூறும் சிந்தனை மனங்கொள்ளத்தக்கதாகும்.

தலைவி இனியும் தன் காதலை மறைத்து வைக்க இயலாது என்னும் நிலையில் தலைவனை மள்ளர்களைத் தழுவி ஆடுகின்ற துணைக்கக் கூற்றிலும் விழாவினும் காணமுடியவில்லை. நானும் ஆடுகன மகனே, அவனும் ஆடுகன மகனே என்று கூறி அறத்தொடு நிற்கின்றாள் என்பதை,

"மள்ளர் குழியி விழவி னானும்,
மகளிர் தழீஇய துணங்கையானும்,
யாண்டுங் காணேன் மாணதக் கோணை;
யானும் ஓர் ஆடுகன மகனே; என்னைக்
கோடுசர் இலங்குவளை நெகிழ்த்த
பீடுகெழு குரிசிலும் ஆடுகன மகனே!

என்ற குறுந்தொகைப் பாடல் அடிகள் (31) காட்டுகின்றன. தோழி அறத்தொடு நிற்கும் சூழலில், தலைவி தன்னுடைய நிலையினைக் குப்பைமேட்டில் சண்டையிடும் கோழிகளோடு ஒப்புமைப்படுத்தித் தன்னுடைய நிலையினைப் புலப்படுத்துகிறாள். தலைவன் குறித்த காலத்தில் திருமணம் செய்துகொள்ளவில்லை, அதற்கான முயற்சியும் எடுக்கவில்லை. இந்நிலையில் எனக்குள் இருக்கும் போராட்டம் தானாகவே முடிவுபெற வேண்டும். அதனை முடித்து வைப்பவர்கள் யாரும் இல்லை என்று கூறுகின்றாள். இதை,

"கண்தர வந்த காம ஒள்ளரி
என்புஉற நலியினும் அவரொடு பேணிச்
சென்று நாம் முயங்கற்கு அரும்காட் சியமே
வந்துஅஞர் களைதலை அவர் ஆற்றலரே
உய்த்தனர் விடாஅர் பிரித்துஇடை களையார்
குப்பைக் கோழித் தனிப்போர் போல
விளிவாங்கு விளியின் அல்லது
களைவோர் இலையாம் உற்ற நோயே"

என்னும் குப்பைக் கோழியார் பாடல் (குறுந். 305) தெளிவுப்படுத்தும்.

இல்லற வாழ்க்கையில் தலைவனோடு சேர்ந்திருக்கும் போது இரவுப்பொழுது விடியும் சூழல் வந்தால் தலைவனைப் பிரிய

நெருமே என்று துன்பம் கொள்கிறாள். இச்செய்தியை,
"குக்கூ என்றது கோழி; அதன்எதிர்
துட்கென் றன்றுஎன் தூய நெஞ்சம்
தோள்தோய் காதலர் பிரிக்கும்
வாள்போல் வைகறை வந்தன்றால் எனவே!"

என்னும் குறுந்தொகைப்பாடல் (157) உணர்த்துகிறது.

களவுக் காலத்தில் ஊரர்களின் அவரும், அம்பலும் பேசிய தலைவியைத் துன்பம் கொள்ளச் செய்கின்றனர். தலைவன் பெண் கேட்டு வருவதற்கு முன்பே தலைவியோடு உரிமை உடையவன். அவனோடு அன்பு கொண்டதை அறிந்து வீட்டில் தலைவி எச்சரிக்கப்பட்டவள். திருமணம் செய்துதர மறுக்கப்பட்டவள். அத்தகைய சூழல் மாறித் தலைவனை மணமுடிக்கும் சூழல் வந்தபோது இனியாவது ஊர் மக்கள் மணமுழவின் ஓசைகேட்டு மகிழ்ச்சி அடையட்டும் என்று கூறுவதைக் காணமுடிகிறது. இதை,

"ஒறுப்பு வேலவர், மறுப்பத் தேறல்
தமியர் உறங்கும் கௌவை இன்றாய்
இனியது கேட்டுஇன் புறகஇவ் ஊரே
முனா அதியானையங் குறுகின் கானல்அம் பெருந்தோடு
அட்டமள்ளர் ஆர்ப்புஇசை வெருஉம்"

என்னும் கொள்ளிக்கண்ணனார் (குறுந்.34) பாடல்வழி அறியலாம்.

தலைவன் பிரிந்திருக்கும் காலத்தில், தன்னுடைய துன்பத்தைத் தோழியிடம் எடுத்துக் கூறுகிறாள். வாடைக்காற்று வீசும் கூதிர்காலத்தில் தலைவனின் பிரிவுக்கு அழுகின்ற காரணத்தால் என்னுடைய கண்கள் நாணம் இல்லாதவை என்று தன்னகத்தானே சாடிக்கொள்கிறாள். தலைவர் பிரிந்திருக்கும் நாட்டில் இத்தகைய மழைக்காலம் இருந்தால் நிச்சயமாக நம்மைவிட்டு இருக்கமாட்டார். ஒருவேளை அவர் சென்ற நாட்டில் இத்தகைய மழைக்காலம் இல்லையோ என்று கூறி வருந்துவதைக் காணமுடிகிறது. அவனுடைய பிரிவினால் துயரமும் தனிமையும் உடல் மெலிவுமே கிடைத்தது என்று கூறுவதையும் காணமுடிகிறது. தலைவன் பரத்தையை நாடிச்சென்ற போது, களவுக்காலத்தில் அவன் இருந்த நிலையினையும் கற்புக்காலத்தில் இருக்கும் நிலையினையும் ஒப்பிட்டு பார்த்து தலைவி மனவேதனை அடையும் இடம் உண்டு. இதனைப் பின்வரும் குறுந்தொகைப் பாடல் (202) புலப்படுத்துகிறது.

"நோம் என் நெஞ்சே நோம், என் நெஞ்சே
புன்புலத்து அமன்ற சிறியிலை நெருஞ்சிக்
கட்டுகின் புதுமலர் முட்பயந் தாஅங்கு
இனிய செய்தநம் காதலர்
இன்னா செய்தல் நோம்என் நெஞ்சே"

நெருஞ்சிப்பூ காண்பதற்கு இனிமையாகத் தோன்றும். ஆனால் அது முள்ளான பிறகு துன்பம் கொள்ளச் செய்யும். அதுபோலத் தலைவன் களவுக்காலத்தில் இன்பம் தந்து திருமணத்தின் பின்பு அன்பில்லாதவன் ஆகிவிட்டான் என்று குறிப்பிடுகிறாள். களவுக்காலத்தில் நீ கூறிய சூள் மொழிகளையெல்லாம் பெற்றுக்கொண்டு என்னுடைய பெண்மை நலத்தை மீண்டும் திருப்பிக்கொடு என்று தலைவி தலைவனுக்கு வாயில் மறுத்துக் கூறுவது உண்டு. கலித்தொகைப் பாடலொன்றில் இனிசெய்து அகன்று நீ இன்னாத துறத்தலின் (53) என்னும் பாடலில் எனக்கு நீ இனியனவற்றைச் செய்தாய். பின் இன்னாத செயல்களைச் செய்து துறந்துவிட்டாய். அதனால் அவன் நினைவு தான் என் கண்ணீருக்கு காரணம் என்று கூறுவதைக் காணமுடிகிறது.

தலைவன் பரத்தையிடம் இருந்து மீண்டு வருகிறான் என்று பாணன் தாதாக வந்தபோது, தலைவி மிகுந்த சினம் கொண்டு, பேசுவதைக் காணமுடிகிறது. நீ தலைவனுடைய வருகையைக் கண்ணால் கண்டாயா, கண்டவர் சொல்ல கேட்டாயா யாருடைய வாயினால் பேசுவதைக் கேட்டாய் என்று பாணனைக் கடிந்துரைப்பதோடு நீ உண்மையை கூறினாள் உனக்குப் பாடலிபுத்திரம் நகரத்தையே பரிசாக வழங்குவேன் என்று குறிப்பிடுகிறாள். தலைவியின் பேச்சினத்தோடு நகைச்சுவை உணர்வையும், தலைவனின் குணநலத்தையும், பாணனின் குணநலத்தையும் எடுத்துக்காட்டுவதாக அமைகிறது. இதனை,

“நீகண்டனையோ கண்டார்க் கேட்டனையோ
ஒன்று தெளிய நசையினம் மொழியோ
வெண்கோட்டியாணைசோணை படியும்
பொன்மலி பாடலி பெறீஇயர்
யார்வாய்க் கேட்டனைக் காதலர் வரவே”

என்னும் குறுந்தொகைப் பாடல் (75) இயம்புகிறது.

குறுந்தொகை நெய்தல் திணையில் தலைவி

மாலைக்காலத்தில் தலைவனை எதிர்நோக்கியிருக்கும் தலைவி பறவைகள் குஞ்சுகளுக்கு இரை எடுத்துக்கொண்டு வானில் பறந்து செல்வதைக் காண்கின்றாள். இயற்கையாகவே பறவைகள் தன் குஞ்சுகள் மேல் அன்பு கொண்டவை. இத்தகைய அன்பு நமக்கு கிடைக்கவில்லையே என்று தலைவன் அருகில் இல்லாத சூழ்நிலை அறிந்து வருந்துகிறாள். தலைவன் தலைவியைப் பிரிந்து இருக்கும் காலத்தில் தோழி தலைவியின் பெர்ருட்டாக அவள் எவ்வாறு தலைவனைப் பிரிந்து இருப்பாள் என்று நினைத்துத் தலைவிக்காகத் துன்புறும்போது களவுக்காலத்தில் தலைவனின் அன்பையும் கற்புக்காலத்தில் தலைவனின் அன்பையும் ஒப்பிட்டுப் பார்த்துத் தலைவி தோழியிடம் பேசும் பேச்சு நுட்பமாக அமைகிறது.

“நோம்என் நெஞ்சே! நோம்என் நெஞ்சே!

இமைதீய்ப் பன்ன கண்ணீர் தாங்கி

அமைதற்கு அமைந்தநம் காதலர்

அமைவுஇலர் ஆகுதல் நோம்என் நெஞ்சே!” (குறுந்.4)

களவுக்காலத்தில் மனம் துன்புற்று அழுகின்ற சூழல் உருவானாலும் கண்ணீரைத் தடுத்து, நான் இருக்கிறேன் என்று துன்பம் தீர்த்தவன் இப்போது கொடுத்த வாக்கை எல்லாம் பொய்யாகித் துன்புறும் வேளையில் நம்மிடம் இல்லையே என்று தலைவி வருந்துகிறாள். தலைவன் பிரிந்த காரணத்தால் கண்கள் தூக்கத்தை இழந்து வாடுகிறாள். உலகெங்கும் உயிர்கள் அமைதியாக உறங்கிக் கொண்டிருக்க நான் மட்டும் உறங்காமல் அவனுடைய நினைவால் துன்புறுகிறேன் என்று கூறுகிறாள். தான் மட்டும் உறங்காமல் தவித்திருக்க ஊரெல்லாம் அமைதியாக உறங்குவதை கண்டு தன்னுடைய துன்பத்தை என்னவென்று கேட்பதற்கு ஆள் இல்லையே என்று வருந்துகிறாள். தலைவனை நினைக்கும் போதெல்லாம் பிரிவினால் உள்ளம் துயரம் அடைகிறது. அவனை நினைக்காமல் வாழவும் இயலவில்லை இத்தகைய துன்பத்திற்கு ஆளாக்கிய தலைவன் அருள் உடையவன் அல்ல என்று வருத்தத்தை வெளிப்படுத்துகிறாள்.

தலைவன் வருவதாக கூறிய காலம் வந்தும் அவன் வராத நிலையில் குளிர்காலத்தின் வடிவில் கூற்று வன் வருவான் என்னுடைய துன்பத்தை எவ்வாறு நான் தாங்கிக் கொள்வேன் என்று கூறி வருந்துகிறாள். மாலைக்காலமும் இரவுக்காலமும் அடுத்தடுத்து வந்து துன்புறுத்தும் அதனை எவ்வாறு தாங்கிக் கொள்வது என்னும் துயரமும் தலைவியிடம் வெளிப்படுகிறது. தலைவன் நினைவு வரும் அந்நகர காரணமாகத் துன்பம் நிறைந்த மனதோடு கொஞ்சம் கொஞ்சமாக இல்லாமல் போய்விடுவோம் என்று வருந்துகிறாள். தலைவன் மணம் செய்யக் காலம் கடத்தும் போது தோழிக்குக் கூறுவது போலத் தலைவனை இடிதுறைக்கும் போக்கையும் காணமுடிகிறது. பரத்தையின் வழியாகப் பிரிந்து சென்ற தலைவன் மீண்டும் இல்லம் திரும்பித் தலைவி அவன்மேல் கொண்ட கட்டல் தீர்ந்த நிலையில் அவனை நோக்கி இப்பிறவி முடிந்து இன்னும் மறுபிறப்பு வருவது ஆனாலும் நீயே என் கணவனாக வேண்டும் நானே உன்னுடைய மனைவியாக வேண்டும் என்று தலைவன் மேல் கொண்ட அளவற்ற அன்பினை வெளிகாட்டுவதாகவும் தலைவியின் பேச்சு அமைகிறது. தலைவனைப் பிரியாத நிலை ஒன்றையே தலைவி எதிர்பார்க்கிறாள். அவன் பிரிந்தால் நான் இழப்பையே நாடவேண்டும் என்று சிந்திப்பதை அறியமுடிகிறது. இதனைப் பின்வரும் பாடலால் (குறுந்.57) தெளியலாம்.

“டபூ இடைப் படினும் யாண்டு கழிந்தன்ன

நீர்உறை மகன்றிற் புணர்ச்சி போலப்

பிரிவுஅரி தாகிய தண்டாக்காமமொடு

உடன்உயிர் போகுக தில்ல கடன்அறிந்து

இருவேம் ஆகிய உலகத்து

ஒருவேம் ஆகிய புன்மை நாம் உயற்கே”

இக்கருத்தைப் போலவே துணை பிரிம் கன்றில் ஒத்தாள் என்னும் பாடல் அடி சேவகசிந்தாமணியில் (302) காணப்படுகிறது.

குறுந்தொகை பாலைத்திணையில் தலைவி

பாலைத்திணை பிரிவினைத் தனக்குரிய பொருளாகக் கொண்டது. தலைவன் பொருள்தேட நினைத்தல், அதனைத் தோழி தலைவிக்குக் கூறுதல், தலைவி துன்புறுதல், தலைவன் பயணம் தவிர்த்தல், மீண்டும் பயணம் செல்லல், இடைவழியில் தலைவியை நினைத்தல், துன்பம் அடைதல், உயிர்க் காட்சிகளைக் கண்டு நாமும் அதுபோல் இருக்க முடியவில்லையே என்று வருந்துதல், தலைவனின் பிரிவால் தலைவி வருந்துதல் தோழி தேற்றுவித்தல் முதலான சூழல்களில் பாலைத்திணைப் பாடல்கள் அமைகின்றன. பிரிதல் என்னும் நிகழ்வு தலைவன் தலைவியின் இடையே மிகுதியான அன்பினைத் தோற்றுவிக்கிறது. பின்பனிக் காலத்தில் பொருளின் பொருட்டாக, கடமையின் பொருட்டாகப் பிரிந்து செல்லும் தலைவன் எவ்வாறு இருக்கிறானோ, அவனுடைய சூழல் என்னவோ என்பதை எல்லாம் நிலைத்து தலைவி இல்லத்தில் வாடுவதைக் காணமுடிகிறது.

முடிவுரை

- ஐந்திணைகளில் தலைவி களவு, கற்பு ஆகிய இருநிலைகளிலும் தலைவி சிறப்பாகப் படைக்கப்பட்டு இருப்பதை உணரமுடிகிறது.
- குறிஞ்சித்திணையில் இடம்பெறும் பாடல்கள் தலைவன் தலைவியின் களவொழுக்கத்தை படம்பிடித்துக் காட்டுகிறது.
- முல்லைத்திணையில் இடம்பெறும் பாடல்கள் தலைவன் பொருள்தேடச் செல்லல் அவன் வரும்வரை தலைவி அவனுக்காகக் காத்து இருத்தல், துன்பம் முதலியவற்றை விளக்குகின்றன.
- மருதத்திணைப் பாடல்கள் கற்பு வாழ்க்கையில் தலைவன் கொண்ட பரத்தமை ஒழுக்கத்தையும் அதனால் தலைவி கொண்ட மனத்துன்பத்தையும் தோழியின் மதிநுட்பத்தையும் வாயில் நேர்தல் வாயில் மறத்தல் முதலான செய்திகளையும் விளக்குகின்றன.
- தலைவனுடைய பிரிவால் மிகுதியான துன்பம் கொள்ளும் தலைவியின் மனநிலை நெய்தல் திணைப் பாடல்கள் மூலமாக எடுத்துக்காட்டப்படுகிறது.
- பாலைத்திணைப் பாடல்கள் தலைவன் பிரிந்திருக்கும் காலத்தில் தலைவியின் மனஉணர்வு போராட்டங்களை விளக்குகிறது.

துணைநூற் பட்டியல்

இளம்பூரணர் (உ.ஆ.). தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம் இளம். உரை. சென்னை: சாரதா பதிப்பகம், ஆறாம் பதிப்பு, 2008.

சாமிநாதையர், உ.வே. (ப.ஆ.). குறுந்தொகை மூலமும் உரையும். சென்னை: டாக்டர் உ.வே.சா. நூல் நிலையம், ஏறாம் பதிப்பு, 2017.

தட்சிணாமூர்த்தி, அ. ஐங்குறுநூறு மூலமும் உரையும். சென்னை: நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி.) லிட்., ஆறாம் பதிப்பு, 2017. திருத்தக்கதேவர். சீவகசிந்தாமணி மூலமும் உரையும். சென்னை: உமா பதிப்பகம், 2008.

நாகராசன், வி. (உ.ஆ.). குறுந்தொகை மூலமும் உரையும். சென்னை: நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி.) லிட்., ஆறாம் பதிப்பு, 2017.

மாணிக்கம், வ.சுப. தமிழ்க் காதல். சென்னை: இந்து பப்ளிகேஷன், 2009

ராமகிருஷ்ணன், எஸ். அகத்திணை மாந்தர் ஓர் ஆய்வு. மதுரை: சர்வோதயா இலக்கியப்பண்ணை, 1982.

வில்வநாதன், அ. (உ.ஆ.). கலித்தொகை மூலமும் உரையும். சென்னை: நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி.) லிட்., மூன்றாம் பதிப்பு, 2007.

UGC CARE LISTED MAGAZINE

ISSN 2278 - 1641

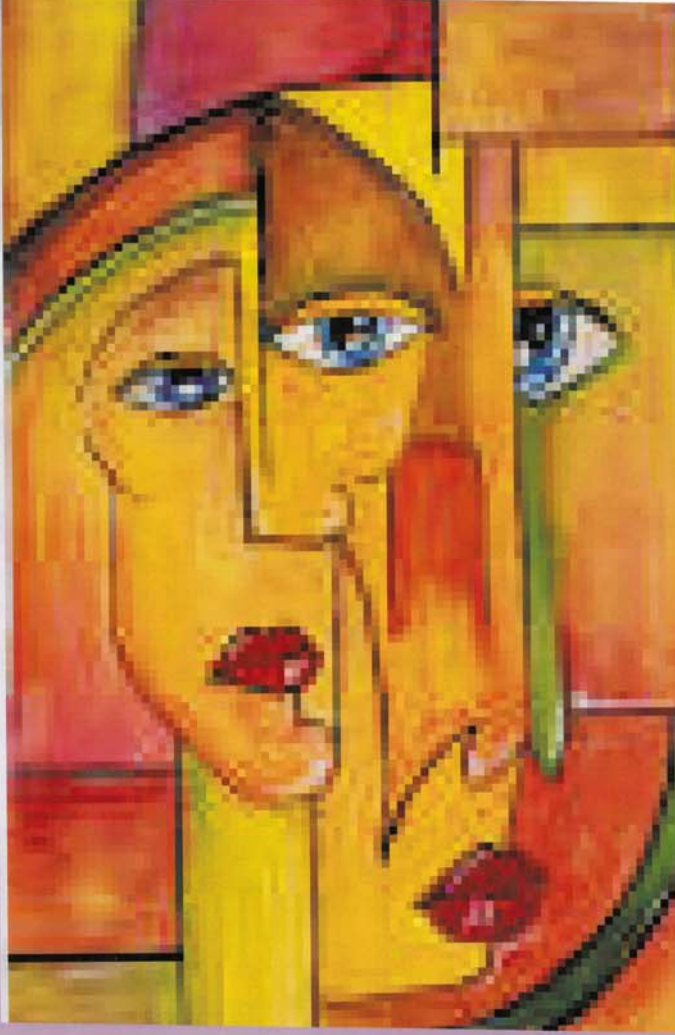
புதுப்புனைல்

கலை இலக்கிய மாத இதழ்

மார்ச் 14 இலக்கு 2

ரூ.75

மார்ச்சு 2023

★★★

அனைத்து
கோட்பாடுகளும்
அனைவரையும்
சென்றடைய
வேண்டும்”

★★★

கவிதை

வீ. பூமிநாதன்	62		
சுப்ரா	122		
ஆய்வுக்கட்டுரை		தமிழ், மலையாள, தெலுங்கு கவிதைகளில் உவமை	
தந்தையர்க்கு அருள்வந்தனவாற் புதல்வர்தம் மழலை		ஒப்பீட்டுப்பார்வை	
பேராசிரியர் உ. அலிபாவா	4	ச. சந்தியா	77
ஒளவையாரின் ஆளுமையும் மனிதநேயச் சிந்தனைகளும்		மணிவாசகரின் திருவாசகம் உரையும்	
முனைவர் இரா. ஜெய்சங்கர்	6	அமைப்பு முறைகளும்	
குர்ப்பனகை, அயோமுகி காதலின் நிலைப்பாடு		மு. சங்கீதா	80
சி. நாகவேணி	10	தருமபுரி மாவட்டப் போயரின மக்களின்	
திருக்காவலூர் கலம்பகத்தில் அடைக்கல அன்னையின் பெருமை		பிறப்புச் சடங்குகள்	
ஆ. பிரிஞ்சி பெல்ஷீட்டா	14	வெ. சதீஸ்	84
ஞானக்கூத்தன் கவிதைகளில் பெண்ணியம்		இராம. அரங்கண்ணல் படைப்புகளில் உறவுகள்	
பெ. ராஜேந்திரன்	17	இர. கரேஷ்	88
எஸ்ராமகிருஷ்ணனின் 'சஞ்சாரத்' தில்இசைக் கலைஞர்களின் நிலை		ஈரோடு மாவட்ட வேட்டுவக்கவுண்டரின	
மா. நாகராணி	19	மக்களின் திருமணச்சடங்குகளில்	
பழமொழி நானூறு வலியுறுத்தும் இல்லறக் கூறுகள்		பண்பாட்டு மரபுகள்	
ஜெ. மணிகண்டன்	21	க. சுந்தரரம்பாள்	90
கனிமொழி கவிதைகளில் பெண் துயர்		கல்லாடத்தில் இயற்கைச் செய்திகள்	
ந. சித்ரா	24	அ. கோ. ஸ்ரீதேவி	96
பண்டையக் கால நால்வகைப் படைகள்		திருவாசகத்தில் கவிதை நயம்	
மா. கலைவாணி	28	க. விஜயலெட்சுமி	99
குறிஞ்சிநிலப் பெண்களின் திணைக் காத்தல் திரும்		அகவாழ்வில் சங்கத்தலைவியின் உளபாங்கு	
மா. மலர்க்கொடி	31	மா. உமாமகேஸ்வரி	102
சிலப்பதிகார வேட்டுவர் பழங்குடி இருளர் வாழ்வியல் நம்பிக்கைகள்		கவிஞர் வைரமுத்து திரையிசைப்	
ஆ. மேரி	33	பாடல்களின் உத்திகள் ஒரு பார்வை	
இன்னா நாற்பது, இனியவை நாற்பது ஓர் ஒப்பீடு		அ. செந்தில் ராஜா	106
ந. கலைமகள்	35	மருதநிலப் பரத்தையின் நிலை	
குறுந்தொகை: குறிஞ்சி, முல்லைத் திணைகளில்		கு. கண்ணன்	110
		கும்பனும் பழமொழியும்	
		செ. சக்திகலா	116
		புறநானூறுக் காட்டும் உறவுநிலைச் சிக்கல்கள்	
		முனைவர் ம. சந்திரசேகரன்	119
திணை மயக்கம்			
அ. தமயந்தி	38		
மூவர் முதலிகளின் அற்புதச் செயல்கள்			
த. உமாசெல்வி	41		
பெரியபுராணத்தில் தொண்டிற் சிறந்த பெண்டிர்			
வா. ராஜசகிசுமார்	45		
தொல்காப்பிய வேற்றுமையியலும் உரையாசிரியர்களின் உரை ஒப்பீடும்			
ச. ஞானசௌந்தரி	48		
வைணவத் திருத்தலங்களில் திருநறையூர் கல்கருடன்			
ப. ராஜேஸ்வரி	52		
சங்க மகளிருக்கிருந்த கட்டுப்பாடுகள்			
ஜெ. அம்பேத்கர்	54		
சங்க காலப் பெண்களின் தொழில்கள்			
மு. ஜோதி	57		
குறுநிலமன்னர்களின் குலமரபுச்சின்னங்கள்			
சி. மாலதி	59		
ஐங்குறுநூற்றில் அழகியல்			
மு. மோகன்ராஜ்	63		
பெரியபுராணம் கூறும் தன்னலமற்ற அடியார்கள்			
அ.பா. நவீன்குமார்	65		
நற்றிணையில் பூக்களும் உவமைகளும்			
மெ. ரேவதி	69		
கவி கா.மு. ஷெரீபின் இஸ்லாமும் ஜீவகாருண்யமும்			
அ. நாரூல் அமீன்	74		

குறுந்தொகை: குறிஞ்சி, முல்லைத் திணைகளில் திணை மயக்கம்

ஆய்வாளர்:

அ. தமயந்தி

முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர்,

தமிழ்த்துறை, கணேசர் கலை அறிவியல் கல்லூரி,

மேலைச் சிவபுரி-622 403, புதுக்கோட்டை மாவட்டம்

நெறியாளர்:

முனைவர் வே.அ. பழனியப்பன்

உதவிப்பேராசிரியர்,

தமிழ்த்துறை, கணேசர் கலை அறிவியல் கல்லூரி,

மேலைச் சிவபுரி-622 403, புதுக்கோட்டை மாவட்டம்,

தமிழ்நாடு(பாரதிதாசன் பல்கலைக்கழக இணைவு பெற்றது)

முன்னுரை

உலக மொழிகளில் தமிழ்மொழி பன்னெடுங்கால இலக்கியப் பாரம்பரியத்தைக் கொண்டு இன்றளவும் வாழும் மொழியாக விளங்கிவருகின்றது. ஒவ்வொரு கால கட்டத்திலும் ஒவ்வொரு வகையான இலக்கியப் பாரம்பரியத்தை சமூகச் சூழலுக்கு ஏற்ப மாற்றிக்கொண்டு நிலைத்த பெருமையினை உடையதாய்க் காணப்படுகிறது. சங்க காலத்தில் தனிநிலைச் செய்யுளாக விளங்கிய பாட்டும் தொகையும் அவை கூற விழைந்த அகம், புறம் பற்றியச் செய்திகளை திணை அடிப்படையாகக் கொண்டே முன்வைத்தன. அவ்வகையில் எட்டுத்தொகை நூல்களில் ஒன்றாகிய குறுந்தொகையில் குறிஞ்சி, முல்லைத் திணைகளில் திணை மயக்கம் பற்றி இக்கட்டுரையில் ஆராயப்படுகிறது.

திணை மயக்கம்

ஒரு நிலத்தில் அந்நிலத்திற்கு உரியது அல்லாத மற்றொரு ஒழுக்கம் நிகழ்வது திணை மயக்கமாகும். ஒரு குறிப்பிட்ட நிலத்தில் பயிராகும் தாவரங்களும், வளரும் விலங்குகளும் ஏனைய நிலங்களில் வளர்க்கப் பெறுதல் உண்டு. இவ்வாறு ஒரு நிலத்திற்குரிய பொருள்கள் வேறு நிலங்களில் காணப்படுவதைத் திணை மயக்கம் என்பர். ஒரு வகையில் திணைமயக்கம் மக்களின் பண்பாட்டு நாகரிகக் கலப்பினைப் புலப்படுத்துகிறது. மயக்கம் என்பது கலப்பு என்ற பொருள் தருவது. ஆதலில் திணை மயக்கம் என்பது வேறுபட்ட திணைப்பொருள்கள் தம்முள் கலத்தலைக் குறித்தது. மெய் எழுத்துக்கள் கலந்து வருதலை மெய்மயக்கம் என்பர். அதுபோல ஒரு நிலத்திலுள்ள பொருள்கள் மற்ற நிலங்களில் வருதலை திணை மயக்கம் என்பர் (ரேகாராணி, ப18).

தொல்காப்பியரின் திணை மயக்கக் கொள்கை

தொல்காப்பியம் குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல், பாலை என்னும் ஐந்திணைகளில் உள்ள முதற்பொருள், கருப்பொருள், உரிப்பொருள் என்ற முப்பொருள்களில் எவை மயக்கம் பெறும், எவை மயக்கம் பெறாது என்பதைப் பின்வரும் பொருளதிகார அகத்திணையியல் நூற்பா (12) வழி விளக்குகிறது.

"திணை மயங்குறுதலும் கடிநிலை இலவே

நிலன் ஒருங்கு மயங்குதல் இல்லென மொழிப்

புலன் நன்குணந்த புலமை யோரே"

திணை என்ற சொல்லுக்கு ஐந்திணைகள் தமக்குள்ளே மயங்கும் என்பது பொருள். முதற்பொருள், கருப்பொருள், உரிப்பொருள் என்ற மூன்றில் சில தத்தமக்குரியத்

திணையிலிருந்து மற்றத் திணைகளுடன் பொருந்தி மயக்கம் பெற்று வரும் "நிலனொருங்கு மயங்குதல் இல்லென மொழிப்" என்ற அடியின் வாயிலாக நிலம் மயக்கம் பெறுவதில்லை என்பதைத் தெளிவுறுத்துகிறது. "உரிப்பொருள் அல்லன மயங்கவும் பெறுமே" (தொல்பொருள். அகத், நூ13) என்ற நூற்பா வழி உரிப்பொருள் அல்லாதவை மயக்கம் பெறும் என்றும், உரிப்பொருள் எந்தச் சூழ்நிலையிலும் மயக்கம் பெறாது என்றும் விளக்கியுள்ளது.

குறிஞ்சியில் மருதநிலக் கருப்பொருள் மயக்கம்

குவளை

குவளையில் பூக்கள் மேல்நோக்கி மலரும் தன்மை உடையது. தாமரையை முகத்துக்கு உவமையாகக் கூறுவது போலக் குவளையைக் கண்ணிற்கு உவமையாகக் கூறுவர். குவளைக் கருநீல நிறமுடையதுகண்ணைப்போன்று தோற்றம் உடையது. செம்மை நிறமுடைய குவளை மலரும் உண்டு. அதனைச் செங்குவளை என்பர். நீர்ப் பூக்களின் விதைகள் நீரில் ஆழந்து மீண்டும் செடியாகி வளரும். இவை தனித்தனி மலராக மலரும் இயல்புடையது.

குறுந்தொகை 13வது பாடலில் மருதத்திணையின் கருப்பொருளான குவளை மலர் குறிஞ்சித் திணையில் வந்து திணை மயக்கத்தினை ஏற்படுத்தியுள்ளது.

"மாசறக் கழீஇய யானை போலப்
பெரும்பெயலுழந்த இரும்பினர்த் துறுகல்
பைத லொருதலை சேக்கு நாடன்
நோய்தந் தனனே தோழி
பசலை யார்ந்தன குவளையங் கண்ணே"

அழுக்குப்போகும்படி சுழவி விடப்பட்ட யானையைப்போல பெருமழையினால் சுத்தமாக்கப்பட்ட குளிர்ச்சியையுடைய பாறையின் ஒரு பக்கத்தில் என்னுடன் தங்கிய குறிஞ்சி நிலத்தலைவன் எனக்கு நோய்தந்தான். அதனால் குவளையைப் போன்ற எனது கண்கள் பசப்புற்றன என்ற அடிகளின் வாயிலாக கருப்பொருள் மயக்கத்தினை அறிய முடிகிறது.

மேலும் சில இடங்களில் குறிஞ்சித்திணையில் மருதத் திணையின் கருப்பொருளான குவளை மலர் காணப் படுவதைப்பின்வரும் பாடல் அடிகளின் வாயிலாக அறியலாம்.

"குவளை உண்கண் சும்புகை கழுமத்" (167:3)

"குண்டுநீர்ப் பைஞ்கனைப் பூத்த குவளை" (291:6)

"குவளை நாளும் குவைஇருங் கூந்தல்" (300:1)

"சுனைப்பூங் குவளைச் சுரும்புஆர் கண்ணியன்" (321:2)

"குவளைத் தண்தழை இவள்ஈண்டு வருந்த" (342:5)

"சுனைப்பூங் குவளைத் தொடலை தந்தும்" (346:4)

தாமரை

தாமரை எனவும் கமலம் எனவும் சங்க நூல்கள்கூறும். நன்னீர்க்கொடியில் மலரும் தாமரையில் இருவகை உண்டு. செவ்விய இதழ்களை உடையது செந்தாமரை. தூய வெண்மையான இதழ்களை உடையது வெண்தாமரை. இவையிரண்டும் சங்கப் பாடல்களில் இடம்பெற்றுள்ளன. தாமரை மலரைத் 'தெய்வ மலர்' என்று கூறுவர் கோவை இளஞ்சேரனார். சிறுபாணாற்றுப் படை இதனைத் 'தெய்வத் தாமரை' என்று கூறுவதும் உண்டு (சங்க இலக்கியத்தில் தாவரங்கள் ப55).

இத்தகைய சிறப்பு வாய்ந்த தாமரை மலர் குறுந்தொகை குறிஞ்சித் திணையில் கூறப்பட்டுள்ளது. குறுந்தொகைப் பாடலில் குறிஞ்சியில் மருதத்தின் கருப்பொருளான தாமரைப்பூ வந்து கருப்பொருள் மயக்கத்தை ஏற்படுத்துகிறது. இதனை,

"பூ விடைப் படிலும் யாண்டு கழிந்தன்ன
நீருறை மகன்றிற் புணர்ச்சி போலப்" (57:1-2)

எனும் அடிகள் தெளிவுபடுத்துகிறது. தாமரைப்பூவிடைத்துச் சிறிது நேரம் தனது துணையைப் பிரிந்தாலும் ஒரு வருடம் பிரிந்து இருந்தது போலக் கருதி வருந்தும் அன்றில் பறவை என்ற கருத்திலிருந்து கருப்பொருள் மயக்கத்தை அறியலாம்.

நெல்

சங்க இலக்கியங்களில் 'நெல்' பொதுவாகவும் 'ஐவனம்' என்ற வெண்ணெல்லும், செந்நெல்லும், 'தோரை' என்ற மலைவளர் நெல்லும் சிறப்பாக பேசப்படுகின்றது. நெற்பயிர் 4 அடி உயரம் வரையில் வளரும் ஓராண்டுச் செடியாகும். 4-6 மாதங்களில் நெல்லை விளைவிக்கும் புதுப்பது நெல் வகைகள் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. நெல் இந்தியத் திருநாட்டில் அதிலும் தென் தமிழ்நாட்டில் தொன்றுதொட்டுப் பயிரிடப்பட்டுவரும் உணவுப் பொருள் (சீநிவாசன், ப750).

குறுந்தொகைப் பாடலில் மருதத்திணைக் கருப் பொருளான செந்நெல் குறிஞ்சித் திணையில் வந்து கருப்பொருள் மயக்கத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது. இதனைப் பின்வரும் பாடலடிகள் விளக்குகிறது.

"வேலன் புணைந்த வெறியாயர் களந்தொறும்
செந்நெல் வான்பொரி சிதறி யன்ன" (53:3-4)

வேலன் வெறியாடலைச் செய்வதற்காக அழகுப் பெற அமைந்த களமெங்கும் செந்நெல்லினது சிறந்த பொறியைச் தூவினர் எனும் பாடல் அடிகளின் மூலம் கருப்பொருள் மயக்கத்தை அறியலாம்.

இவ்வாறு குறுந்தொகை குறிஞ்சித்திணையில் மருதத் திணைக் கருப்பொருட்களான குவளை, தாமரை, செந்நெல் ஆகியவை திணை மயங்கி வந்துள்ளது.

குறிஞ்சியில் நெய்தல் நில கருப்பொருள் மயக்கம்
கறாமீன்

சுறாவென்பது கடலில் வாழ்வது. இது நீண்ட கொம்புடையது. பரதவர் இதனை வலையிற் பிடிக்க

இயலாமையால் ஒருவகை எறியுளியை எறிந்து குத்திக் கொல்வர். இதுமிக்க வலிமையுடையதாதலின் வயச்சுறாவெனக் குறிக்கப்படும். கொம்பையுடையதாதலின் கோட்டு மீனென்றும் வழங்கப்படும். வலைஞர் இதனால் எறியப்பட்டுப் புண்ணையடைதலும் உண்டு (சாமிநாதையர்).

குறிஞ்சித் திணையில் நெய்தல் நில கருப்பொருளான சுறாமீன், கருப்பொருள் மயக்கம் ஏற்படுத்தியுள்ளதைப் "இனமீன் இருங்கழி நீந்தி நீ நின்" (324:3) என்னும் பாடலடி உணர்த்துகிறது. தலைவன் சுறா முதலிய பல கொடுமீன்களையுடையக் கழியை நீந்திக் கடந்து வருகின்றான் என்ற செய்தியின் வழி கருப்பொருள் மயக்கத்தை அறிந்து கொள்ள முடிகிறது.

நெய்தல்

இஃது நெய்தலிலத்திற்குரிய நீர்க்கொடி. இலைக்கு மேலே நீண்டு வளரும் மலரையுடையது. வயல்களில் வளர்வதும் உண்டு. கடற்கரையில் படர்ந்த நெய்தற்கொடி தலைவியைக் காணவரும் தலைவனது தேரின் சக்கரத்தால் துணிக்கப்படும் (சாமிநாதையர், "மரம் செடி கொடி", ப. 104)

குறிஞ்சி நெய்தலின் கருப்பொருளான நெய்தல் பூ வந்த கருப்பொருள் மயக்கம் ஏற்பட்டுள்ளதை, "அடும்பின் ஆய்மலர் விரைஇ நெய்தல்" (401:1) என்னும் பாடலடி புலப்படுத்துகிறது. இவ்வாறு குறுந்தொகை குறிஞ்சித் திணையில் நெய்தல் நிலக் கருப்பொருளான சுறாமீன், நெய்தல் பூக்கள் இடம்பெற்று திணை மயக்கத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளன.

குறிஞ்சியில் சிறுபொழுதுகளின் திணை மயக்கம்
விடியற்காலம்

குறிஞ்சியில் மருதத்தின் சிறுபொழுதான காலையும், முல்லைத்திணையின் சிறுபொழுதான மாலையும் வந்து திணை மயக்கத்தினை ஏற்படுத்தியுள்ளது. இதனைப் பின்வரும் பாடல் அடிகள் வாயிலாக அறியலாம்.

"காலையும் பகலும் கையறு மாலையும்
ஊர்துஞ்சு யாமமும் விடியலும் என்றுஇப்" (32:1-2)

"காலை வந்து, மாலைப் பொழுதில்" (346:6)

"தமர் ஓர்னன்ள் வைகறை யானே" (312:8)

மேற்கண்ட பாடல் அடிகளின் வாயிலாக குறிஞ்சியில் மருதத்தின் சிறுபொழுதான வைகறையும், விடியற்காலையும், முல்லையின் சிறுபொழுதான மாலையும் வந்து திணைமயங்கியுள்ளது என்பதை அறியமுடிகின்றது.

மாலைவேளை

குறிஞ்சியில் முல்லையின் சிறுபொழுதான மாலை வந்து திணை மயங்கியுள்ளது. இதனை,

"பழுமரம் படரும் பையுள் மாலை" (172:2)

"மாலைப்பெய்த மணங்கமழ் உந்தியொடு" (198:2)

"கார்விரை கமழும் கூந்தல், தூவினை" (198:4)

"குடகடல் சேரும் படர்கூர் மாலையும்" (378:3)

என்ற பாடல் அடிகள் சுட்டுகிறது. இங்கு முல்லையின் சிறுபொழுது மாலை குறிஞ்சியில் வந்து மயக்கம் பெற்றுள்ளது.

மூலையில் குறிஞ்சி நிலக் கருப்பொருள் மயக்கம் மயில்

மூலையிலும் குறிஞ்சியிலும் மயில் இருப்பதாகக் கூறப்படும். இது போழ்ந்தாற் போன்ற கண்ணையுடையது. கார் காலத்தில் ஆரவாரித்து மேகத்தைக்கண்டு மகிழும் வேங்கை மரத்தின் மேல் தங்கும். திணைக்கதிரை உண்ணும் ஆண் மயிலுக்குத் தோகையுண்டு (சாமிநாதையர், "பறவைகள்", ப.133).

மூலையில் குறிஞ்சியின் கருப்பொருளான மயில் வந்து கருப்பொருள் மயக்கம் ஏற்பட்டுள்ளதைப் பின்வரும் பாடல் அடிகளின் மூலம் அறியலாம்.

"காண மஞ்சை கடிய ஏங்கும்" (194:3)

"மடவ வாழி மஞ்சை மாஇனம்" (251:1)

"பூஞ்சினை இருந்த போழ்கண் மஞ்சை" (391:7)

என்ற பாடல் அடிகள் மூலையில் குறிஞ்சியின் கருப்பொருளான மயில் வந்து கருப்பொருள் மயக்கம் ஏற்பட்டுள்ளதை அறிவுறுத்துகிறது.

காந்தள்

குறிஞ்சி நிலத்திற்குரிய மலர்களுள் காந்தளும் ஒன்று. இது மிகுதியாக வளர்ந்தமை பற்றி மலைச்சாரலிலுள்ள ஊர்களை இப்புவின் விசேடத்தாற் குறிப்பர். இது மலை முழுவதும் கமழும் மணத்தையுடையது. மலைச்சாரலில் அருவியினருகே வளரும் (சாமிநாதையர், "மரம் செடி கொடி", ப.100-101).

மூலைத்திணையில் குறிஞ்சி நிலக் கருப்பொருளான காந்தள் மலர் வந்து கருப்பொருள் மயக்கத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது. இதனை, "முனிதயிர் பிசைந்த காந்தள் மெல்விரல்" (167:1) எனும் அடி சுட்டுகிறது. அதாவது காய்ச்சியத் தயிரைப் பிசைந்த விரல் காந்தள் மலர் போன்று இருந்தது என்ற கருத்தின் மூலம் கருப்பொருள் மயக்கத்தை அறிந்து கொள்ள முடிகிறது.

மூலைத்திணையில் மருதநிலக் கருப்பொருள் மயக்கம் வெண்ணெல்

இது மருத நிலத்திற்குரியது. வெண்ணெல், செந்நெல் என இரண்டு வகைச் சொல்லப்படுகின்றன. இவற்றில் செந்நெல் உயர்ந்தது. கதிரிலுள்ள முதிர்ந்த பச்சை நெல்லை உரலிட்டு மகளிர் அவலாக்குதற்கு இடிப்பதுண்டு. தொண்டியென்னும் ஊரில் வெண்ணெல் மிகுதியாக விளைந்தது என்று ஒரு செய்யுளால் தெரியவருகிறது (சாமிநாதையர், "மரம் செடி கொடி", ப.134).

மூலையில் மருதக்கருப்பொருளான வெண்ணெல் வந்து கருப்பொருள் மயக்கத்தை உருவாக்கியுள்ளது. "முழுதுடன் விளைந்த வெண்ணெல் வெஞ்சோறு" (210:3) என்ற பாடல் அடியின் மூலம் மூலைத் திணையில் மருதநிலக் கருப்பொருள் வந்து திணை மயக்கத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளதை அறியலாம்.

மூலைத்திணையில் பாலைநிலக் கருப்பொருள் மயக்கம் குராமரம்

'குரவம்' ஒரு சிறு மரம். இதனைக் குரா, குரவு, குருந்தம், குருந்து என்றெல்லாம் கூறுவர். இளவேனிற் காலத்தில் அரவின்

பற்களையொத்த அரும்பு ஈன்று மலரும். மலர் நறுமணமுடையது (சீநிவாசன், ப.153)

மூலையில் பாலைநிலக் கருப்பொருளான குராமரம் வந்து கருப்பொருள் மயக்கத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது. இதனைப் "பல்வீ படரிய பசுநனைக் குரவம்" (341:1) என்ற பாடலடியின் மூலம் கருப்பொருள் மயக்கத்தை அறிந்து கொள்ள முடிகிறது. இவ்வாறு மூலைத்திணையில் குறிஞ்சி நிலக் கருப்பொருளான மயில், காந்தள் போன்ற கருப்பொருள்களும், மருதநிலக் கருப்பொருளான வெண்ணெல் மற்றும் பாலைநிலக் கருப்பொருளான குராமரம் போன்றவை மயங்கி திணை மயக்கத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது.

முடிவுரை

திணை மயக்கம் என்பது நிலம் தவிர்ந்து முதற்பொருள் கருப்பொருளும் மயங்கி வரக்கூடியது. உரிப்பொருள் என்பது மயங்கி வருவது இல்லை.

மருதத்திணையின் கருப்பொருளான குவளை மலர், தாமரை மலர், செந்நெல் போன்றவை குறிஞ்சித் திணையில் இடம்பெற்று கருப்பொருள் மயக்கத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது.

நெய்தல் நில கருப்பொருள்களான சுறாமீன், நெய்தல் மலர் போன்றவை குறுந்தொகை குறிஞ்சித் திணையில் இடம் பெற்று திணை மயக்கத்தை ஏற்படுத்தியதை அறிய முடிகிறது.

மருதத்தின் சிறுபொழுதான விடியற்காலை, மூலைத்திணையின் சிறுபொழுதான மாலை ஆகிய இரண்டும் குறிஞ்சித்திணையில் திணை மயக்கத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது.

குறிஞ்சி நிலக் கருப்பொருட்களான மயில், காந்தள் மலர் போன்றவை குறுந்தொகை மூலைத்திணையில் இடம்பெற்று திணை மயக்கத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது.

மருதநிலக் கருப்பொருட்களான வெண்ணெல் மற்றும் பாலைநிலக் கருப்பொருளான குராமரம் ஆகியவை குறுந்தொகை மூலைத்திணையில் மயங்கி திணை மயக்கத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது.

துணைநூற் பட்டியல்

1. இளம்பூரணர் (உ.ஆ.). தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம், இளம்பூரணர் உரை. சென்னை: சாரதா பதிப்பகம், ஆறாம் பதிப்பு, 2008.
2. சாமிநாதையர், உ.வே. (ப.ஆ.). "மரம் செடி கொடி" (பக். xxxiv-li), "பறவைகள்" (பக். lix-lxiv). குறுந்தொகை மூலமும் உரையும். சென்னை: டாக்டர் உ.வே.சா. நூல் நிலையம், ஏழாம் பதிப்பு, 2017.
3. சீநிவாசன், கு.சங்க இலக்கியத்தில் தாவரங்கள். தஞ்சாவூர்: தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், 1987.
4. நாகராசன், வி. (உ.ஆ.). குறுந்தொகை மூலமும் உரையும். சென்னை: நியூ செஞ்சரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட்., ஆறாம் பதிப்பு, 2017.
5. ரேகாராணி, த. சங்க இலக்கியங்களில் திணை மயக்கம். திருநெல்வேலி: பதிப்பிக்கப்படாத முனைவர் பட்ட ஆய்வேடு, மனோன்மணியம் சுந்தரனார் பல்கலைக்கழகம், 2017.

ISSN 2278 - 1641
UGC Care Listed Journal

புதுப்புனைல்

கலை இலக்கிய மாத இதழ்

மலர் : 14 இதழ் : 5

ரூ. 100/-

மே 2023

மே தீன
சீறப்பீதழ்

திருக்குறளில் அரசியல் சிந்தனைகள் சங்கத் தமிழ் நூல்களுடன் ஒப்புமைப் பார்வை

ஆய்வாளர்

முனைவர் **வீ.ராஞ்சித்**

முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர் முப்பநேரம்

தமிழாய்வுத்துறை,

கணேசர் கலை அறிவியல் கல்லூரி

(பாரதிதாசன் பல்கலைக்கழகத்துடன் இணைவு பெற்றது).

மேலைச்சிவபுரி - 622 403.

புதுக்கோட்டை மாவட்டம்.

முன்னுரை

மனிதன் உலகத்தில் நிலையாக வாழ்வதற்கு ஒரு மனிதன் இன்னொரு மனிதனுக்குச் சொன்ன அறிவுரை விளக்கம்தான் திருக்குறள். 133 அதிகாரங்களில் 1330 குறட்பாக்களில் பல்வேறு இடங்களில் அரசியல் சமுதாய மேம்பாட்டுக்காக பல்வேறு சிந்தனைகளை அறியமுடிகின்றது. அதனால்தான் உலக மொழிகளில் பலவற்றிலும் திருக்குறள் மொழிபெயர்க்கப் பெற்று உலகளாவிய பெருமையை பெற்றுள்ளது. கிபி இரண்டாம் நூற்றாண்டில் படைக்கப்பட்ட திருக்குறளின் அரசியல் சிந்தனைகளோடு நாலடியார் புறநானூறு பதிற்றுப்பத்து நான்மணிக்கடிகை முதலிய நூல்களில் உள்ள அரசியல் சிந்தனைகளை குறிப்பிட்டு விளக்கும் விதமாக இக்கட்டுரை அமைகின்றது.

திருக்குறளும் நாலடியாரும் கூறும் அரசியல் சிந்தனைகள்

திருக்குறளில் பொருட்பால் அரசியல் பகுதியில் 25 அதிகாரங்களில் அரசியல் சிந்தனைகள் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன. அங்க இயலில் 32 அதிகாரங்களில் அரசியல் சார்ந்த கருத்துக்கள் விளக்கம் தரப்பட்டுள்ளன. நாலடியாரில் பொருட்பால் அரசியலில் கல்வி குடிப்பிறப்பு மேன்மக்கள் பெரியாரைப் பிழையாமை நல்லினம் சேர்தல் பெருமை தாளாண்மை என்னும் அதிகாரங்களில் அரசியல் சிந்தனைகள் காணப்படுகின்றன. திருக்குறளில் கல்வி என்னும் அதிகாரத்தில் தூங்காமெக் கல்வி என்று போற்றி இறைமாட்சிக்குப் பின்பு கல்வி அதிகாரத்தை அமைத்துள்ளார்.

அரசன் கற்கவேண்டிய நூல்களும் அதன்படி நின்றலும்

அரசியல் என்னும் இயலில் கல்வி அதிகாரத்தை வைத்ததன் நோக்கம் என்னவெனில் சிறந்த கல்வியைப் பெற்றவராக அரசன் திகழ வேண்டும் என்பதாகும். அதாவது அறநூல், நீதிநூல் முதலியவற்றின் கல்வியறிவை அரசன் பெற்றிருக்க வேண்டும்.

“கற்க கசடற கற்பவை கற்றபின்

நிற்க அதற்குத் தக” (குறள். 391)

நெறியாளர்

முனைவர் **பொன். கதிரேசன்**

ஆய்வு நெறியாளர்,

தமிழாய்வுத்துறை,

கணேசர் கலை அறிவியல் கல்லூரி

(பாரதிதாசன் பல்கலைக்கழகத்துடன் இணைவு பெற்றது).

மேலைச்சிவபுரி - 622 403.

புதுக்கோட்டை மாவட்டம்.

கற்கப்படும் நூல்களை பழுது இல்லாமல் கற்க வேண்டும். அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்னும் உறுதிப் பொருள் உணர்ந்து வாழும்படி கற்க வேண்டும். நின்றல் என்பது நிலைத்த வாழ்க்கையைப் பெறுவதற்குக் கல்வி கற்ற படி நின்று வாழ வேண்டும் என்பதாகும். இதனை நாலடியார் அறிவுடைமை என்னும் அதிகாரத்தில் கீழ்வருமாறு குறிப்பிடுகிறார்.

“கருமமும் உள்பட போகமும் துவ்வாத்

தருமமும் தக்கார்க்கு செய்யா ஒரு நிலையே”

(நாலடி. 250: 1-3)

பொருளும் அதன் வழி இன்பமும் அதன்வழி அறமும் செய்து வெற்றி பெறுவதே சிறந்த வாழ்க்கை என்பதை இப்பாடல் உணர்த்துகிறது. அரசன் சிறந்த நூலைக் கற்று அதன்படி நின்று நிலைத்த வாழ்க்கையை வாழ்வதற்கு முன்னோடியாகத் திகழ வேண்டும் என்பதைப் பரிமேலழகர் உரை வழி அறியமுடிகின்றது.

அழிவில்லாத செல்வம் கல்வி ஒன்றே

கல்வி ஒன்றே அழிவற்ற செல்வமாகும். இதற்கு ஒப்பான செல்வம் வேறு எதுவும் இல்லை என்று திருவள்ளுவர் கூறுகின்றார். இதனை,

“கேடில் விழுச்செல்வம் கல்வி ஒருவற்கு

மாடல்ல மற்றையவை”

(குறள். 400)

குறிப்பிடுகின்றது. மாடல்ல என்னும் ஒரு கருத்தைக் கொண்டு நாலடியார் சிந்தனையில் ஒப்பிட்டுப் பார்க்க முடிகிறது.

நாலடியாரில் தந்தையின் கடமை பற்றி பேசுகின்ற பொழுது கல்வி அறிவுகள் யாராலும் திருடப் படாது கேட்போருக்குக் கொடுப்பதால் குறைவுபடாது. இதனை,

“எச்சம் என ஒருவன் மக்கட்கு செய்வன

விச்சை; மற்று அல்ல பிற”

(நாலடி. 134: 3 - 4)

இங்கே விச்சை என்றால் வித்தை என்று பொருள். அதன் வேர்ப் பொருள் அறிவு ஆகும். ஏட்டுக் கல்வியுடன் நாட்டுக் கல்வியும் அரசன் பெற்றிருக்க வேண்டும். அப்போதுதான் நாட்டு

மக்களுக்குச் சிறந்த கல்வியைத் தர முடியும் என்பதையும் இங்குச் சுட்டிக் காட்டப்பட்டுள்ளது. அரசன் என்பவன் நாட்டிற்குத் தந்தையாக இருந்து மக்களுக்கு நல்ல கல்வி அறிவைப் புகட்ட வேண்டும். என்பதையும் இங்கே உணரமுடிகின்றது.

இன்பமும் துன்பமும் ஒன்றென கருதுவதே அறிவுடைமை

அரசன் நாட்டை ஆட்சி செய்கின்ற பொழுது உயர்ந்தோர், உலகோர் எனப்படுவதால் அவர்களுடன் நட்பு கொண்டு இன்பம், துன்பம் ஆகிய இரண்டையும் ஒரே நிலையாகக் கருதுவதே அறிவுடைமையாகும். இதனை,

“உலகம் தழீஇய தொட்பம் மலர்தலும்
கூம்பலும் இல்லது அறிவு” (குறள்.425)

எனும் குறளின் வழியாக அறியமுடிகின்றது. இக்குறளில் உலகம் என்பது உயர்ந்தோர் என்னும் பொருளைக் குறிக்கின்றது.

“கோட்டு பூ போல மலர்ந்துபின் கூம்பாது
வேட்டை வேட்டது ஆம் நட்பு ஆட்சி” (நாலடி. 215:1-2)

கொடியில் முல்லைப் பூ மலரும் மலர்ந்த பின் மடியும் வரை கருங்காது குளத்தில் பூக்கும். அல்லி, தாமரை ஆகிய பூக்கள் மலர்ந்த வேளையில் மட்டுமே மலர்ந்து இருக்கும் பின்பு கூம்பி விடும். தேவை வந்தபோது மலர்ந்து தேவை முடிந்து போது குவியும் நீர்ப்பூ இயல்புடையார் நட்பைப் போற்றக் கூடாது கோட்டுப்பூப் போன்றோர் நட்பைப்பெற வேண்டும் என்பதை இப்பாடல் உணர்த்துகிறது.

திருக்குறளும் புறநானூறும் கூறும் அரசியல் சிந்தனைகள்

வீரம் மிகுந்த அரசாட்சி சிந்தனைகளைத் திருக்குறளிலும் புறநானூறிலும் காண முடிகின்றது.

அறநெறி தவறாத அரசாட்சி

அறநெறி தவறாமலும் குற்றம் ஏதும் இழைக்காமலும் வீரத்துடனும் மானத்துடனும் ஆட்சி நடத்துபவர்களே சிறந்தவர்கள். அத்தகைய அரசனே நிலைத்த புகழுக்குரியவன். இதனை,

“அறன்இழுக்காது அல்லவை நீக்கி மறன் இழுக்கா
மானம் உடைய தரசு” (குறள்.384)

வழி அறிய முடிகின்றது. இதே கருத்தைப் புறநானூற்றிலும் காண முடிகின்றது.

பாண்டியன் இலவந்திகைப் பள்ளித் துஞ்சிய நன்மாறன் மதுரை மருதனின் நாகனார் பாடிய பாடலில் பாடாண் திணை செயியறிவுறு உதுறையில் இதே கருத்தைக் காணமுடிகின்றது. போர் யானையும், குதிரையும், பெரிய தேரும், வீரமறவர்கள் என நால்வகைப் படைச் சிறப்பும் உடையது அரசு. என்றாலும், அரசின் பெருமை உயர்ந்த அறநெறி வழுவாது வாழ்வதே ஆகும். இதனை,

“நான்குடன் மாண்ட தாயினும் மாண்ட
அறநெறி முதற்றே அரசின் கொற்றம்” (புறம். 55 13 -14)

அறநெறிக்கு முதன்மை இடத்தைக் கொடுத்து ஆட்சி செய்யும் அரசன் நிலைத்து வாழ்வார். அதுவும் கடற்கரைப் பெருமணல்

போல நூறாண்டு வாழ்வான் என்று வாழ்த்திப் பெருமிதம் கொள்ளும் புலவரைக் காண முடிகின்றது.

கல்வியால் உலகம் இன்புறுவது கண்டு மகிழும் மாண்பு

திருக்குறளில் கல்வி என்னும் அதிகாரத்தில் கல்வியறிவின் பெருமையை உலகிற்கு அறியச் செய்வது மன்னனின் முக்கிய முயற்சியாகும். கல்வி அறிவால் தாம் பெற்ற இன்பத்தால் உலகம் பெறுகின்ற பயனையும் மகிழ்வையும் கண்டு அறிவில் சிறந்த மன்னன் மேலும் அத்தகைய கல்வியை பெற விரும்புவான். இதனை,

“தாயின் புறுவது உலகின் புறக் கண்டு
காமுறுவர் கற்றறிந் தார்” (குறள்.399)

என்னும் குறள் வழியாக அறியமுடிகின்றது. இதே கருத்தை புறநானூற்றுப்பாடலும் வலியுறுத்துகின்றது. பன்னூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னே வாழ்ந்த புறநானூற்றுப் புலவன் என்மனைவி நல்லவன் மக்கள் கற்றவர் வேலைக்காரர்கள் என்னோடு ஒத்தவர்கள் நாடாளும் அரசன் நல்லவன் அன்புடையவன் நான் வாழும் ஊரில் இருப்பவர்கள் கற்றவர்கள் நல்லவர்கள் எனக்கு எந்தக் கவலையும் இல்லை எனக்குத் தலையும் நரைக்கவில்லை என்கிறான். இந்தக் கருத்தை,

“யாண்டுபல வாக, நரையில ஆகுதல்
யாங்கு ஆகியர்? என வினவுதிர் ஆயின்,
மாண்டஎன் மனைவியோடு, மக்களும் நிரம்பினர்” (புறம்.191)

எடுத்துரைக்கிறது.

சிறந்த கல்வி பெற்றுள்ள மன்னவன்

உலகம் இன்புறக் கண்டு வாழும் மாண்பை உடையவனாக திகழ்கின்றான். கற்றறிந்த நல்லோர் வாழும் ஊரில் ஆட்சி செய்யும் மன்னனுக்கு புகழ் நிலைத்து நிற்கும். என்ற கருத்தைத் திருவள்ளுவர் கருத்தோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்க முடிகின்றது.

மக்கட்கு இறையென்று வைக்கப்படும் மன்னவன்

நீதி வழி நடந்து நேர்மை தவறாமல் தன் குடிமக்களைக் காத்து வளர்க்கும் மன்னன் மக்களின் தலைவன் என்று மதித்துப் போற்றப்படுவான். இதனை,

“முறைசெய்து காப்பாற்றும் மன்னவன் மக்கட்கு
இறையென்று வைக்கப்படும்” (குறள்.388)

என்னும் குறள் வழியாக அறியலாம். இத்தகைய கருத்தைப் புறநானூற்றிலும் காணமுடிகின்றது. இந்த உலகத்திற்கும் அதில் வாழும் உயிர்களுக்கும் நெல்லும் உண்ணும் உணவும் உயிரல்ல. பருகும் நீரும் உயிர் அல்ல. பின் இந்தப் பரந்த உலகிற்கு உயிர் என்றால் மன்னன் தான். இதனை,

“நெல்லும் உயிரன்றே நீரும் உயிரன்றே
மன்னன் உயிர்த்தே மலர்த்தலை உலகம்” (புறம். 186: 1 2)

மோசிகிரனார் பொதுவியல் திணையில் பொருண்மொழிக் காஞ்சித் துறையாகப் பாடுகிறார். மக்களைக் காக்க வேண்டிய மகத்தான கடமை உடையவன் மன்னவன் அவன் தனிமனித நலன் மக்களின் தலைவன் மக்களுக்கு உயிர் போன்றவன் என்பதை இப்பாடல் வலியுறுத்துகின்றது.

தற்குற்றமும் பதிறுப்பத்தும் கூறும் அரசியல் சிந்தனைகள்

இருபதாம் நூற்றாண்டு மூலக் அரசியல் இலக்கிய மாற்றங்களுக்கு சங்கத் தமிழ் நூல்கள் வழிகோலுகின்றன. பதிறுப்பத்து என்னும் நூலை உ. வே.சாமிநாதையர் 1904 ஆம் ஆண்டு முதன் முதலில் அச்சுக்குக் கொண்டு வந்தார். அடுத்துத் தொகை நூல்களுள் பதிறுப்பத்து என்பது விரும் செறிந்ததாகும். பத்து சோ மன்னர்களைக் குறித்து மிகச் சிறப்பாகப் பேசப்பட்டுள்ளது. பதிறுப்பத்தோடு திருக்குறளையும் ஒப்பிட்டு அரசியல் சார்ந்த சிந்தனைகளை அறிய முடிகின்றது.

உலகைக் காக்கும் மன்னவரை ஆட்சிமுறை காக்கும்

அதாவது ஆளுகைக்கு உட்பட்ட உலகை எல்லாம் அரசன் காப்பாற்றுகிறான் என்றால் அத்தகைய அரசனையும் கூட தீதெறி தவறாது அவன் நடத்துகிற ஆட்சிமுறை உடன் இருந்து காப்பாற்றும் இதனை, செய்தி இறைகாக்கும் வையகம் எல்லாம் என்னும் குறள். 547 வழி அறியலாம்.

கொடுங்கோல் அரசன் என்ற பெயர் வாங்கக் கூடாது

நாட்டைக் காக்கும் அரசன் நன்மைகளைத் தவிர தீமை செய்தால் கொடுங்கோலன் என்னும் பெயர் வரும். இத்தகைய பெயரை குடி மக்கள் கூறுகின்ற வகையில் மன்னவன் நடந்துகொள்ளக் கூடாது. மக்களின் பழியைத் தேடிக் கொள்ளாத அரசன் நீடுவாழ்வான். மக்களைத் துன்புறுத்தி கொடுங்கோல் அரசன் என்னும் பெயர் பெற்றால் அவன் விரைவில் அழிந்து கெடுவான் என்னும் சிந்தனையை,

“இறைகடியன் என்றுரைக்கும் இன்னாச்சொல் வேந்தன் உறைகடுகி ஒல்லைக் கெடும்” (குறள். 564)

என்ற குறளின் வழி அறிய முடிகின்றது.

தற்குற்றமும் நான்மணிக்கடிகையும் கூறும் அரசியல் சிந்தனைகள்

நான்மணிக் கடிகையில் மன்னவரை நாட்டு மக்கள் நல்லவன் என்று கூறும்படியாக மன்னன் ஆட்சி செய்ய வேண்டும் என்னும் கருத்து உள்ளது.

மனைக்கு ஆக்கம் மாண்ட மகளிர்; ஒருவன் வினைக்கு ஆக்கஞ் செவ்வியன் ஆதல்; சினச் செவ்வேல், நாட்டாக்க நல்லன் இவ்வேந்தன்றல்; கேட்டாக்கம் கேளிர் ஓர் இ விடல்” (நான்மணிக்.18)

என்ற பாடல் வழியாக அறிய முடிகிறது.

அதாவது பெருமைமிக்க மனைவியால் குடும்பத்திற்கு நலம். ஒருவன் செம்மையானவனாக இருந்தால் அவன் செயலுக்கு நலம். பகை மேல் சென்று வெல்லும் வேல் உடைய வேந்தனுக்கு என் வேந்தன் நலன் எனும் பெயர் நாட்டு மக்கள் கூறாதல் நலம். உறவினரை நீங்கி விடுதல் கெட்டுப்போதலுக்கு நலம். இதே கருத்தை திருக்குறளில் தெரிந்து வினையாடல் என்னும் அதிகாரத்தில் கீழ்க்காணும் குறள் வழியாக அறியலாம்.

“அன்பு அறிவு தேற்றம் அவாவின்மை இந்நான்கும் நன்குடையான் கட்கே தெளிவு” (குறள். 513)

முடிவுரை

பண்டைய தமிழர்களின் அரசியல் வரலாற்றை அறிவதற்கு திருக்குறள் நன்கு பயன்படுகிறது. தவிர அரசியலுக்குப் புதிய சிந்தனைகளை வழங்குவதும் திருக்குறளின் பணியாக இருக்கின்றது. முக்காலத்தையும் கணர்ந்து எக்காலத்துக்கும் தகுந்த அரசியல் வழிகாட்டுதலை திருவள்ளுவர் கூறியுள்ளார். திருக்குறளை மையமாகக் கொண்டு செவ்வியல் இலக்கியங்கள் முழுவதும் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும் ஆய்வு புதுமை படைக்கும். அவ்வகையில் இவ்வாய்வு அதற்கு முன்னோடியாகத் திகழும். அரசியல் என்றால் என்ன அரசியலின் வகைகள் எத்தனை அரசலின் கொடை சிறப்பு, படைச் சிறப்பு, அமைச்சர்களின் ஆளுமைப் பண்புகள் ஆகியவற்றைச் சங்கத்தமிழ் பிற நூல்களுடன் ஒப்பிட்டு பார்க்கின்ற பொழுது அந்நிய கருத்துக்கள் நமக்குக் கிடைக்கின்றன.

தொகுப்புரை

அரசன் தனக்கும் தன் நாட்டிற்கும் துங்காமை கல்வி கல்வியின் வழியாக சிறந்த அறிவை வழங்க வேண்டும். பல்வேறு நூல்களைக் கற்கின்ற திறமை படைத்தவராக அரசு திகழ வேண்டும். நாட்டில் வழங்கும் கல்வியை அழிவில்லாத செல்வமாக கருத வேண்டும். நாட்டை ஆளும் அரசன் இன்பத்தையும் துன்பத்தையும் சமமாகக் கருதவேண்டும். உலகத்தை இன்புறச் செய்து தானும் இன்புற்று வாழும் மன்னவன் நிலைத்த புகழுக்கு உரியவன். தன்னையும் தன்னைச் சார்ந்து உள்ளவர்களையும் காத்து இந்த மண்ணைக் காக்கும் மாண்பு உடையவராக மன்னவன் விளங்க வேண்டும். நிலைத்த செல்வம் மிக்க படைகளை வளர்க்க வேண்டும். அன்புடையவர் களுக்கு பாதுகாப்பு தரவேண்டும். பல்வேறு பாதுகாப்பு முறைகளைக் கொண்டு உலகத்தைக் காக்கின்ற அரசனை அவன் செய்யும் ஆட்சிமுறையே அவனைக் காக்கும். திருக்குறள் நாலடியார் நான்மணிக்கடிகை பதிறுப்பத்து திரிகடுகம் தொல்காப்பியம் போன்ற பல்வேறு நூல்களில் உள்ள அரசியல் சிந்தனைகளுடன் ஒப்பிட்டு பார்க்கும் பொழுது புதியதோர் அரசியல் உலகைக் காண முடிகிறது.

ஆய்விற்குப் பயன்பட்ட நூல்கள்

1. பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நான்மணிக்கடிகை. தொகுதி 1. 2014, சென்னை, மாணவர் பதிப்பகம்.
2. பதினெண்கீழ்க்கணக்கு இனியவை நாற்பது. தொகுதி 1. 2014, சென்னை, மாணவர் பதிப்பகம்.
3. பதினெண்கீழ்க்கணக்கு இன்னா நாற்பது. தொகுதி 1. 2014, சென்னை, மாணவர் பதிப்பகம்.
4. பதினெண்கீழ்க்கணக்கு திரிகடுகம். தொகுதி 2. 2014, சென்னை, மாணவர் பதிப்பகம்.
5. பதினெண்கீழ்க்கணக்கு முதுமொழிக்காஞ்சி. தொகுதி 3. 2014, சென்னை, மாணவர் பதிப்பகம்.
6. பதினெண்கீழ்க்கணக்கு ஏலாதி. தொகுதி 2. 2014, சென்னை, மாணவர் பதிப்பகம்.
7. பதினெண்கீழ்க்கணக்கு ஐந்திணை ஐம்பது இவ்விலை. தொகுதி 3. 2014, சென்னை, மாணவர் பதிப்பகம்.

ISSN 2278 - 1641
UGC Care Listed Journal

புதுப்புனைல்

கலை இலக்கிய மாத இதழ்

மலர் : 14 இதழ் : 5

ரூ. 100/-

மே 2023

மே தீன
சீறப்பீதழ்

தகவல் தொடர்பியல் நோக்கில் புறநானூறு

ஆய்வாளர்

மு. சுதாகர்

முனைவர் பட்ட (பகுதி நேரம்) ஆய்வாளர்,
கணேசர் கலை அறிவியல் கல்லூரி
மேலைச்சிவபுரி - 622 403. புதுக்கோட்டை மாவட்டம்
(பாரதிதாசன் பல்கலைக்கழகத்துடன் இணைவு பெற்றது)

நெறியாளர்

முனைவர் பொன். கதிரேசன்

ஆய்வு நெறியாளர், தமிழாய்வுத் துறை,
கணேசர் கலை அறிவியல் கல்லூரி
மேலைச்சிவபுரி - 622 403. புதுக்கோட்டை மாவட்டம்,
(பாரதிதாசன் பல்கலைக்கழகத்துடன் இணைவு பெற்றது)

முன்னுரை

பதினெண் மேல்கணக்கு எட்டுத்தொகை நூல்களில் புறநானூறு வரலாற்று சிறப்புமிக்க இடத்தை பெற்றுள்ளன. புறநானூற்று வழியாக பண்டைய தமிழர்களின் அரசாட்சி சமூக வாழ்வியல் முதலிய சிந்தனைகளை நன்கு அறிந்து கொள்ள முடிகிறது. பண்டைய தமிழர்கள்தகவல் தொடர்பு சாதனங்களில் மரபுவழிப்பட்ட கூத்து வழியாகவும் சிறந்த தகவல் தொடர்பை உலகிற்கு வழங்கி உள்ளனர். புறநானூறு வழியாகத் தகவல் தொடர்பியலில் வளர்ச்சியை உணர்ந்து கொள்ள முடிகிறது. அனைத்து உயிர்களும் தகவல் தொடர்புக்கு வழிகோலுகின்றன எனும் கருத்தியலை இந்நூல் வழியாக அறியமுடிகின்றது. தொடர்பியலின் வகைகளையும் தகவல் தொடர்பு வடிவங்களையும் தொடர்பியல் மாதிரிகளையும் பற்றிய சிந்தனைகளை புறநானூற்றில் அறிந்து கொள்ள முடிகிறது. ஒரு நாட்டிலுள்ள தகவல் தொடர்பியல் சிந்தனைகளைக் குறிப்பிட்டு விளக்கும் விதமாக இக்கட்டுரை அமைகின்றது.

தகவல் தொடர்பியல் பொருள் விளக்கம்

அறிவியல் வளர்ச்சியின் காரணமாக இன்று தகவல் தொடர்புத் துறையில் பல்வேறு மாற்றங்கள் வளர்ந்து வருகின்றன. அனுப்புனர் செய்திகள் அனுப்பும் முறை பெறுநருக்கு பொருள் புரிதல் என்னும் நான்கு தொடர்ச்சியான கூறுகளை உள்ளடக்கியதே தொடர்பியல் ஆகும். இத்தகைய சிந்தனைகளைப் புறநானூற்றில் தெள்ளத் தெளிவாக அறிய முடியும்.

காட்டுக் கோழி கூவி துயிலெழும்பும்

புறநானூற்றில் புலவர் உறையூர் முதுகண்ணன் சாத்தனார் ஒரு பாடலில் சோழன் நலங்கிள்ளி பற்றிப் பாடுகிறார் பொதுவியல் திணை இயன்மொழி வாழ்த்து முதுமொழிக்காஞ்சித் துறையாகப் பாடுகிறார். இப்பாடலில் மனித பிறப்பைப் பற்றிய கருத்து பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. நாட்டின் சிறப்பைப் பற்றிப் பேசுகின்ற பொழுது வட்டவடிவமான கோடுகளும் சிவந்த புள்ளிகளும் உடையகாட்டுக் கோழிகள் இருந்து திணைப்புனம் காப்போரைக் கூவித் துயில் எழுப்பும். இந்த ஒலியைக் கேட்டு காட்டுக்குள்ளே பகைவர் ஓடி ஒளிந்து கொள்வார்கள் என்ற கருத்து வழியாக சிறந்த தகவல் தொடர்புக் கருவியாகக் காட்டுக் கோழிகள் திகழ்வதை இங்கு அறிகின்றோம்.

வட்ட வாரிய செம்பொறிச் சேவல்

“ஏனல் காப்போர் உணர்த்திய கூஉம்

கானத்தோர் நின் தெவ்வர் நீயே” (புறம். 28: 8 10)

என்னும் பாடல் வழியாக அறியமுடிகின்றது. காட்டுக்கோழி மனிதர்களை எழுப்பி உள்ளது. காலைப் பணிகளைச் செய்வதற்கும் தொழிலை மேற்கொள்வதற்கும் வழிகாட்டியாகக் காட்டுக் கோழிகள் உள்ளன. திணைப்புனம் காப்போருக்குச் சிறந்த விடியல் எனும் தகவல் தொடர்பைத் தந்து காத்துள்ள காட்டுக் கோழிகளின் செயல் வியப்பைத் தருகின்றன.

சிறந்த மரபு வழி தகவல் தொடர்பு சாதனம் கூத்து

தொல்காப்பியர் காலம் தொட்டு சிறந்த தகவல் தொடர்பு சாதனமாகக் கூத்து திகழ்ந்துள்ளது. அதுவும் மரபு வழியாகத் தொடர்ந்து வருகின்ற தகவல் தொடர்பு கருவியாகக் கூத்தை வளர்த்து வருகிறோம். புறநானூற்றில் சோழன் நலங்கிள்ளி இடம் புலவர் பேசுகின்ற பொழுது அழகிய கூத்தர் ஆடும் ஆடுகளம் போல தோன்றும் வளமிக்க நாட்டுக்கு உரியவனாக இருக்கின்றாய் என்று போற்றுவார். பெற்றுள்ள செல்வ பொருளை அறம் பொருள் இன்பம் என்னும் மூன்று நிலைகளில் மக்களுக்கு உதவும் மன்னனே வாழ்க என்று புலவர் வாழ்த்துகிறார்.

“பூம்போது சிதைய வீழ்ந்தெனக் கூத்தர்

ஆடுகளம் கடுக்கும் அக நாட்டையே

அதனால் அறனும் பொருளும் இன்பமும் மூன்றும்

ஆற்றும் பெரும நின் செல்வம்

ஆற்றாமை நின் போற்றாமையே” (புறம். 28: 13 17)

நாட்டின் பகுதிகளை உள்ளாடு, வெளிநாடு அல்லது அகநாடு, புறநாடு என்று பிரித்து வளம் மிக்க நாடாக அமைத்து நாட்டைக் காத்துள்ளனர் மன்னர்கள். அது மட்டுமன்றி சிறந்த பொழுதுபோக்கு நிகழ்வாகக் கூத்து என்னும் தகவல் தொடர்புக் கலையை வளர்த்து உள்ளனர். நாட்டுப் பகுதிக்கு ஆடுகளத்தை உவமையாகக் காட்டுகிறார் ஆசிரியர். மதுரைக்காஞ்சியிலும் 281 பாடலும் இதே கருத்தை வலியுறுத்தி உள்ளது. சங்ககாலத்தில் கூத்தும் நாடகமும் நாட்டியமும் சிறந்த தகவல் தொடர்பு கருவியாக திகழ்ந்து உள்ளன. வாடா வள்ளியின் வளம் பல தருஉ நாடு பல கழிந்த பின்றை என்று வள்ளிக்கூத்து பற்றி பெரும்பாணாற்றுப்படை பாடல் 370 -371 கூறுவதையும் இங்கு ஒப்பு நோக்கத்தக்கது.

அன்னப் பறவையை தூதுவிடும் கலை

சங்ககாலத்தில் இருந்து அன்றிணைப் பொருள்களும் தகவல்தொடர்புக் கருவியாக விளங்கியுள்ளன. குறிப்பாகப் பறவைகள் மூலமாக சங்ககாலத் தமிழர்கள் தூதுவிட்டு உள்ளனர். கோழிகள் எறும்புகள் தாவரங்கள் என்று அனைத்தும் தகவல் தொடர்புச் சாதனங்களாகத் திகழ்ந்துள்ளன. புறநானூற்றில் கோப்பெருஞ்சோழன் பிசிராந்தையார் பாடாண் திணை இயன்மொழி வாழ்த்துப் பாடுகிறார். புலவர் மன்னருக்கு அன்னச் சேவலே அதாவது ஆண் பறவையே தூதாக அனுப்புகிறார்.

“அன்னச் சேவல் அன்னச் சேவல்

ஆடுகொள் வென்றி அடுபோர் அண்ணல்

நாடு தலை அளிக்கும் ஒள்முகம் போல” (புறம். 67: 1 - 3)

“ஆந்தை அடியுறை எனினே மாண்ட நின்

இன்புறு பேடை அணியத் தன்

அன்புறு நன்கலம் நல்குவன் தினக்கே” (புறம். 67: 14 16)

என்று பாடுகிறார். அன்னச் சேவலிடம் பிசிராந்தையார் பேசுகின்றார். அன்னச் சேவலே நீ குமரி முதல் வடதிசை இமயமலை வரை செல்கின்றாய் சொல்லுகின்ற பொழுது சோழநாட்டில் உறையூரில் உயர்ந்த மாளிகையில் உன்னுடைய பேடை உடன் தங்குவாள் அங்கேயே பேரரசன் சோழன் நலங்கிள்ளி கேட்குமாறு

நட்பின் சிறப்பை எடுத்துச் சொல்வாய் அப்பொழுது உனக்கு நல்ல அணிகலனை மன்னன் வழங்குவான் என்று அன்னப்பறவைபுடல் புலவர் பேசுமாறு பாடல் அமைந்துள்ளது. சங்ககாலத்தில் புராக்களையும் தூதாக விட்டுச் செய்திகளைப் பரிமாறிக் கொண்டுள்ளனர். பண்டைய தமிழர்களின் தகவல்தொடர்பு வளர்ச்சி கண்டு பெருமிதம் கொள்ளத்தக்கது.

மூவேந்தர் நாட்டு மானைகளும் முக்கிய தகவல் தொடர்பு கருவி

சங்ககாலத்தில் மூவேந்தர்களும் தனித்தனியாகத் தனக்கு உரிய மானைகளை அணிந்து இருந்தனர் அதன் வழியாக இந்த மானை அணிந்தவர்கள் இந்த நாட்டைச் சேர்ந்தவர்கள் எனும் தகவலை மிக எளிமையாக அனைவரும் அறிந்து கொள்ளும் படியாக இருந்தது. புறநானூற்று ஒரு பாடலில் கோலூர் கிழார் என்னும் புலவர் சோழன் நெடுங்கிள்ளி பற்றி துணை வஞ்சி துறையில் பாடுகிறார் அரசே உன்னோடு போரிட வந்திருப்பவன் பூமலை குடிய சேரன் அல்ல வேப்பம்பூ மானை அணிந்த பாண்டியனும் அல்ல உன்னோடு சண்டையிட்ட வந்திருப்பவன் ஆத்தி மானை அணிந்த சோழன் என்று கலந்துரையாடல் செய்கிறார் புலவர். ஒரே குடியில் பிறந்த இருவரும் சண்டை போட்டுக்கொண்டால் குடிப்பெருமை சிறக்காது ஆகவே இந்தப் போரை கைவிடுக என்று பாடல் அமைகின்றது.

"இரும்பனை வெண்தோடு மறைந்தோன் அல்லன்
கருஞ்சினை வேம்பின் தெரியலோன் அல்லன்
நின்ற கண்ணியும் ஆர்மிடைந்தன்றே நின்றோடு"

(புறம். 45: 1 3)

என்னும் பாடல் வழியாக இதனை அறிய முடிகின்றது சங்ககாலத்தில் போர்க்களத்து மரபுகளும் வெட்சி, கரந்தை, வஞ்சி, காஞ்சி என்னும் பூக்களை அணிந்து செல்லுகின்ற மரபு மிக முக்கியமானதாகக் கருதப்படுகிறது. உரிய நாட்டு பூக்களை தலையில் அணிந்து போருக்குச் செல்வதும் பெரிய மானைகளை அணிந்துகொண்ட மன்னர்களின் வழியாகவும் நாட்டின் அடையாளத்தை அறிந்து கொள்வதற்கு ஏதுவாக இருப்பதை அறிய முடிகிறது

ஒலிகளின் மூலமாக பல்வேறு செய்திகள்

மனிதன் இயற்கையாகவே இயற்கையோடு இயைந்து படிப்படியாக வளர்ந்து வந்துள்ளான். இயற்கையில் கேட்ட ஒலிகளையும் பயன்படுத்தி நல்ல தகவல்களைப் பெற்றுக் கொண்டான் கற்றுக்கொண்டான். பிறகுடைய கவனத்தை ஈர்ப்பதற்காக ஒலிகளை எழுப்பவும் செய்துள்ளான். புறநானூற்றில் பிட்டங்கொற்றனை உறையூர் மருத்துவன் தாமோதரனார் வாகைத் திணையாக வல்லாண் முல்லையாகப் பாடுகிறார். வில் ஆகிய ஏரால் உழுது உண்ணுகின்ற அவர்களின் நடுவே ஒல் என்னும் ஒசை உண்டாக அச்சத்தைத் தருகின்ற துடி கருவியை முழக்கிக் கொட்டுவார்கள் அந்த ஒசை புலி இருக்கும் அறையில் ஒலிக்கும் அதனால் பகைவர்கள் அஞ்சி நாட்டிற்கு உள்ளே வரமாட்டார்கள். இத்தகைய மலைநாட்டுப் பெருமையை உடைய மன்னனே வாழ்க என்று புலவர் பாடுகிறார். இதனை,

"வில் உழுது உண்மார் நாப்பண் ஒல்லென
இழி பிறப்பாளன் கருங்கை சிவப்ப
வலி தூரந்து சிலைக்கும் வன்கண் கடுத்துடி
புலி துஞ்ச நெடுவரைக் குடினையோடு இரட்டும்
மலைகெழு நாடன் கூர்வேல் பிட்டன்" (புறம். 170: 4 8)

என்னும் பாடல் வழியாக அறியமுடிகின்றது. இங்கு புலியின் ஒசை, துடி முழக்கம், ஆந்தையின் ஒலி அனைத்தும் தகவலைத் தருகின்ற தகவல் தொடர்புக் கருவிகளாக அமைந்துள்ளதைக் காண்கமுடிகின்றது. சங்க காலத்தில் ஒலிகள் மூலமாக சிறந்த தகவலைப் பெற்றுள்ளனர் என்பதை இதன் வழியாக அறியமுடிகின்றது. வாய்மொழியாகவும், குறியீடுகளாகவும், இசைக் கருவிகள் மூலமாகவும் செய்திகளைத் தெரிவித்து அறிந்து கொண்டு உள்ளனர். இத்தகைய பண்டையத் தமிழர்களின் மரபு வழி தகவல் தொடர்பியலை நன்கு அறிந்துகொள்ள முடிகிறது.

போர்க்களத்துக்கு படைகளை தயாராக்கும் முரசொலி

சங்ககாலத்தில் போர்க்களம் மிக்க வாழ்வியலை பண்டைய தமிழர்கள் மேற்கொண்டு இருந்தனர். போர்க்களம் செல்வதற்கு

முன்பு பல்வேறு நிமித்தங்களை கண்டு போருக்குப் பறப்படுவர். போருக்கு சென்று வெற்றி பெற்ற பிறகு வெற்றி முரசு கொட்டுவர். இதனை,

"வலம்படு முரசின் வெல்பொர் வெந்தள்
இலங்குதிரும் பாசறை நடுங்கினறு" (புறம். 304: 10 11)

என்பதன் வழி அறிய முடிகின்றது. போர்க்களத்துக்கு படைகளைத் தயாராக வைத்துக் கொள்வதற்கு முரசொலி பயன்பட்டிருக்கிறது. வெற்றிச் செய்தியை உலகிற்கு தெரிவிப்பதற்கும் முரசொலி என்னும் தகவல்தொடர்பு சாதனம் முக்கியமானதாக கருதப்பட்டுள்ளது.

முடிவுரை

புறநானூற்றுக் காலத்தில் பண்டையத் தமிழர்களின் வாழ்வியல் பயணங்களின் போது பல்வேறு போருக்களைத் தகவல் தொடர்பு சாதனங்களாக அமைத்து இருந்துள்ளனர். நீண்ட தூர தொடர்பு செய்திகளைப் பரிமாறிக் கொள்வதற்கும் பறவைகளைப் பயன்படுத்தியுள்ளனர். சுவர்கள் மூலமாக ஒலியங்கள் வரைந்து நல்ல கருத்தினை உலகிற்கு தெரிவித்து உள்ளனர். கல்வெட்டுக்கள் மூலமாகவும் சிறந்த தகவல் தொடர்பை நாம் பெற முடிகிறது. செப்பேடுகள் இன்றளவும் இருந்து தமிழர்களின் வாழ்வியலை பறைசாற்றிக் கொண்டிருக்கின்றது. இப்படியாக பல்வேறு சிந்தனைகளை கொண்டுள்ள புறநானூற்றின் வழியாக சிறந்த தகவல் தொடர்பு இயலை பதுமையாக வடிவமைத்துக் கொள்ள முடியும்.

தொகுப்புரை

தகவல் தொடர்பு என்பது நம்முடைய கருத்துக்கள் கொள்கைகள் தேவைகள் மதிப்புகள் ஆளுமைகள் போன்றவற்றை இன்னொருவருக்கு தெரிப்படுத்தல் ஆகும். இத்தகைய சிந்தனைகள் புறநானூற்றில் காணப்படுகின்றன. பொழுது வியந்து விட்டது என்னும் கருத்தை காலம்காலமாக சேவல் என்னும் பறவையின் வழியாக அறிந்து கொள்கின்றோம். காட்டுக் கொழிகள் திணைப்புணம் காப்போரை எழுப்பி செயல்பட வைத்துள்ளது. நாட்டின் நடுவே ஆடுகளம் அமைத்து கூத்து வழியாக நல்ல வாழ்வியல் சிந்தனைகளை நாட்டு மக்களுக்கு வழங்கியுள்ள மன்னரின் தகவல்தொடர்பு அறிவை புறநானூற்று வழியாக அறிந்துகொள்ள முடிகிறது. தூதுவன் என்னும் ஒருவரை அமைத்து அதன் வழியாக சிறந்த கருத்துப் பரிமாற்றங்களை செய்துள்ளனர். இருபத்தோராம் நூற்றாண்டில் வளர்ந்து வரும் துறைபாக தகவல் தொடர்பியல் துறை உள்ளது. புறநானூற்றின் பன்முகப்பட்ட மானுடவியல் அணுகுமுறையில் மக்கள் தகவல் தொடர்பியலின் பன்முகப்பரிமாணங்களை அறிந்து கொள்ள முடிகிறது.

ஆய்விற்கு பயன்பட்ட நூல்கள்

1. அறிவுராஜ். ந. 2010, தமிழக வரலாறுத் தமிழர் பண்பாடும், சென்னை, பாவவப்பன்கேடவன்ஸ்.
2. இராசா. சி. 2003, மக்கள் தகவல் தொடர்பியல் அறிமுகம், சென்னை, பாவவப்பன்கேடவன்ஸ்.
3. இராமகிருட்டினன். ஆ. 2010, தமிழக வரலாறுத் தமிழர் பண்பாடும், மதுரை, சர்வேதாய இலக்கியப் பண்ணை.
4. இராஜா வரதராஜா. 2015, விளம்பரவியல், சென்னை, சிவகுரு பதிப்பகம்.
5. கிருட்டினசாமி. வெ. 2001, தகவல் தொடர்பியல், மணிவாசகர் பதிப்பகம்.
6. பரிமேலழகர். 2004, திருக்குறள், சென்னை, மணிவாசகர் பதிப்பகம்.
7. பாலசுப்பிரமணியன். கு. வெ. 2004, சங்க இலக்கியப் புறநானூறு மூலமும் உரையும் புத்தகம் 1, சென்னை, நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ்.
8. பாலசுப்பிரமணியன். கு. வெ. 2004, சங்க இலக்கியப் புறநானூறு மூலமும் உரையும் புத்தகம் 2, சென்னை, நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ்.
9. மாணிக்கவாசகன். ரூ. 1885, சிவப்பதிகாரம் தெளிவுரை, சென்னை, உமா பதிப்பகம்.

Unexplored Source of Source in *Thirukkural*

Mr.S.Kulandhaivel, Head & Assistant Professor of English, Ganesar College of Arts and Science, Melaisivapuri - 622 403

ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-0913-4307>

DOI: 10.38067/ijtlts.2020.v03i01.005

Abstract

“*Thirukkural*” from Tamil language gives good and right directions for walks life. It discusses the positive and negative results of various actions of men in all areas of life. The ideas of “*Thirukkural*” have been accepted everywhere in the world for they are common one for the entire human race. “*Thirukkural*” is written in couplets and in each of them a particular message about an aspect of life begins and ends. The meaning of the couplets have been analyzed and explained in detailed ways by many Tamil veteran scholars. The important point of this article is that the idea of every couplet implies the divine source of source which is the center of that idea. This fact about the couplets in “*Thirukkural*” becomes an example for Derrida’s concept of center which can be anywhere in the text or even somewhere out of text in his ‘*Structure, Sign, and Play*’.

Keywords: Couplet, Unexplored, Divinely, Source, Morals, *Thirukkural*.

Thirukkural is an ancient literature written by divine poet called Thiruvalluvar. It contains thousand three hundred and thirty couplets. It has hundred and thirty chapters and each chapter dedicated to some particular moral about life such as morality, truth, charity, love, friendship etc.

Every couplet in one chapter carries some specific information about that particular moral. For example, ten couplets in one chapter under the title love give ten different information about love. *Thirukkural* in general has been designed like this. The very important thing about those ten couplets as well as all couplets in the entire *Thirukkural* is that each and every couplet tells us a particular truth about life based on those different morals. It is the real greatness about *Thirukkural*.

In the above mentions sense, all couplets convey very minute, deeper, accurate and unalterable truths about various aspects of life which cannot be acquired by a man ever throughout his life time, but it is possible for a man only with the aid of divine touch and power. So, *Thirukkural* must have been divine inspired one. Thiruvalluvar might have been inspired and enlightened with those great truths about all walks of life by that all powerful and all knowledgeable divine power. All people in the world must have great care for *Thirukkural* because it is a divine inspired knowledge and we can say that the care for *Thirukkural* is the care for God for it is God’s knowledge. Anybody who has a care for this

International Journal of Tamil Language and Literary Studies

A Bi-Yearly Peer-Reviewed International Journal

E-ISSN: 2581-7140

Vol. 3: Issue - 1, July 2020

UGC CARE Listed Journal

Available at: www.ijtls.com

Thirukkural containing divine knowledge will surely get the blessing of God. God's knowledge expressed in any form, any language, and country must be cared, respected and cherished and *Thirukkural* has that quality. Since it is from Tamil language and every Tamilan has to be proud for it. It has some precious truths about man's life and so every man born on the earth leading the life of man can be proud of it and in this way *Thirukkural* belongs not to only Tamil people but to the world. In *An Essay of Dramatic Poesy* John Dryden says on Shakespeare:

To begin, then, with Shakespeare. He was the man who of all modern, and perhaps ancient poets, had the largest and most comprehensive soul. All the images of nature were still present to him, and he drew them, not laboriously, butluckily; when he describes any thing, you more than see it, you feel it too. (67)

A man who was born in this world should not miss to study Shakespeare for his writing about life and world must be inspired by divine power and likewise, a man who was born in this world should not miss to study *Thirukkural*. Swami Vivekananda recommends the study of all dramas of Shakespeare. Unfortunately he hasn't studied *Thirukkural* and otherwise he must have without fail recommended also to the world the study and mastering of entire couplets in *Thirukkural*. The message of every couplet in *Thirukkural* should not be forgotten after the study, but it should be mastered kept in the mind, remembered always and carried throughout the life for the better life of an individual, society, country and the world. It gives very necessary and valuable information for ruling a country in a well and just ways. It talks various acts of love, friendship, patience, humbleness, morality, trade, charity, meditation, renunciation, fame, result of good and bad deeds, food, pride medicine, chastity, speaking truth, ruling a country etc.

We have seen many great qualities of *Thirukkural*. My aim of writing this article is to reveal to the world the one other greatness of *Thirukkural* which has been so far, I think, not thought of or talked of. It is that apart from the outward meaning every couplet conveys, it has many underlying meanings which have not been explored so far. Alfred Lord Tennyson in his famous "Ulysses" writes:

To follow knowledge like a sinking star

Beyond the utmost bound of human thought. (L 31, 32)

The couplets in *Thirukkural* are examples. They have many underlying meaning beyond the bound of normal human thought. The meaning or the deeper meaning of couplets has been sought, researched and explained with examples and there is no doubt that job has been done well, hard and up to the maximum possible. But again I say that apart from all those meaning delved out of all couplets, there lies beneath them and beyond them many and much meanings and the source of source from life which has given birth to all the couplets. I hope I have made clear the point which is the very aim of writing this article and it is my long urge to make the world known about this great fact about *Thirukkural* and in that way I want to show my devotion, dedication and duty of a literature student to such a great divine

International Journal of Tamil Language and Literary Studies

A Bi-Yearly Peer-Reviewed International Journal

E-ISSN: 2581-7140

Vol. 3: Issue - 1, July 2020

UGC CARE Listed Journal

Available at: www.ijtls.com

inspired writing. I wish all Tamil people, Indians and people of the world to know the message given by *Thirukkural* to know about man's life to correct their life to lead a noble and real good life and get the blessing of God without fail. I have said earlier that every couplet indicates to some source of source from life and that must be explored, exposed and explained. So, *Thirukkural* still invites the scholars to work on it and through it for exploring the source of source from life. We can say that *Thirukkural* remains with all pride and unmatched greatness challenging the scholars of the world whether they can explore it and find it out the source of source. I have put my argument like this in order to make the world know the matchless greatness *Thirukkural* beyond world's thinking. I can show somehow how they indicate to some source of source from life through some couplets. One of the couplets says that:

The purity of mind is the foremost moral and other charities will be showy and will be next to the former'. (Kural 34)

The meaning of 'the purity of mind is foremost moral', which cannot be corrupted by others' act since it is in the inner mind and very personal, is clear but the 'other charities will be showy' indicates to the source of source from life. I can quote an event from my own life to show the source of source for the above couplet and that only for the first time cautioned my mind about the source of source from life for all other couples. One day on the festival for Lord Muruga, famous God of Tamil Nadu, I went with my family to worship Lord Muruga and to do 'Annathana', to cook food and make devotees of Lord Muruga eat for lunch which many families do to quench the hunger of devotees who come to worship and get Lord Muruga's blessing, when I went there I was a bit worried whether devotees would come to eat the food we were cooking. Contrary to my worry many devotees came to eat and after eating they all thanked me, showed a respect and wished me one by one when all people do like that I found a kind of ego rising slowly within me and before that I had the feeling of normal and simple man who wanted to serve food to devotees and get the blessing of Lord Muruga. After that event when I studied the couplet the feeling ego I felt rising within me by the respect, thanks and wishes of people came to my mind and my mind was reminded that it is some source which the couplet implies. I can quote another couplet as example that:

Even if god can't do it, the attempt with all physical efforts will give its profit accordingly. (Kural 619)

People used to tell me and I used to think that the above couplet stresses the effort of the man as more important more than simply depending on god. But later after many years of teaching one day my mind was remembered while I was riding bike that it is impossible for god when the man has no talent and capacity and when his mind is not fit, prepared and ready to receive what god imparts. So when a man is not prepared and hasn't improved the capacity God can't give anything to him and he can't receive anything which God gives. God gives all to all without any partiality but some men are prepared and others aren't and there is nothing God can't do.

International Journal of Tamil Language and Literary Studies

A Bi-Yearly Peer-Reviewed International Journal

E-ISSN: 2581-7140

Vol. 3: Issue - 1, July 2020

UGC CARE Listed Journal

Available at: www.ijtlss.com

God can make a man yogi, knowledgeable, talented, scholar etc..., but when they are prepared and have the capacity. When God can't help some people, they can improve, get benefitted and profited surely according their efforts which is a great promise man's efforts makes. Thus the above couplets indicate some source from life based incidents on which the couplets have been correlated with.

References

- [1] Dryden, John. *An Essay of Dramatic Poesy*. Ed. Thomas Arnold. London. Oxford, At the Clarendon Press. 1889. Print.
- [2] Tennyson, Alfred. *The Collected Poems of Alfred Lord Tennyson*. London. Strahanand Co.1869. Print.
- [3] Thiruvalluvar. *Thirukkural*. Ed. Dr.S.Meiyappan. Maivasakar Library, Chithambaram. 1999. Print.

Cite this Article in English (MLA 8 Style) as:

Kulandhaivel, S. "Unexplored Source of Source in *Thirukkural*." *International Journal of Tamil Language and Literary Studies*, Volume. 3, Issue. 1, July 2020, pp. 42-45. DOI: 10.38067/ijtlss.2020.v03i01.005.

நிதிசார் கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி /Author Contribution Statement: இல்லை /NIL

கட்டுரையாளர் நன்றியுரை /Author Acknowledgement: இல்லை /Nil

கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி/Author Declaration: இக்கட்டுரையில் எவ்வித முரண்பாடும் இல்லை என்று உறுதிமொழி அளிக்கிறேன்./I declare that there is no competing interest in the content and authorship of this scholarly work.

இக்கட்டுரை கிரியேட்டிவ் காமன்சு ஆட்ரிபியூசன் 4.0வின் கீழ் பன்னாட்டு உரிமம் பெற்றுள்ளது. The content of the article is licensed under [Creative Commons Attribution4.0](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/) International License.

International Journal of Tamil Language and Literary Studies

A Bi-Yearly Peer-Reviewed International Journal

E-ISSN: 2581-7140

Vol. 4: Issue - 1, July 2021

UGC CARE Listed Journal

Available at: www.ijtls.com

The Revolutionary Spirit in Langston Hughes and Subramaniya Bharathi

S. Kulandhaivel, Head and Assistant Professor of English, Ganesar College of Arts and Science, Melasivapuri

ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-0913-4307>

DOI: 10.5281/zenodo.5111445

Abstract

This article concentrates to bring out the revolutionary spirits for freedom, patriotic feelings for the mother country and love for the people found similar in the writings of Langston Hughes, Afro-American poet and Subramania Bharathi, Tamil poet from Tamil Nadu. Langston Hughes was a central figure in Harlem Renaissance in America during 1920 and 1940. He wrote for the freedom of the Negroes in America, Africa and everywhere during the year between 1902 and 1967. He did not follow any conventional method for writing poetry. His verses are called free verse. He has written poems in dialect language and so his poetry is called dialect poetry. Bharathi wrote poetry for the freedom of India in Tamil language in Tamil Nadu for creating awareness and imparting the thirst for freedom among the Tamil people and people of India. He has a great mastery over the fundamental method of writing poetry and music though his poems come under the category of modern poetry. A flow of music can be felt when one reads his poems. It displays him as great master who can create a fine and attractive music through the composition of words. His poetic lines are highly musical and they express the meaning very powerfully and clearly in a very remarkably catchy way.

Keywords: Revolutionary Spirit, Langston Hughes, Subramaniya Bharathi, Comparison.

Langston Hughes's revolutionary spirit in singing for the black race, for its sufferings and problems and for its freedom can be compared to the revolutionary Tamil poet Bharathi. Hughes with his revolutionary, true and sincere patriotic spirit may come close to Bharathi. He has written many poems with patriotic feelings for the mother land, Africa showing great love for his people but in many poems he has attacked the mistakes and weaknesses of his people. Hughes has not only sung of the problems, dreams and love for freedom for his race but he has exposed the faults of his race. He has pointed out the mistakes of the black youths, black woman and black man in many of his poems. Therefore, we cannot say that he is a blind lover of his race and has written poems in praise of it alone. He has taken it a mission to lift his race to the right place which it deserves but he has never failed to point his finger to its mistakes. Hughes is a true patriotic poet like Bharathi in this sense. Both Hughes and Bharathi have sung many poems in praise of women but at the same time they have severely criticized severely their follies and faults. Hughes has written poems revealing his immense patriotic feelings for his motherland Africa, his love for his people, his care for the free life

International Journal of Tamil Language and Literary Studies

A Bi-Yearly Peer-Reviewed International Journal

E-ISSN: 2581-7140

Vol. 4: Issue - 1, July 2021

UGC CARE Listed Journal

Available at: www.ijtlts.com

and development of his race in everything and his imagination and vision about them all like Bharathi. Bharathi has sung with elevated and matchless love for Tamilnadu and India and with high revolutionary spirit and it can be found in Hughes too though the way he has expressed may differ from Bharathi. Bharathi has sacrificed his entire life and service for the freedom of the nation. He has led life of a yogi and has become a one through his relentless dedication and devotion for the development of Tamil people and Indians. Hughes too has dedicated his entire career and life for creating awareness among the blacks about fighting for the freedom and imparting the revolutionary spirit in them for it.

Hughes has earned his livelihood through his writing but Bharathi has not earned money but even sacrificed his things for writing to spread awakening among people and inspiring them to fight for freedom. If Shelley revolts against the evils of the world, Hughes revolts first against the evils done to his people and then the evils done to the world. His poems may inspire any soul to seek freedom and free life. He has a good understanding and knowledge of the blacks, their life and human beings in general. He has unshakable patriotic feelings for Africa foremost and America next. He expresses his tremendous love for both countries and for the black and white races. Hughes's patriotic feelings can be found in Tamil poet Bharathi's patriotic feelings for the mother country and the great and matchless Indian monk Swami Vivekananda's love for the nation and the people. Bharathi sings:

**When we utter as Senthamilnadu,
Sweet honey comes and flows in the ear.
When we utter as our father's land,
An energy comes to our breath. (1)**

Hughes has a high admiration for the life of his people in their own land. His genius looks back in anger at the loss of the good life led by his people in their country amidst the pervasive nature. The black race's life in Africa represents freedom, peace, health, natural wealth, strength, artistic talents which are in borne, love, full of life and energy and that of the one in communion with nature. Hughes's aversion and rage can be observed in the following lines for expressing his angry and sad emotion for depriving his people of their land with best natural life surrounded by nature.

**They drove me out of the forest.
They took me away from the jungles.
I lost my trees.
I lost my silver moon. (39)**

It seems that Hughes cannot view any beauty in the trees and the moon in the foreign country of America but in his mother land Africa which looks to give him immense pleasure to him. Hughes's uncontrolled emotion to get the freedom truly for him and his people can be noted fully in the poem "Freedom Train." He seems to thank God from the depth of his soul even for the imaginary freedom he imagines that he has obtained: "Lord, I been a – wait in' for the / Freedom Train!" The craziness with which the poet expresses his expectation of the

International Journal of Tamil Language and Literary Studies

A Bi-Yearly Peer-Reviewed International Journal

E-ISSN: 2581-7140

Vol. 4: Issue - 1, July 2021

UGC CARE Listed Journal

Available at: www.ijtlts.com

freedom train can be sensed. He turns more and more impatient, restless and uncontrollable to dream about the freedom train. It is his vision and not a mere imagination. The poet sings: “Then I’ll shout, Glory for the / Freedom Train! / I’ll holler, Blow your whistle, / Freedom Train!” The final lines of the final stanza exhibit the poet’s joyful emotion about the aspects of the “Freedom Train” which represents the spirited vision of the poet for free world. The same emotion of Hughes may be found in the following lines of Bharathi. Bharathi sings: “Let us dance- let us sing; / As we have got the happy freedom” (165). He also wants to dance and sing expressing his expectation and dream about the future free life. He too imagines that he and his people have got freedom before it has come to their hands. It appears both Hughes and Bharathi have become excited and impatient when they get the vision about freedom and free life for them and their people.

The poem “Dream Variations” demonstrates the feelings of Hughes’s strong hatred towards the whites for their atrocities to the blacks and compelled domination upon them and their life by putting a complete control over their freedom of living, free activities and enjoyments in life but the blacks are permitted to toil and suffer heavier. It may be taken as the general aversion of the blacks on white men’s system of slavery over their life. The poet thinks of dancing moving round and round wielding his hands freely and widely at a place where the sun shines till “the white day is done.” The poet announces through the day with its light to the death-knell to the white’s cruel slavery system and atrocities, which he wishes to abolish, which the word “done” in ensuing line cited implies.

**To fling my arms wide
In some place of the sun,
To whirl and dance
Till the white day is done. (40)**

Thus, the actions and emotions of Hughes matches with that of the Bharathi in the above quoted lines.

In the poem “I, Too” Hughes sings: “I too sing America.” The line challenges supremacy and equality for life and art in America. It exhibits Hughes’s declaration of right and free life for the blacks to express their knowledge, intellect, ability, efficiency and such other things. The majestic line demonstrates Hughes’s pride and love for his race. It demands racial equality and national rights of the blacks in America. It carries the search for the identity of the African and the American. It starts with the African identity with “I, too” and close with that of the American with “America”. Bharathi has also sung for the two identities of the Tamil people in parallel manner. He has written for their Tamil identity and the other of the Indian identity. Both the identities belong to the Tamil people as the natural, fundamental and the life one. Bharathi sings:

**Having talent and not having evils
Achieving a good education and wisdom
Let us live in this country (164 My transl).**

International Journal of Tamil Language and Literary Studies

A Bi-Yearly Peer-Reviewed International Journal

E-ISSN: 2581-7140

Vol. 4: Issue - 1, July 2021

UGC CARE Listed Journal

Available at: www.ijtls.com

Bharathi in the above cited lines stresses the Tamil people and Indians talent in all fields, their intelligent to make way and receive better education as the whites or any other race in the world. He too declares his people's right to live in Tamil Nadu and India. Both the poet wrote for the freedom of their people from the white colonizer and oppressor. He asserts Tamil people's and Indian's skill for obtaining good education and knowledge. His lines reveal the pure nature of the Tamil people without any bad quality.

Hughes's voices against cruelty done to black women by some evil men in form of robbing and raping in "Madam and the Crime Wave." Hughes complains shockingly and irritatingly about some bad men's unsympathetic act of assaulting women for money and other valuable things. He opines that "this world's gone mad" and has not heeded to hear about men's evil act.

**Last night a man
Knocked a woman down,
Robbed her and raped her
On the ground. (582)**

The brutal act of man against a woman is shown. The man treats the woman as some weaker creature on whom, he thinks with an illusion, he can do any bad thing. He thinks that he can rape, rob, beat and even kill her after fulfilling his evil intention. Hughes thinks that women suffering from any evil thing as ill-fate of them worsen than death. He writes: "such a fate, folks say, / Is worse than death!" (582). Hughes's voice looks painful. Women ought to be liked, loved, praised and treated like a very valuable property and children's angelic mother. They must be protected from subjecting to any ill-treatment for any cause. As Ruskin says, they must be the queens to husbands, children and such others. Bharathi sings: "The act that humiliates women / Let us fire that foolishness" (165). He calls it a foolishness to ill-treat and humiliate women and he wants to destroy it by firing it. Thus, one can see the similarity in the ideas and acts between Hughes and Bharathi.

Hughes attracts the readers by his multitude of voices, perceptions and feelings. The direct and simple language he has employed forms another reason for taking the readers' mind into his poems with their meanings and feelings. The very word "Freedom" alone can produce in Hughes's mind a mountain amount of pleasure. He feels immense pleasure to utter the word freedom. His heart sings it each day and all days. He heartily sings in "Words Like Freedom."

**There are words like Freedom
Sweet and wonderful to say.
On my heart strings freedom sings
All day every day. (269)**

Tamil poet Bharathi excels for his patriotic feelings. He still creates a storm of emotions, which are too vibrant and so vigorous among the Tamil people through his following Tamil poetic lines written during the freedom struggle in India: "On which day will

International Journal of Tamil Language and Literary Studies

A Bi-Yearly Peer-Reviewed International Journal

E-ISSN: 2581-7140

Vol. 4: Issue - 1, July 2021

UGC CARE Listed Journal

Available at: www.ijtls.com

be quenched this thirst of freedom” (My transl.). Hughes’s sings: “There are words like liberty/That almost makes me cry” look to express the similar thirst of freedom in Bharathi’s line. The vision about freedom carries Hughes’s heart and mind to ecstasy and rapture and tempts him to cry as with an emotional outburst. The deeper pleasure in the thought about freedom can be measured by his action of cry. Tami poet Bharathi has reached an unreachable peak by his unquenchable love for freedom, thirst for Tamil, Tamil people, Tamil Nadu, Indians and India. Bharathi has attained the state of ‘Sidhi’ or ‘Mukthi’ or ‘Nirvana’ (a final elevated state in spirituality) by his strong spiritual dedication and devotion to the art of writing Tamil poems especially rather for the benefit of Tamil people and the nation, India. These marks of Bharathi can be observed in Hughes in a less or equal way if not more.

In the poem “Out of Work,” Hughes portrays the plight of a man who goes in search of a job in order for meeting his basic requirement of eating and living. The poem portrays how the young man has walked down the streets in the big town for getting a job. When he utters that he wants a job to eat, it displays his pathetic state. When he complains that his shoes have come out of his feet tearing because of walking all over the town, it looks very tragic. The satire on the whites appears stronger.

**I done walked de streets till
De shoes wore off my feet.
Been lookin’ for a job
So’s that I could eat. (217)**

Hughes motivates the world with optimistic mind and ideas. In “If You Would” he writes with revolutionary thought:

**Starve and die to save the soul if you would
If you could
You could
If you
Would (533)**

One can see the beauty in Hughes’s revolutionary thinking about seeing beautiful world.

**And the land will be fresh and clean again,
Denuded of the past –
For time will give us
Our spring
At last. (280)**

It makes one wonder how Hughes is able to think relentlessly and confidently to see a world with no evils but as a fresh one as in the very beginning with all its pure beauty. One can see him reaching the height, then touching another height and moving up to other ones soaring higher and higher in his voice for the welfare of the human beings. He teaches all the preciousness of human beings and their life. If everybody thinks like Hughes, the world will

International Journal of Tamil Language and Literary Studies

A Bi-Yearly Peer-Reviewed International Journal

E-ISSN: 2581-7140

Vol. 4: Issue - 1, July 2021

UGC CARE Listed Journal

Available at: www.ijtls.com

be transformed into a real paradise. The gods will even come down to dwell on earth if they really exist in the Universe. Hughes beats all champions who have given their voice for making a good world. Hughes has picked up the way to crown himself as a bountiful, impartial, just, merciful, well wishing, devotional and loving black king of humanity through his great care for the benefit of humanity through the coronation of his verses. Before this of his quality, all his other weak weaknesses, whatever will be diminished and will finally fade away with even no sign of them.

Hughes's voice rises everywhere where evil to humanity exists in any shape. As he denounces slavery, Hughes deploras war in general. Hughes is in bitter mood when thinks of the evil impact of the war. He considers war as an imprudent art. He hates the war that kills men in larger number.

We are not wise –

For that reason,

Mankind dies. (“Wisdom and War” 342)

He shares many of his qualities with Tamil poet Bharathi. He also longs to see a good new world. He sings: “A new world we will make / The evil thought of waging war we uproot”.

Hughes is angry to see man's heedless and irresponsible act of killing one another in the name of war. One can see the rationality in Hughes thoughts. Men making war with other countries and killing men for any reason cannot be acceptable. The poem “Migration” unveils the existence of discrimination of colour and race even among the children. The whites have passed the sin of treating another man as lower to their children. Swami Vivekananda, the great monk of India, says that a man cannot be judged based on his defects and Bharathi sings that it is a sin to look down at other man in the name of low caste or race: “Castes are not there baby / Calling a race lower or higher is a sin” (My transl.).

This poem “Warning” has the severe voice of Hughes to the world that the oppressed Negroes will revolt against evils, injustices and oppressions. Hughes seems tell the white people that they have no mind to see the pain and sufferings of the blacks and the fortitude behind bearing that. They also have no idea of the mental courage of the blacks behind their humble nature to oppose all sorts of injustices.

Negros,

Sweet and docile,

Meek, humble, and kind:

Beware the day

They change their mind! (365)

Hughes directly asks the whites and the world to see the whites' mighty cruelty and injustice done to his people. He is a poet who has never rested from observing and writing the about the dirtiest and worst possible evils done to his people. He voices for depriving his people of their homes and lands and making them stray, stay and sleep out in the open public

International Journal of Tamil Language and Literary Studies

A Bi-Yearly Peer-Reviewed International Journal

E-ISSN: 2581-7140

Vol. 4: Issue - 1, July 2021

UGC CARE Listed Journal

Available at: www.ijtlts.com

areas. It is too worse for them to receive such most cruel treatment from the same people for whom and for whose welfare they have prodigally wasted their spirit, life, life energy, and valuable toil and time. As human beings, they do not deserve such so many bad things. Hughes asks the world to come and see the mighty empire of whites' cruelty which has caused much despair in his people's life. The mighty race put in much despair is portrayed in the following lines.

**You can see what they've done
To my brothers of mine--
Sleepers on iron benches
Behind the Library in Grant Park (37)**

Bharathi sings, if there is no food for a single man, we will destroy the entire world. Bharathi's lines seem to echo a big support to Hughes's voice for the injustice done to his people. Thus, one can find revolutionary ideas, emotions and spirits in parallel manner in Hughes' and Bharathi's writings.

References

- [1] Bassnet, Susan and Andre Lefevere. *Constructing Cultures: Essays on Literary Translation*. Multilingual Matters. 1998.
- . *Comparative Literature. A Critical Introduction*. Blackwell Publishers, 1993.
- [2] Bharathiyar. *I Sing the Glory of this Land: Translated Verses of Bharathiyar*. Translated by. Rajaram. Rupa. Publications India, 2018.
- [3] *Critical Essays on Langston Hughes*, edited by Edward J. Mullen. G. K. Hall, 1986.
- [4] Hughes, Langston. *Selected Poems of Langston Hughes*. Alfred A. Knopf, 1969.
- [5] Rampersad, Arnold and David Roessel, editors. *The Collected Poems of Langston Hughes* Vintage Classics, 1995.
- [6] ---. *The Big Sea: An Autobiography*. Thunder's Mouth Press, 1986.

Author Contribution Statement: NIL

Author Acknowledgement: NIL.

Author Declaration: I declare that there is no competing interest in the content and authorship of this scholarly work.

The content of the article is licensed under <https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> International License.